

બરકાતે ખવાજા (માસિક)
મે-૨૦૨૨
રમજાનુલ મુલાક-શવાલુલ મુકર્મ
હિજરી સન : ૧૪૪૩
વર્ષ : ૧૬, અંક : ૦૫, સંંગ અંક : ૨૨૦

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા
ઓફિસ : બરકાતે ખવાજા (માસિક)
C/o. ફય્યાજાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૮૮૮૫૪૫૨૧૪૭૭
9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay
Web. : www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com
લેક ઓફ બરકેટ-દયાદરા બાન્ય
A/c. No. 34620100000303
Razvi Kitab Ghar
IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★		
છુટક નકલ	રૂ.	૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૨૫૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૨,૨૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૦,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :
પટેલ શાહીર અલી રાણી દયાદરવી (B.Sc.)

અનુક્રમણિકા

૦૧ દુઅ મોમિનનું હથિયાર છે !	૦૪
૦૩ કન્જુલ ઈમાન વ ખગાઈનુલ ઈફાન	૧૧
૦૪ (દર્સે હદીષ) મિર્યાત (ઉર્દૂ) શર્હ મિશકાત (ભાગ : ૨)	૧૪
૦૫ હદાઈકે બાજિશાશ (ભાગ : ૨)	૧૭
૦૬ હશ્ત બહિશત (મલ્કુઝાતે ખવાજગાને ચિશત)	૨૧
૦૭ તજકેરતુલ અવલિયા : હજરત અબુલ્લાહ ઈબ્ને મુખારક (અલીએના હાલાત તથા ખૂબીઓ	૨૪
૦૮ કન્જુને શરીઅત (ભાગ : ૨)	૨૬
૦૯ અવામી ગલતફેહમિયાં ઔર ઉનકા શરઈ હલ	૨૯
૧૦ તસવુફ (સૂઝીપણું) ઔર મખ્દૂમ સમાનાની	૩૩
૧૧ ઈસ્લામના ત્રીજા ખલીફા હજરત ઉષ્માન ગની	૩૭
૧૨ પૂર્વજ બુજુર્ગોના તાલિબે ઈલ્મીના દૌરની બોધદાયક વાતો	૪૨
૧૩ શ્રી લંકાની હાલની સ્થિતિ પરથી આપણે બોધ લેવો જોઈએ	૪૭
૧૪ બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	૪૯

૨૭
નાની લવાજમ અરવણે હુદ્દુલ્લાહ

નબી સરવરે હર રસૂલો વલી હૈ નબી રાજદારે મઅલ્લાહિ લી હૈ વો નામી કે નામે ખુદા નામ તેરા રઉફો રહીમો અલીમો અલી હૈ હે બેતાબ જિસ કે લિયે અર્થે આ'જમ વો ઉસ રેહ રવે લા મકાં કી ગલી હૈ નકીરેન કરતે હું તઅજીમ મેરી ફિદા હો કે તુઝ પર યે ઈજ્જત મિલી હૈ તલાતુમ હૈ કૃશ્ટી પે તુફાન ગમ કા યે કેસી હવાએ મુખાલિફ ચલી હૈ ન ક્યું કર કષ્ટું યા હબીબી અગિઝીની ઈસી નામ સે હર મુસીબત ટલી હૈ તેરે ચારોં હમ દમ હું યક્ખાન યક્હિલ અખૂ બક ફારૂક ઉષ્માન અલી હૈ જો મફુસદ જિયારતકા બર આએ ફિર તો ન કુછ કસદ કીજુયે યે કસદે દિલી હૈ તેરે દર કા દરબાં હૈ જિથ્રીલે આ'જમ તેરા મદહ ખવાં હર નબીયો વલી હૈ શફાઅત કરે હશર મેં જો 'રજા' કી સિવા તેરે કિસ કો યે કુદરત મિલી હૈ

હુઅની ઘણી ફરીલત છે. મુસીબતનો સમય હોય કે રાહતનો સમય, બંદાએ હમેશાં પોતાના રથથી તેનો ફ્ઝૂલો કરમ માગતા રહેવું જોઈએ. હુઅ ઈબાદતનું મગજ છે. એમાં બંદગીનું પ્રદર્શન છે એટલા માટે સર્વ અંબિયા ખાસ કરીને હુઝૂર સૈયદુલ અંબિયા પ્રદૂષિત એ હુઅ માગી છે. પણ ઈમતેહાનના સમયે રજા બિલ કુજા અફાલ છે, એટલા માટે હજરત ઈષ્ટાહીમ عએ નમરૂદની આગમાં જતી વખતે હુઅ ન માગી, બલ્કે : કફાની عن س્વાલી علીમે بحالી : (અલ્લાહ મારી હાલત જાણો છે, મારે હુઅ જંગથી બચવાની હુઅ નથી કરી, બલ્કે સબ્રથી આજમાઈશને પાર મને જિંદા રાખ્યો. પણ સામાન્ય સંજોગોમાં ખાસ આપણા જેવા બંદાઓએ વર્તમાન સમયમાં મુસલમાનોને ઠેક ઠેકાણો ગૈરો તરફથી તકલીફો આપવામાં આના માટે જાણો વાદળો મંડરાય રહ્યાં છે એવા સમયે તેના પ્રતિકાર માટે શક્ય હથિયાર બનાવવામાં આવે, કે રખ તાયાલાથી અવિક શક્તિવાન કોઈ નથી કીના વસીલાથી હુઅ કરવા રહેવું જોઈએ.

★ રબથી દિલના યક્ષીનની સાથે દુઆ કરો ! ★

હજરત અબૂ હુરૈરે હું થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલ ﷺ એ ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમારા માંથી કોઈ દુઆ માગો તો એવું ન કહે, ઈલાહી! જો તું ચાહે તો મને બખ્શી આપ, જો તું ચાહે તો મારા પર રહમ કર, જો તું ચાહે તો મને રોજ આપ બલ્કે પૂરા નિશ્ચયપૂર્વક દુઆ માગો, કેમ કે રખ તાલા જે ચાહે છે તે કરે છે, એને કોઈ મજબૂર નથી કરી શકતું. (બુધારી)

રબને ત્યાં દિલનું આકર્ષણ તથા આજીજ જોવામાં આવે છે, જેથી પૂરા યક્ષીનની સાથે હુઅા કરો, ઢીલી પોચી નિયતથી નહીં, અને એમ નહીં કે તું ચાહે તો આવુ કર ને તું ચાહે તો તેવુ કર ! બલ્કે પૂરા યક્ષીનથી તમારી તમના જહેર કરો, કેમ કે અલ્લાહને ત્યાં મજબૂરી નથી બલ્કે તે ચાહે તે કરી શકે છે, તે તો દરેક ચીજ પર ફાદિર છે, પછી કેમ આપણે આપણી મુરાદ યક્ષીનની સાથે ન માગીએ.

બીજુ હદ્દીમાં હજરત અખૂ હુરૈરે રહ્ય થિ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે તમારામાંથી કોઈ દુઃખ માગે તો એવું ન કહે કે ઈલાહી! જો તું ચાહે તો મને બખ્શી આપ. પરંતુ નિશ્ચય કરે અને ખૂબ જ લાલય કરે. કેમ કે રબ તથાલાની નજીક કોઈ ચીજ મોટી નથી, જે ચાહે આપી હે. (મસ્લિમ)

જે ચીજ આપણા માટે મુશ્કિલથી મુશ્કિલ છે તે રબ તથાલા માટે આસાન છે. જો સર્વ જહાનની સર્વ તમન્નાઓ પૂરી કરી આપે તો એ સર્વ તેના કરમના સમંદરના એક ટીપા બલ્કે તેનાથી પણ ઓછુ છે. તેના કુન ફર્માવી દેવામાં આપણો બેડો પાર છે.

★ કેવી રીતે દુઆ ન માગવી અને દુઆમાં દિલ તંગ ન કરવું ★

હજરત અબૂ હુરૈરાહ થી રિવાયત છે ફર્માવે છે કે રસુલ લભાઓ એ ફર્માવ્યું, બંદાની હુા કુબુલ થાય

ਛੇ ਜਧਾਂ ਸੁਧੀ ਗੁਨਾਹ ਕੇ ਸਗਾਂਥੀ ਸੰਬੰਧ ਕਟ ਕਰਵਾਨੀ ਹੁਆ ਨ ਮਾਗੇ^۱। ਜਧਾਂ ਸੁਧੀ ਕੇ ਉਤਾਵਣਥੀ ਕਾਮ ਨ ਲੇ। ਅੱਜ ਕਰਵਾਮਾਂ ਆਵੀ, ਧਾ ਰਸੂਲਲਵਾਹ ! عَلَيْهِ الْكَبَرُ ਉਤਾਵਣ ਸ਼ੁੰ ਛੇ ? ਫਰਮਾਵੁਂ, ਏਕੇ ਕਿਛੇ, ਮੌਹੁਆ ਮਾਗੀ ਪਣ ਮਨੇ ਉਮੰਮੀਓ ਨਥੀ ਕੁਭੂਲ ਥਾਧ ! ਜੇਥੀ ਏਨਾ ਪਰ ਫਿਲ ਤੰਗ ਥਈ ਜਾਧ ਅਨੇ ਹੁਆ ਮਾਗਵਾਨੁੰ ਛੋਡੀ ਆਪੇ^۲।" (ਮੁਲਿਮ)

ਆਖਾਵਾ ਮਣਿੁਕੇ ਗੁਨਾਹਨੀ ਹੁਆ ਨ ਮਾਗੇ ਕੇ ਛੇ ਖੁਦਾ ! ਮਨੇ ਸ਼ਾਰਾਬ ਪੀਵਾਨੁੰ ਨਸੀਬ ਕਰ ਅਥਵਾ ਫਲਾਖਾਨੇ ਕੁਤਲਾ ਕਰੀ ਫੇਵਾਨੋ ਮੋਝ੍ਹੇ ਆਪ। ਤੇਮਚ ਜੇ ਸੰਬੰਧੋਨੇ ਜੋਡਵਾਨੋ ਹੁਕਮ ਛੇ ਤੇਨੇ ਤੋਡਵਾਨੀ ਹੁਆ ਨ ਕਰੇ, ਕੇ ਖੁਦਾ ਧਾ ! ਮਨੇ ਮਾਰਾ ਬਾਪਥੀ ਹੂਰ ਰਾਬ। ਅਹੰ ਮਿਕੰਤੇ ਫਰਮਾਵੁਂ ਕੇ ਅਸ਼ਕਾਧ ਚੀਜ਼ੋਨੀ ਹੁਆ ਮਾਗਵੁ ਪਣ ਮਨਾ ਛੇ। ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਕੇ ਖੁਦਾ ਮਨੇ ਫੁਨਿਆਮਾਂ ਆਂਖੋ ਵਡੇ ਤਾਰਾ ਫਿਲਾਵੀ ਹੈ, ਫਲਾਖਾ ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਫੋਝਖਮਾਂ ਰਾਬ ਅਥਵਾ ਫਲਾਖਾ ਕਾਫਿਕਨੇ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਹੈ। ਏਟਲਾ ਮਾਟੇ ਕੇ ਕਾਫਿਕੋ ਤਥਾ ਮੁਰਦਿਓਨੇ ਮਹੂਮ, ਮਗਕੂਰ ਕੇ عَلَيْهِ الْكَبَرُ ਕਣੇਵੁਂ ਜੁਮ੍ਰ ਛੇ। ਮਤਲਬ ਹਈਧਨੋ ਅਏ ਛੇ ਕੇ ਹੁਆਨੀ ਕੁਭੂਲਿਧਤਨੀ ਏਕ ਸ਼ਰਤ ਅਏ ਛੇ ਕੇ ਨਾਜ਼ਾਈ ਚੀਜ਼ੋਨੀ ਹੁਆ ਨ ਕਰੇ, ਨਹੀਂ ਤੋ ਕੁਭੂਲ ਥਥੇ ਨਹੀਂ।

ਹੁਆ ਕੁਭੂਲ ਥਵਾਨੀ ਬੀਜੁ ਸ਼ਰਤ ਅਏ ਛੇ ਕੇ ਜੋ ਹੁਆ ਕੁਭੂਲ ਥਵਾਮਾਂ ਵਾਰ ਲਾਗੇ ਤੋ ਫਿਲ ਸੰਝੂਚਿਤ (ਤੰਗ) ਨ ਥਾਧ ਨ ਨਿਰਾਸ। ਜੁਓ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਤਥਾ ਹਾਤੁਨ امَّا مَعْصِيَةٍ نَّارٍ ਨੀ ਹੁਆ ਕੇ ਖੁਦਾ ਫਿਰਾਂਹੋਨੇ ਹਲਾਕ (ਨਾਘ) ਕਰੀ ਹੈ, ਜੇ ਯਾਲੀਸ ਵਰਸੋ ਪਛੀ ਕੁਭੂਲ ਥਈ। ਏਟਲੇ ਕੇ ਕੁਭੂਲਿਧਤਨੁੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਆਟਲਾ ਅਰਸਾ ਪਛੀ ਥਧੁਂ। ਧਾਕੂਬ اللہ عَلَيْهِ السَّلَام ਧੂਸੂਫ مੁਹੱਮਦؐ ਨਾ ਵਿਰਹਮਾਂ ਯਾਲੀਸ ਕੇ ਅੌਂਸੀ ਵਰਸੋ ਸੁਧੀ ਰਤਧਾ ਪਣ ਰਥ ਤਾਲਾਨੀ ਰਹਮਤਥੀ ਨਿਰਾਸ ਨ ਥਧਾ, ਬਲਕੇ ਪੋਤਾਨਾਂ ਬਾਣਕੋਨੇ ਕਿਉਂ, رَوْحَ اللَّهِ مِنْ رَأْيِكُوْزْ; "ਬਾਣਕੋ ! ਅਲਵਾਹਨੀ ਰਹਮਤਥੀ ਨਿਰਾਸ ਨ ਥਧਾ।" (ਸੂਰਾਏ ਧੂਸੂਫ, ۱۲/۸۷) ਸਾਰਾਂਸਾ ਕੇ ਦਰੇਕ ਕਾਮਨੋ ਏਕ ਸਮਧ ਛੇ। ਹੁਆ ਮਾਗਤੋ ਰਹੇ, ਮਾਗਵੁ ਬੰਦਾਨੁੰ ਕਾਮ ਛੇ ਅਨੇ ਆਪਵੁ ਰਥ ਤਾਲਾਨੁੰ ਕਾਮ ਛੇ। ਪੋਤਾਨਾ ਕਾਮਨੇ ਤੇਨਾ ਕਾਮ ਪਰ ਮੌਕੂਫ਼ ਨ ਕਰੇ।

★ ਪੀਠ ਪਾਇਣ ਥਤੀ ਹੁਆ ਜੜ੍ਹ ਕੁਭੂਲ ਥਾਧ ਛੇ ★

"ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਦਾਓਾ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَسَلَامٌ ਰਿਵਾਯਤ ਛੇ। ਫਰਮਿੰਵੇ ਛੇ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਵਾਹ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَسَلَامٌ ਏਫਰਮਾਵੁਂ, ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਪੋਤਾਨਾ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਭਾਈਨਾ ਮਾਟੇ ਤੇਨੀ ਪੀਠ ਪਾਇਣੀ ਹੁਆ ਜੜ੍ਹ ਕੁਭੂਲ ਛੇ। ਤੇਨਾ ਮਾਥਾਨੀ ਪਾਸੇ ਫਿਰਿਸ਼ਤੋ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਧ ਛੇ ਕੇ ਤੇ ਜਧਾਰੇ ਪੋਤਾਨਾ ਭਾਈਨਾ ਮਾਟੇ ਹੁਆਅੇ ਬੈਰ ਕਰੇ ਛੇ ਤੋ ਨਿਯੁਕਤ ਥਧੇਲ ਫਿਰਿਸ਼ਤੋ ਕਿਛੇ ਛੇ, ਆਮੀਨ ! ਅਨੇ ਤੇਨੇ ਪਣ ਏਨਾ ਜੇਵੁਂ ਮਣੋ।" (ਮੁਲਿਮ)

ਕੋਈਨੀ ਸਾਮੇ ਏਨਾ ਮਾਟੇ ਹੁਆ ਕਰਵਾਮਾਂ ਚਾਪਲੂਸੀ, ਖੁਸਾਮਦ, ਰਿਧਾ ਵਗੇਰੇਨੀ ਸੰਬਾਵਨਾ ਛੇ, ਪਣ ਪੀਠ ਪਾਇਣੀ ਹੁਆਮਾਂ ਏਵੀ ਕੋਈ ਸੰਬਾਵਨਾ ਨਥੀ, ਏਮਾਂ ਈਖਲਾਸ ਜ ਹਥੇ। ਏਟਲਾ ਮਾਟੇ ਪੀਠ ਪਾਇਣੀ ਸ਼ਰਤ ਰਾਖੀ। ਏਨਾਥੀ ਆਖਾਵਾ ਮਣਿੁਕੇ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਭਾਈਨੀ ਬਿਦਮਤ ਬੇਹਤਰੀਨ ਈਖਾਹਤ ਛੇ, ਅਨੇ ਤੇਨੁੰ ਭਲੁ ਈਚਹਿਵੁ (ਬੈਰ ਖਾਲੀ) ਬੇਹਤਰੀਨ ਅਮਲ ਛੇ।

ਆ ਆਮੀਨ ਕਿਹੜਨਾਰ ਫਿਰਿਸ਼ਤੋ ਕੋਈ ਅਨ੍ਯ ਫਿਰਿਸ਼ਤੋ ਛੇ ਕੇ ਜੇਨੀ ਜਿਮਮੇਦਾਰੀਮਾਂ ਏ ਜ ਬਿਦਮਤ ਛੇ ਕੇ ਆਵੀ ਹੁਆਅੋ ਪਰ ਆਮੀਨ ਕਿਵਾ ਕਰੇ। ਮੁਹਾਫਿਜ਼ ਕੇ ਅਮਲ ਲਖਨਾਰ ਫਿਰਿਸ਼ਤੋ ਨਥੀ। ਏ ਫਿਰਿਸ਼ਤਾ ਤੋ ਢਾਬੇ ਜਮਾਂਥੇ ਦਰੇਕ ਸਮਧੇ ਰਹੇ ਛੇ। ਤਮੇ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਭਾਈਨਾ ਮਾਟੇ ਹੁਆ ਕਰੋ ਤੋ ਫਿਰਿਸ਼ਤੋ ਤਮਾਰਾ ਮਾਟੇ ਹੁਆ ਕਰਸ਼ੇ। ਜੋ ਤਮਾਰੇ ਫਿਰਿਸ਼ਤਾਨੀ ਹੁਆ ਲੇਵੀ ਛੇ ਤੋ ਅਨ੍ਧੋਨੇ ਹੁਆ ਆਪੋ। ਅਮੁਕ ਬੁਜੂਰਗ ਜਧਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਆ ਕਰਵਾ ਚਾਹੇ ਛੇ ਤੋ ਪ੍ਰਥਮ ਅਨ੍ਯ ਲੋਕੋ ਮਾਟੇ ਹੁਆ ਕਰੇ ਛੇ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਾਟੇ ਪਣ ਏਮਾਂ ਬਹੁਵਧਨਾ ਸੇਗਾ (ਸੂਚਕ) ਸਾਥੇ ਹੁਆ ਕਰੇ ਛੇ। ਆ ਅਮਲੋਨੋ ਮਾਖਜ ਆ ਹਈਧ ਛੇ। ਆ ਅਮਲ ਪਣ ਛੇ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪੋਤਾਨਾ ਮਾਟੇ ਹੁਆ ਕਰੀ ਲੇ ਪਛੀ ਬੀਜ਼ਾਓਨਾ ਮਾਟੇ।

★ ઓલાદ માટે ભૂલથી પણ બદ્દુઆ ન કરો ! ★

"હજરત જાબિર رض થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ એ ફર્માવ્યું, ન પોતાની જનો પર બદ્દુઆ કરો અને ન પોતાની ઓલાદ પર અને ન પોતાના માલો પર. એવું ન બને કે સંજોગોવસાત તે એવી ઘડી હોય જેમાં અલ્લાહથી જે માગવામાં આવે તે મળે અને તમારી એ જ હુાં કંબૂલ થઈ જાય." (મુસ્લિમ)

મતલબ એ છે કે ગુસ્સા અથવા જુસ્સામાં પોતાની જાન, ઓલાદને ન કોસો. માલ, જનવર વગેરેની બર્બાદીની હુાં ન કરી બેસો. આ હદીષથી તે લોકો બોધ લે જેઓ આવી બદ્દુઆના આદી બની ચુક્કા છે. વાત વાતમાં કહે છે મરી જઉં તો નાખૂં થાય, તને સાપ કરડે, તને ગોળી વાગે, મઆજલ્લાહ ! અને જો કોઈ એવી દુર્ઘટના બની જાય તો પછી માથું પકડીને રડે છે.

એ પણ જાણવા મળ્યું કે કંબૂલિયતની ઘડી કેવળ જુમ્મા અથવા શાબે કુદ્ર કે આખરી રાતમાં જ નથી બદ્કે અન્ય સમયમાં પણ હોય છે. પણ કદી કદી તો દરેક ઘડીમાં સંભાવના છે કે તે કંબૂલિયતની હોય, એટલા માટે હમેશાં સારી હુાંઓ જ માગે, કદી બદ્દુઆ મૌંઠેથી ન કાઢે.

★ દુઅથી આવેલી તથા આવનારી બલા ટળી જાય છે ★

"હજરત ઈબને ઉમર رض થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ એ ફર્માવ્યું કે હુાં નાજિલ થયેલી આફતમાં પણ લાભકારક છે અને એ બલામાં પણ જે ન ઉતરી હોય. તો હે અલ્લાહના બંદાઓ ! હુાંને મજબૂતીથી પકડો." (તિમિજી)

એટલે કે હુાંના બે ફાયદા છે : એક એ કે એની બરકતથી આવેલી બલા ટળી જાય છે. બીજું એ કે આવનારી બલા રોકાઈ જાય છે. જેથી કેવળ બલા આવવા પર જ હુાં ન કરો બદ્કે દરેક સમયે હુાં માગો, કદાચ કોઈ બલા આવનારી હોય તો એ હુાથી રોકાય જાય. હુાંના માટે બલા આવવાની રાહ ન જુઓ કે જ્યારે આફત આવશે તો હુાં માગી લઈશું. ઈમામ ગિજાલી ફર્માવે છે કે જેવી રીતે ફાલ હથિયારનો વાર રોકી હે છે અને જેવી રીતે પાણી લાગેલી તરસને મિટાવી હે છે, એટલે કે ફાલ અને પાણી એના સબબો છે એ જ પ્રમાણે હુાં આવેલી બલાનો વાર રોકી લે છે અને લાગેલી આગને બુઝાવી હે છે. સબબો પણ રબ તથાલાની તરફથી છે અને સબબો પેદા કરનાર પણ તે જ છે. રબ તથાલા ફર્માવે છે : **وَلِيُّاً خُدُوًّا أَسْلَحْتَهُمْ** (અને જોઈએ કે પોતાની પનાહ અને પોતાનાં હથિયાર લઈને રહે.)" સૂરાને નિસાઓ, ૪/૧૦૨) જંગમાં પોતાનો બચાવ તથા હથિયાર લઈને જાવ. જેથી દુનિયામાં પણ માણસ હુાંઓનો બચાવ અને નેક અમલનાં હથિયાર લઈને રહે, નહીં તો આફત કચડી નાખશે.

★ દુઅની કંબૂલિયતની કેટલીક સ્થિતિઓ ★

"હજરત જાબિર رض થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ એ ફર્માવ્યું, જે શાખ કોઈ હુાં માગો તો જરૂર અલ્લાહ તથાલા તેની મોં માગ્યી મુરાદ આપે છે, અથવા એના જેવી કોઈ આફત દૂર કરી હે છે જ્યાં સુધી ગુનાહ કે કતાએ રહ્યી (સગાઈ કર કરવાની) હુાં ન કરે." (તિમિજી)

આ હદીષ આ આયતની તફસીર છે કે **كُلْمَنْ سَتَّجَبْتُ لِمَنْ** "મારાથી હુાં કરો હું તમારી હુાં કંબૂલ કરીશ." (સૂરાને ગાફિર, ૪૦/૬૦) આ હદીષે બતાવ્યું કે હુાંની કંબૂલિયતની કેટલીક સ્થિતિઓ છે : એક છે મોં માગી મુરાદ

મળી જવી. બીજી એના જેવી આફત ટળી જવી. દા.ત. કોઈને ત્યાં સો રૂપિયાની ચોરી થવાની હતી. એણે અલ્લાહને દુઆ કરી કે, ખુદા યા ! મને સો રૂપિયા આપી દે. તેને સો રૂપિયા તો ન મળ્યા પણ એટલી ચોરી ટળી ગઈ. સાંરાશ દુઆ બેકાર ન થઈ. જેથી માણ્યી મુરાદ ન મળવા પર દિલ તંગ (સંકુચિત) ન કરવું, કેમ કે અમુક મુરાદો ન મળવી આપણા માટે બેહતર હોય છે.

★ રબથી તેનો ફરજ માગો, અદ્દલ નહીં ! ★

"હજરત ઈબ્ને મસ્તિછ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ શ્રી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, અલ્લાહ તાઓથી તેનો ફરજ માગો કે અલ્લાહ તાઓથી માગવાને પસંદ કરે છે. અને બેહતરીન ઈબાદત રાહતનો ઈન્તેજાર છે. (તિર્મિઝી)

રબથી તેનો અદ્દલ ન માગો, નહીં તો બર્બાદ થઈ જશો. અદ્દલ તે છે જે કામના બદલામાં આપવામાં આવે. ફરજ લ તે છે જે બદલા રૂપે નહીં પણ કેવળ મહેરબાનીથી આપવામાં આવે. જો રબ તાઓથી અદ્દલ કરે તો આપણે ગુનેહગાર મોટી સજાના પાત્ર છીએ, ફરજ લ કરે અને બખ્શી આપે તો તેની મહેરબાની છે.

★ કેવળ મુસીબતમાં નહીં ! હમેશાં દુઆ માગતા રહો ! ★

"હજરત અબૂ હુરૈરાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ શ્રી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, જે ચાહે કે મુસીબતોના સમયે અલ્લાહ તેની દુઆ કબૂલ કરે તે આરામના જમાનામાં દુઆઓ અધિક માણ્યા કરે." (તિર્મિઝી)

જાહેર છે કે કેવળ મુસીબતમાં દુઆ માગવી અને રાહતમાં રબ તાઓથી ગાફેલ થઈ જવું એ સ્વાર્થીપણું છે. અને દરેક વખતે દુઆ માગવી અભિધયત છે. રબને ખુદગર્જી (સ્વાર્થીપણું) નાપસંદ છે, બંદાપણું પસંદ છે. ખુદ ફર્માવે છે : وَإِذَا آتَنَا نَعْمَلَنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضْ وَنَأْبَجَانِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرْفُ دُعْ عَرِيَّصٌ (અને જ્યારે અમે માણસ પર એહસાન કરીએ છીએ તો મોં ફેરવી લે છે અને પોતાની તરફ દૂર હટી જાય છે, અને જ્યારે તેને તકલીફ પહોંચે છે પહોળી દુઆવાળો છે. -સૂ. કુસ્સિલાત, ૪૧/૫૧) એ જ પ્રમાણે સ્વાર્થીનો હશર (અંજામ) એ થાય છે કે રબ તાઓથી ફર્માવે છે, એના પર મુસીબત રહેવા દો જેથી તે એ બહાને મારા દરવાજા પર હાજર રહે.

★ દુઆમાં હથેળીઓ આસ્માન તરફ ફેલાવો પછી મો પર હાથ ફેરવો ★

"હજરત માલિક ઈબ્ને યસારથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે તમે અલ્લાહથી દુઆ માગો તો હથેળીઓથી માગો, હથોની પીઠોથી ન માગો."

દુઆના સમયે હથેળીઓ આસ્માનની તરફ ફેલાવો, અને હાથોની પીઠ જમીનની તરફ રાખો, કેમ કે માગનારો દાતાની સમકા હથેળીઓ જ ફેલાવે છે. તેમજ એમાં આજીજનું અધિક પ્રદર્શન છે. હા ! જે દુઆઓમાં કાંઈ માગવામાં આવે, કોઈ આફતથી બચવામાં આવે ત્યાં સુન્નત એ છે કે પ્રથમ તો હથેળીઓ ફેલાવો અને પછી આસ્માનની તરફ હાથોની પીઠો કરો. નભી કરીમ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ નમાજે ઈસ્તિસ્કા પછી એવી જ રીતે દુઆ માગતા હતા. આ હાથ પલટવામાં એ નિર્દેશ કરવું કે મૌલા ! દુનિયાનો હાલ બદલી નાખ. સૂકામાંથી લીલોતરી કરી દે, દુકાણથી સમૃદ્ધતા કરી દે, મોંઘવારીથી સોંઘવારી કરી દે.

"અને હજરત ઈબ્ને અભ્યાસ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ ની રિવાયતમાં આ પ્રમાણે છે કે, અલ્લાહથી દુઆ કરો હથેળીઓ ફેલાવીને

برک خواجات

ن ہا� نی پیٹ وڈے۔ پਛੀ چਾਰੇ ਫਾਰਿਗ ਥਈ ਜਾਵ ਤੋ ਮੌਂ ਪਰ ਹਾਥ ਫੇਰਵੀ ਲੋ।" (ابو دਾਓਦ)

ਕੇਮ ਕੇ ਫੇਲਾਯੇਲਾ ਹਾਥੋ ਪਰ ਅਲਲਾਹਨੀ ਰਹਮਤ ਉਤਰੇ ਛੇ। ਏ ਹਾਥੋਨੇ ਮੌਂ ਪਰ ਫੇਰਵੀ ਲੇਵਾਥੀ ਰਹਮਤ ਮੌਂ ਪਰ ਪਛੋਂਚੀ ਜਾਧ ਛੇ। ਆ ਅਮਲੀ ਸੁਨਨ ਪਣ ਛੇ। ਸੁਨਨਤਨਾ ਅਨੁਸਾਰਣਮਾਂ ਬਰਕਤ ਛੇ। (ਮਿਕਾਤ)

"ਹਜ਼ਰਤ ਸਲਮਾਨ رض ਰਿਵਾਯਤ ਛੇ। ਫਰਮਿਵੇ ਛੇ ਕੇ ਰਸੂਲ صلی اللہ علیہ وسلم ਅੇ ਫਰਮਾਵਿਧੁੰ ਕੇ, "ਤਮਾਰੋ ਰਖ ਹਧਾਵਾਣੋ ਛੇ, ਏਨਾਥੀ ਹਧਾ ਕਰੇ ਛੇ ਕੇ ਬੰਦੋ ਏਨੀ ਬਾਰਗਾਹਮਾਂ ਹਾਥ ਉਠਾਵੇ ਅਨੇ ਤੇ ਏਨੇ ਖਾਲੀ ਪਰਤ ਕਰੇ!

(ਤਿਭਿੰਡੀ, ਅਭੂ ਦਾਓਦ, ਬਧਹਫੀ, ਦਾਵਾਤੁਲ ਕਬੀਰ)

ਏਮਾਂ ਹਾਥ ਫੇਲਾਵਾਨੀ ਲਿਕਮਤਨੁੰ ਵਰ਷ਾਨ ਛੇ। ਈਨ੍ਹਾ ਅਲਲਾਹ ! ਫੇਲਾਯੇਲਾ ਹਾਥ ਰਖਨੀ ਬਾਰਗਾਹੀ ਖਾਲੀ ਪਰਤ ਨਹੀਂ ਥਾਧ। ਧਾਇ ਰਾਖਸ਼ੋ ਕੇ ਰਖ ਤਾਲਾਲਾ ਹਧਾ ਸ਼ਰਮ ਵਗੇਰੇਨਾ ਜਾਹੇਰੀ ਅਰਥਥੀ ਪਾਕ ਛੇ, ਏਨਾ ਮਾਟੇ ਏ ਚੀਜ਼ਾਂਨੁੰ ਪਰਿਣਾਮ ਮੁਰਾਦ ਛੇ। ਏਟਲੇ ਕੇ ਅਲਲਾਹ ਤਾਲਾਲਾ ਅੇਵੁੰ ਕੁਰਤੋ ਨਥੀ ਕੇ ਬੰਦਾਨਾ ਫੇਲਾਯੇਲਾ ਹਾਥੋਨੇ ਖਾਲੀ ਫੇਰੇ। ਏਨੋ ਅਰਥ ਅਮੇ ਵਰ਷ਾਵੀ ਚੂਕਧਾ ਛੀਅੇ ਕੇ ਅਲਲਾਹ ਤਾਲਾਲਾ ਮਾਗਨਾਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪੇ ਛੇ, ਚਾਹੇ ਏ ਰੀਤੇ ਕੇ ਤੇਨੀ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਕਰੀ ਆਪੇ, ਅਥਵਾ ਏ ਰੀਤੇ ਕੇ ਤੇਨੀ ਕੋਈ ਆਝਤ ਟਾਣੀ ਦੇ ਅਥਵਾ ਏ ਰੀਤੇ ਕੇ ਦਰਖ ਬੁਲੰਦ ਕਰੀ ਆਪੇ।

"ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ رض ਰਿਵਾਯਤ ਛੇ। ਫਰਮਿਵੇ ਛੇ ਕੇ ਰਸੂਲ صلی اللہ علیہ وسلم ਅੇ ਜਾਹਾਰੇ ਦੁਆਮਾਂ ਪੋਤਾਨੋ ਹਾਥ ਉਠਾਵਤਾ ਤੋ ਮੌਢਾ ਪਰ ਫੇਰਾਵਾ ਵਿਨਾ ਨੀਚੇ ਨ ਕਰਤਾ।" (ਤਿਭਿੰਡੀ)

ਦੁਆਮਾਂ ਆਸਮਾਨਨੀ ਤਰਫ ਹਾਥ ਉਠਾਵਾਨੁੰ ਕਾਰਣ ਏ ਛੇ ਕੇ ਆਸਮਾਨ ਦੁਆਨੋ ਫਿਲਾਂ ਛੇ ਅਨੇ ਰਿਸ਼ਕ ਤਥਾ ਰਹਮਤ ਆਵਾਨੀ ਜਗਾ ਛੇ। ਏ ਕਾਰਣ ਨਥੀ ਕੇ ਰਖ ਤਾਲਾਲਾ ਆਸਮਾਨਮਾਂ ਰਹੇ ਛੇ।

ਕੇਟਲਾਕ ਲੋਕੋ ਆ'ਲਾ ਆ'ਲਾ ਦੁਆ ਥਤੀ ਹੋਧ ਛੇ ਛਤਾ ਗਾਫੇਲ ਰਹੀਨੇ ਨ ਢੱਗਥੀ ਹਾਥੋ ਉਠਾਵੇ ਛੇ ਨ ਮੌਛੇਥੀ "ਆਮੀਨ" ਬੋਲਵਾਨੀ ਤਕਲੀਫ ਉਠਾਵੇ ਛੇ ! ਤੇਓਾਏ ਆ ਪਰਥੀ ਸਬਕ ਲੇਵੋ ਜੋਈਅੇ।

★ ਨਭੀ ਪਾਕ صلی اللہ علیہ وسلم ਅੇ ਕਹਿੰ : ਅਮਨੇ ਪਣ ਤਮਾਰੀ ਦੁਆਮਾਂ ਚਾਇ ਰਾਖਸ਼ੋ ! ★

"ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਈਖੇ ਖਜ਼ਾਬ رض ਰਿਵਾਯਤ ਛੇ, ਫਰਮਿਵੇ ਛੇ ਕੇ ਮੌਂ ਨਭੀ ਕਰੀਮ صلی اللہ علیہ وسلم ਉਮਰਾ ਮਾਟੇ ਜਵਾਨੀ ਈਜ਼ਜ਼ਤ ਮਾਗੀ ਤੋ ਮਨੇ ਈਜ਼ਜ਼ਤ ਆਪੀ ਅਨੇ ਫਰਮਾਵਿਧੁੰ, ਹੇ ਮਾਰਾ ਭਾਈ ! ਅਮਨੇ ਪਣ ਤਮਾਰੀ ਦੁਆਮਾਂ ਚਾਇ ਰਾਖਸ਼ੋ, ਅਮਨੇ ਭੂਲੀ ਨ ਜਥੋ। ਹੁਝੂਰੇ ਆ ਏਵੀ ਵਾਤ ਕਹੀ ਕੇ ਮਨੇ ਏਨਾ ਬਦਲਾਮਾਂ ਆਖੀ ਹੁਨਿਧਾ ਮਣੀ ਜਵੁੰ ਪਸੰਦ ਨਥੀਅ। (ਅਭੂ ਦਾਓਦ, ਤਿਭਿੰਡੀ) ਅਨੇ ਤਿਭਿੰਡੀਨੀ ਰਿਵਾਯਤ ਏ ਕਥਨ ਪਰ ਪੂਰ੍ਣ ਥਈ ਗਈ ਕੇ, ਅਮਨੇ ਭੂਲੀ ਨ ਜਥੋ।"

ਹੁਝੂਰੇ ਅਨਵਰ صلی اللہ علیہ وسلم ਏ ਜੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰਨੇ ਭਾਈ ਕਹਿੰ ਏ ਅਨਤੰਤ ਕਰਮੇ ਕਰੀਮਾਨਾ ਛੇ। ਜੇਮ ਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੋਤਾਨੀ ਪ੍ਰਯਾਨੇ ਕਹੇ ਛੇ ਕੇ ਹੁੰ ਤਮਾਰੋ ਖਾਇਮ ਛੁੰ। ਪਣ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨੇ ਹਕੜੀ ਨਥੀ ਕੇ ਹੁਝੂਰੇ ਅਨਵਰ صلی اللہ علیہ وسلم ਨੇ ਭਾਈ ਕਹੇ। ਰਖ ਤਾਲਾਲਾ ਫਰਮਿਵੇ ਛੇ : لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ يَبْيَكُمْ كَذُلَّ عَبْدَكُمْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا —— ਲਾਇਹ : (ਰਸੂਲ ਨੇ ਪੁਕਾਰਵਾਨੇ ਆਪਸਮਾਂ ਅੇਵੁੰ ਨ ਠਾਰੀ ਲੋ ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਤਮਾਰਾਮਾਂ ਏਕਖੀਆਨੇ ਪੁਕਾਰੇ ਛੇ। ਸੂ. ਨੂਰ, ۲۴/۶۳) ਏਟਲਾ ਮਾਟੇ ਕਈ ਸਹਾਬਾਏ ਕਿਰਾਮੇ ਹੁਝੂਰੇ ਅਨਵਰ صلی اللہ علیہ وسلم ਨੇ ਭਾਈ ਕਹੀਨੇ ਨ ਪੁਕਾਰ੍ਹਾ। ਹਈਧਨੀ ਰਿਵਾਯਤਮਾਂ ਤਮਾਮ ਸਹਾਬਾਏ ਕਿਰਾਮ ਏ ਜ ਕਹੇਤਾ ਹਤਾ : (ਨਭੀ صلی اللہ علیہ وسلم ਅੇ ਫਰਮਾਵਿਧੁੰ) (قال النبی ﷺ)

ਹੁਝੂਰ صلی اللہ علیہ وسلم ਨੂੰ ਫਰਮਾਵਿਧੁੰ ਕੇ, ਮਕਾ ਮੋਅਜ਼ਜਮਾ ਪਛੋਂਚੀਨੇ ਫਰੇਕ ਮਕਭੂਲ ਦੁਆਮਾਂ ਤਮਾਰੀ ਸਾਥੇ ਮਾਰਾ ਮਾਟੇ ਪਣ ਦੁਆ ਕਰਜੋ, ਏਨਾ ਪਰਥੀ ਜਾਣਵਾ ਮਣੁੰ ਕੇ ਹਾਜ਼ਥੀ ਦੁਆ ਕਰਾਵੀ ਅਨੇ ਤਧਾਂ ਪਛੋਂਚੀਨੇ ਦੁਆ ਕਰਵਾਨਾ ਮਾਟੇ ਕਹੇਵੁੰ ਸੁਨਨ ਛੇ।

સૂક્ષ્મિયાએ કિરામ આ શખ્દોનો અર્થ એ કરે છે કે, હે ઉમર ! દરેક હુઆમાં અમારા પર હુરુદ શરીફ પઢજો. અમારા હુરુદને ન ભૂલશો, કે જેથી એની બરકતથી તમારી હુઆઓ કબૂલ થાય. હુજૂરના માટે આ'લા દરજાની હુઆ આપના પર હુરુદ શરીફ પઢવું છે. (عَلَيْهِ السَّلَامُ) કરીમના ઘ્યારાઓને હુઆઓ આપવી હકીકતમાં તેનાથી માગવાની તથભીર છે. આપણો ભીખારી આપણા દરવાજા પર આવીને આપણા જાન માલ ઔલાદને હુઆએ આપે છે અને આપણાથી ભીખ માગે છે. આપણે પણ રબ તથાલાના મહબૂબને હુઆઓ આપીએ અને રબ તથાલાથી ભીખ લઈએ.

★ ગ્રણ શખ્સોની હુઆ રદ નથી થતી ★

"હજરત અખૂ હુરૈરહ عَلَيْهِ السَّلَامُ શરીફથી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, ત્રણ શખ્સોની હુઆ રદ નથી થતી. રોજાદારની જ્યારે ઈફતારી કરી રહો હોય, ઈન્સાફવાળા હાકિમની અને મજલૂમની હુઆને તો અલ્લાહ તથાલા વાદળોના ઉપર ઉઠાવી લે છે, તેના માટે આસમાનના દરવાજા ખોલી દેવામાં આવે છે. અને રબ તથાલા ફર્માવે છે, મને મારી ઈજજતની કસમ ! હું તારી જરૂર મદદ કરીશ, ભલે થોડી વાર પણ થાય" (તિર્મિઝી)

અહીં શખ્સો (વ્યક્તિઓ)થી મુરાદ મુસલમાન છે, પુરુષ હોય કે સ્ત્રી, કાફિરો એમાં સામેલ નથી. હુઆ રદ ન થવાનો એ મતલબ છે જે એ અગાઉ વર્ષાવામાં આવી ગયો છે. હેતુ પ્રાપ્ત થાય, બલા રદ થાય કે દરજાની બુલંદી થાય.

કેમ કે એ ઈબાદતથી ફારિગ થવાનો સમય છે. ઈબાદત બાદ હુઆઓ કબૂલ થાય છે. એટલા માટે નમાજ, હજા, ઝકાતથી ફારિગ થયા બાદ હુઆઓ કરવી જોઈએ. જાણવા મળ્યું કે જનાઝાની નમાજ બાદ હુઆ કરવામાં આવે કે તે પણ રબની ઈબાદત છે અને ઈબાદત બાદ હુઆ કબૂલ છે.

મિક્રોટે ફર્માવ્યું કે મુસલમાન હાકિમનું એક ઘડી અદલો ઈન્સાફ કરવું સાઈચ વરસની ઈબાદતથી અફજલ છે કે એ અદ્દલથી ખલ્કે ખુદા (ખુદાની મખ્લૂક)ની વ્યવસ્થા યથાવત છે.

મિક્રોટે ફર્માવ્યું કે મજલૂમ જાનવર બલ્કે મજલૂમ કાફિર તથા ફાસિક્ની પણ હુઆ કબૂલ થાય છે, જો કે મુસલમાન મજલૂમની હુઆ અધિક કબૂલ છે. કેમ કે મજલૂમ બેચેન તથા બેકરાર હોય છે અને બેકરારની હુઆ અર્શ પર કૃરાર કરે છે. રબ તથાલા ફર્માવે છે : ﴿كَعْدَةٌ إِذَا مَنْ يُجِيبُ لِنَصْرَتِهِ﴾ (અથવા તે જ લાયારની સાંભળે છે, જ્યારે તેને પુકારે.) -સૂરાએ નમ્લ, ૨૭/૬૨) હુઆને આસમાન પર ઉઠાવવા અને તેના માટે આસમાનના દરવાજા ખોલવામાં આવવાનો મતલબ ખૂબ જ જલ્દી સાંભળવું, અને તેની હુઆની ઈજજત તથા મહત્વ પ્રદર્શિત કરવું છે.

"તેમનાથી જ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, ગ્રણ હુઆઓ વિના શંકાએ કબૂલ છે બાપની હુઆ, મુસાફરની હુઆ અને મગલૂમની હુઆ." (તિર્મિઝી, અખૂ દાઉદ, ઈખ્ને માજહ)

છેવટમાં મુસલમાનોને વિનંતિ કે દીન ઈમાનની કંઈ સમજે કે આપણાને અલ્લાહે આપણી જાન માલની નેઅમતો કરતાં અનંતગણી મહાન નેઅમત ઈમાન આપેલ છે અને એ જ રીતે નેક અમલોની, શરીઅતની પાંબંદીની, ઈમાન પર ગમે તે સંજોગોમાં અડગતાની હુઆ પોતાના માટે પોતાની ઔલાદના માટે, ઘરવાળાં માટે તથા સર્વ મોમિનો માટે ગુજરતો રહે. અલ્લાહની રહમતથી કદી માયૂસ ન બને. અલ્લાહ જરૂર મુરાદો પૂરી કરશે, અને જો કદાચ હુનિયામાં એ હુઆઓની અસર ન જણાય તો સમજ લે કે ઈન્શા અલ્લાહ ! આપણી હકીકી જિંદગી આપેરતને અલ્લાહ જરૂર જરૂર સંવારી આપણે, માટે મુશ્કેલીઓમાં હુઆઓની સાથોસાથ સબ્રથી પણ કામ લે.

★ મુસીબતના સમયની કેટલીક નભવી દુઆઓ અને તેની તફસીલ ★

હજરત અનસ ઉદ્ડીપિતુલ્લાહ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે કોઈ શખ્સ પોતાના ઘરેથી નીકળે તો કહી લે :) بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (અલ્લાહના નામથી, મેં અલ્લાહ પર ભરોસો કર્યો, અલ્લાહ બિના ન તાકું છે ન કુવ્વત.) ત્યારે તેને કહેવામાં આવે છે, તને હિદાયત તથા કિફાયત આપવામાં આવી અને તને મહેકૂળ કરી દેવામાં આવ્યો. પછી શૈતાન દૂર ભાગી જાય છે, અને તેને બીજો શૈતાન કહે છે, તારે આ શખ્સ સાથે શું સંબંધ જેને હિદાયત તથા કિફાયત આપવામાં આવી અને જેને મહેકૂળ (સુરક્ષિત) કરવામાં આવ્યો. (અભૂ દારીદ)

હજરત અખૂ મૂસા રિવાયત છે. નબી કરીમ ﷺ જ્યારે કોઈ ક્રૌમથી ખતરો મહેસૂસ કરતા તો કહેતા : (اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ) (હે અલ્લાહ ! અમે એના મુક્ખાખલામાં તને કરીએ છીએ અને તેમની બરાઈથી તારી પનાહ લઈએ છીએ.) (અહમદ, અખૂ દાઉદ)

હજરત અબુ બકરાહ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે ૨૭ જુલાઈ કે ગમગીનની દુઆ આ
 ઈલાહી ! (اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكْلِنِي إِلَى تَفْسِيرٍ طُرْفَةِ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ : તું તારી રહમતનો
 ઉમ્મીદવાર છું તું મને પાંપણ જપકતા સમય જેટલો પણ મારા નફ્સને હવાલે ન કર, અને મારા સર્વ કામો બનાવ,
 તારા સિવાય કોઈ મઅધ્યાદ નથી.) –મિર્તુલ મનાજૂહ શરહે મિશકાતુલ મસાબિહના હવાલાથી

તે ઉપરાંત ગુનાહોથી તૌબા સાચા હિલથી કરતો રહે, ખૂબ ઈસ્ટિગફાર કરે અને **لَا حُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ** (લા હૂલ વલા કુલ્વત ઈલ્લા બિલ્લાહ) દુરુદ શરીફ આગળ પાછળ રાખી ખૂબ જ પઢ્યા કરે તો ઈન્શા અલ્લાહ ! ગમે તેવી મુસીબત ટણી જશે. કમસે કમ ૫૦ વાર રોજ સવાર સાંજ પઢે. તેમજ **حَسْبُنَا اللَّهُ وَرَزْقُنَا الْوَكِيلُ** (હસ્બુન લાહ વિને અમલ વકીલ)નો વિર્દ કર્યા કરે. નેકીઓ કરે, ગુનાહોથી દૂર રહે, બને તો રોજ સદકો કર્યા કરે તો ઈન્શા અલ્લાહ ! આઇતોથી બચી જશે. અલ્લાહ આપણને એની તૌકીક આપે. (આમીન)

<h2 style="text-align: center;">કાનૂને શરીઅત</h2> <p>(માગ-૧ તથા ભાગ-૨) (કુલ-૭૪૦ પેજુસ)</p> <p>લેખક : અલ્લામા શાસુદીન જેનપૂરી <small>રાષ્ટ્રીય અધ્યક્ષ</small></p> <p style="text-align: center;">:: અનુવાદક ::</p> <p>હાફેઝ મૂસા વેમી / ઈભાળીમલાઈ વેમી</p> <p>હવિયો : એક સેટના રૂ. ૨૫૦/-</p>	<p>જેમાં અક્રીદા, તહારત, નમાજ, રોજા, હજ, ઝકાત, કુર્બાની, તલાક, અખલાકીયતા સંબંધી મસાઈલ દશાવેલા છે. ઈમે દીન શીખવું ફરજ છે અને આ કિતાબમાં તદ્દન જરૂરી મસાઈલો જ છે જેથી મુસલમાનના ઘર ઘરમાં આ કિતાબ હોવી જોઈએ. જેથી પુરુષ, સ્ત્રીઓ, બાળકો સર્વે ઘર બેઠાં ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરી શકે. કુર્ચાન તથા હદીધિના પરથી ઉત્તમ જીવન બંધારણ રજૂ કરતી આ કિતાબનો અભ્યાસ અવશ્ય કરશો. મૌલા તથાલા સૌને નેક તૌફીક આપે. આમીન.</p>	<p style="text-align: center;">પ્રકાશક</p> <p>સુન્ની દા'વતે</p> <p>ઈસ્લામી-દયાદરા</p> <p>મુ. પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરુચ મો. ૯૪૨૭૪૬૪૧૧</p>
<p style="text-align: center;">આતિમ બનાવનાર</p> <p style="text-align: center;">કિતાબ મંગાવો !</p> <p>બહારે શરીઅત (ભાગ : ૧) ૧ થી ૫ હિસ્સા</p> <p>બહારે શરીઅત (ભાગ : ૨) ૬ થી ૧૦ હિસ્સા</p>	<p>જેમાં અક્રીદા, વુઝુ, ગુસ્લ, તયમ્મુમ, નમાજ, રોજા, હજ, ઝકાત, તલાક વિશે, કૃસમ, મન્ત, જિના, શરાબ, તોહમત, ખૂન, ચોરી, જેહાદ, મર્તદ.... વગેરે વિશે કુર્ચાન, હદીધિની રૂએ મસાઈલનો ખજાનો (વાંચો-વંચાવો) બંને ભાગના રૂ. ૪૫૦ (ટપાલ ખર્ચ રૂ.૫૦)</p> <p style="text-align: center;">સંપર્ક કરો : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા) મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. ભરુચ, પિન : ૩૮૨૦૨૦, મો. ૯૪૨૭૪૬૪૧૧</p>	

کلیل الہمای و بکاریل علیل الہمای

:: آم ::

آماں ہجرت ہمای احمد روا رحمۃ اللہ علیہ

:: انوناڈک ::

مولانا حسنان احمد کولونی

سُورَةِ مَدْيَدَانِي تفسیر

بے پورپو جے اخلاحتی درنارا اओ مام
ہتا،^{۱۳۳} اخلاحتے ممنا پر کپا کری^{۱۳۴}
(تے او) بولیا، بول کرینے دروازی^{۱۳۵}
تمنا پر پوچھی ایو، جو تمے دروازام
دابل یو گیا، تو تمارو ج ویچی^{۱۳۶}
آنے اخلاحت پر ج برسو سو رابو جو تم نے
ہماین ہوی (۲۷) بولیا،^{۱۳۷} ہے موسا ! امے
تو تیا^{۱۳۸} کدا پی نہیں چیزے، جیاں سوچی پوچھا
تیا^{۱۳۹} تو تمے آنے تمارو پر ورہی^{۱۴۰} ایو،
تمے بننے لڈو امے اھیں بہا^{۱۴۱} (۲۸)
موسایے وینی^{۱۴۲}، ہے مارا پر ورہی^{۱۴۳} ! مانے
ادھکار نہیں پشا مارو آنے مارا بھائی^{۱۴۴}،
تو ام نے آ ہکم ن ماننارا اओ^{۱۴۵} دوڑ
راہ^{۱۴۶} (۲۹) فرمای^{۱۴۷}، تو تے ہر تی تم نا پر
ہرام^{۱۴۸}،^{۱۴۹} چالیس ور سوچی، جمین^{۱۴۹} مام
بٹکتا^{۱۵۰} تو تمے آ ہکم نے مان ن
آپنارا اونو افسوس ن کرو (۳۰) آنے
اومنے کھی سان بھاواو آدم نا بے پوتونی ساچی
بھبر،^{۱۵۱} جیا رے بننے اوک اوک بٹ رجھ کری
تو اوکنی سوکارا^{۱۵۲} آنے بیجا نی ن
سوکارا^{۱۵۳} بولیا، کس م^{۱۵۴}، تانے ماری
نا بھیش،^{۱۵۵} کھیں، اخلاحت تنا ترکھی^{۱۵۶}

آ سوہم ۹۲۰ آیاتو آنے ۹۲۷۴ آکھرو ۷.

قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا
أَذْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلُتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَيْبُونَ وَ
عَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ قَالُوا يَبُوَّسِي إِنَّا
لَنْ نَدْخُلَهَا إِنَّا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْنَاهُ أَنَّهُ وَرَبُّكَ
فَقَاتَلَاهَا إِنَّا هُنَّا قَعْدُونَ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا
نَفْسِي وَآخِي فَأَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَسِيقِينَ قَالَ
فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتَبَاهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسُ عَلَى الْقَوْمِ الْفَسِيقِينَ وَاثْنُ عَلَيْهِمْ تَبَأْ أَبْيَ
أَدْمَرْ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَبَا قُرْبَانًا فَنَقْعِدُنَّ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ
يُتَبَقَّلْ مِنَ الْأُخْرِ قَالَ لَا قَتْنَنَكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَبَقَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَنَقِّبِينَ لَئِنْ بَسْطَتْ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتَلَنِي مَا آنَا
بِبَيْسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لَا قَتْلُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ أَبِي شَيْءٍ وَإِثْمِكَ فَتَنَوْنَ مِنْ
أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزْءُ الظَّلَمِينَ فَطَوَعْتُ لَهُ
نَفْسِهِ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَسِيرِينَ
فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيكَ كَيْفَ يُوَارِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ لَوْ يُلْتَقِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابَ فَأُوَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّدِمِينَ

સ્વીકારે છે જેને (તેનો) ૯૨ છે^{૧૪૪} (૨૭) બેશક !
 જે તું તારો હાથ મારા પર લંબાવીશ કે (જેથી)
 મને મારી નાખે, તો હું મારો હાથ તારા પર
 લંબાવીશ નહીં કે (જેથી) તને મારી નાખું^{૧૪૫} હું
 અલ્લાહથી હરું છું, જે સમગ્ર જગતનો માલિક
 (છે) (૨૮) હું તો તે ઈચ્છું છું કે મારો^{૧૪૬} અને
 તારો^{૧૪૭} ગુનોહ તારા માથે જ પડે તો તું દોજખી
 થઈ જાય, અને અન્યાય કરનારાઓની એ જ
 શિક્ષા છે (૨૯) તો તેના નફ્સે તેને તેના ભાઈના
 ખૂનનું પાણી ચઢાવ્યું, તો તેને મારી નાખ્યો તો
 નુકસાનમાં રહ્યો^{૧૪૮} (૩૦) તો મોકલ્યો અલ્લાહે
 એક કાગડો જમીન ખોટતો જેથી તેને બતાડે કે
 કેવી રીતે (તે) પોતાના ભાઈની લાશ સંતાડે^{૧૪૯}
 બોલ્યો, હતારીની ! હું આ કાગડા જેવો પણ ન
 બની શક્યો, કે હું મારા ભાઈની લાશ સંતાડુ,
 તો પસ્તાતો રહી ગયો^{૧૫૦} (૩૧)

:: સમજૂતી ::

૧૩૩ : કાલિબ બિન યુકના અને યુશાબ બિન
 નૂન, જેઓ તે સરદારોમાંથી હતા જેમને હજરત મૂસાએ
 જબાબિરહ કોમનો તાગ કાઢવા મોકલ્યા હતા.

૧૩૪ : હિદાયત અને વચન પાલનની સાથે
 તેમણે જબાબિરહની હાલત ફિક્ત હજરતે મૂસાને જ
 કહી, તેને જાહેર ન કરી, જ્યારે બીજા સરદારોએ વાત
 ફોડી કાઢી હતી.

૧૩૫ : શહેરના.

૧૩૬ : "કારણ કે અલ્લાહ તાલાબે મદદનો
 વાયદો કર્યો છે, અને તેનો વાયદો અવશ્ય પૂરો થશે,
 તમે જબારીના મોટા મોટા શરીરોથી ન ડરો, અમે
 તેમને જોયા છે, તેમના શરીરો મોટા અને હંદ્યો નાના
 છે." એ બન્નેએ જ્યારે એવું કહું ત્યારે બની ઈસ્રાઈલ
 તેમના પર ખૂબ કોણે ભરાયા, તેમના પર પથ્થર વર્ષા
 કરવાનો ઈરાદો કર્યો.

૧૩૭ : બની ઈસ્રાઈલ

૧૩૮ : જબારીના શહેરમાં

૧૩૯ : અને અમને તેમની નિકટતા તેમજ
 મિત્રતાથી બચાવ. અથવા એ અર્થ છે કે અમારી અને
 એમની વચ્ચમાં ફેસલો કરી દે.

૧૪૦ : તેમાં પ્રવેશી શકશે નહીં.

૧૪૧ : જમીન જેમાં તેઓ ભટકતા રહ્યા તે દ
 ફરસંગ હતી, અને કોમ છ લાખની, તેઓ પોતાની
 સાધન સામગ્રી સહિત આપો હિવસ ચાલ્યા કરતા અને
 જ્યારે સાંજ પડતી ત્યારે પોતાને ત્યાં જ દેખતા જ્યાંથી
 ચાલ્યા હતા. આ તેમના માટે અલ્લાહ તરફથી સજ
 હતી. હજરત મૂસા અને હાડુન તેમજ યુશા અને
 કાલિબ સિવાય, તેમની અલ્લાહ તાલાબે સહાય
 કરી અને તેમના માટે સરળતા કરી આપી. જેમ કે
 હજરત ઈબ્રાહીમ ﷺ માટે આગને ઠંડી અને
 સલામત બનાવી દીધી હતી. આટલી મોટી સંખ્યાનું
 આટલા નાના વિસ્તારમાં ચાલીસ વરસ સુધી ફસાઈ
 જવું અને ત્યાંથી નીકળી ન શકવું એ મુઅજિઝો છે.
 જ્યારે આ જંગલમાં બની ઈસ્રાઈલે હજરત મૂસા
 ﷺ ને ખાવા પીવાની અને બીજી જરૂરતોની
 ફરિયાદ કરી ત્યારે અલ્લાહ તાલાબે હજરત મૂસા
 ﷺ ની દુઆથી તેમને આકાશી ખાણું મન અને
 સલવા આપ્યું અને કપડાં તેમના શરીરોની સાથે
 જન્માવ્યાં જે શરીરની સાથે સાથે વધતાં હતાં. અને
 તૂર પહાડનો એક પથ્થર આપ્યો કે જ્યારે પડાવ
 નાખતા ત્યારે હજરત મૂસા તેના પર પોતાનો અસો
 મારતા હતા, ત્યારે તેમાંથી બની ઈસ્રાઈલના ૧૨
 કુટુંબો માટે પાણીના ૧૨ ઝરણાં વહી નીકળતાં હતાં,
 અને છાંયડો કરવા એક વાદળી મોકલી હતી. તીહ
 (તે મેદાનનું નામ)માં જેટલા લોકો પ્રવેશ્યા હતા
 તેમનામાં જે વીસ વરસથી વધારે વયના હતા તેઓ
 ત્યાં મરી ગયા, સિવાય યુશાબ બિન નુન અને કાલિબ
 બિન યુકના, અને જે લોકોએ પવિત્ર ધરતીમાં
 પ્રવેશવાનો ઈન્કાર કર્યો હતો તેમાંથી કોઈ પ્રવેશી

શક્યું નહીં. અને કહેવામાં આવ્યું છે કે હજરત મૂસા અને હજરત હારુનની વફાત પણ તીહમાં જ થઈ હતી. હજરત મૂસાની વફાત પછી ચાલીસ વર્ષે યુશઅને નબુવ્વત આપવામાં આવી અને જબ્બારીન સાથે જિહાદ કરવાનો હુકમ આપ્યો, તેઓ વધેતા બની ઈસ્રાઈલને લઈને ગયા અને જબ્બારીન સાથે જિહાદ કર્યો.

૧૪૨ : જેમના નામો હાબીલ અને કાબીલ હતાં. આ બનાવ સંભળાવવાનો હેતુ એ છે કે એનાથી હસદની બુરાઈ માલમ પડે, અને સૈયદે આલમ ના હસદ કરનારાઓને એનાથી બોધ ગ્રહણ કરવાની તક મળે.

જીવન વૃત્તાંતો અને ઈતિહાસના આલિમોનું બયાન છે કે હજરત હવ્વાને દરેક હમલમાંથી એક પુત્ર અને એક પુત્રી અવતરતાં હતાં, અને એક હમલના છોકરા સાથે બીજી હમલની છોકરીનો નિકાહ કરવામાં આવતો હતો, કારણ કે માનવજાત ફક્ત હજરત આદમની ઔલાદમાં જ હતી એટલે નિકાહનો બીજો કોઈ માર્ગ હતો જ નહીં. એ નિયમના આધારે હજરત આદમે કાબીલનો નિકાહ લુયુદા સાથે જે હાબીલ સાથે જન્મી હતી, અને હાબીલનો નિકાહ અકલીમા સાથે જે કાબીલ સાથે જન્મી હતી, કરવા ઈચ્છયો. કાબીલ એથી ખુશ ન થયો. અને અકલીમા વધુ સુંદર હોવાથી તેણીની માગણી કરી. હજરત આદમે કહું, તેણી તારી સાથે જન્મી હોવાથી તારી બહેન છે, તેણી સાથે તારો નિકાહ હલાલ નથી. કહેવા લાગ્યો, એ તો તમારો અભિપ્રાય છે. અલ્લાહ તાઓલાએ એવો હુકમ નથી કર્યો. ત્યારે હજરત આદમે કહું, તમે બન્ને કુરબાનીઓ રજૂ કરો, જેની કુરબાની સ્વીકૃત થશે તે અકલીમાનો હક્કાર બનશે. તે સમયમાં જે કુરબાની મકબૂલ થતી તેને આકાશમાંથી આગ આવીને ભરખી જતી હતી. કાબીલે ઘઉંનો એક ઢગલો અને હાબીલે એક બકરી કુરબાની માટે રજૂ કર્યા. આકાશી આગે હાબીલની કુરબાની લઈ લીધી, અને કાબીલના ઘઉં છોડી દીધા, તેથી કાબીલના દિલમાં હસદ અને કીનો જનમ્યો.

૧૪૩ : જ્યારે હજરત આદમ ﷺ હજ માટે મકા શરીર ગયા ત્યારે કાબીલે હાબીલને કહું કે હું તને મારી નાખીશ. હાબીલે કહું કે શા માટે ? કાબીલ બોલ્યો કે, તારી કુરબાની કબૂલ થઈ અને મારી ન થઈ, તું અકલીમાનો હક્કાર ઠર્યો એમાં મારી બેઈજજતી છે.

૧૪૪ : હાબીલના એ કથનનો મતલબ એ છે કે કુરબાની કબૂલ કરવી અલ્લાહનું કામ છે, તે પરહેઝગારોની કુરબાની કબૂલ કરે છે. તું પરહેઝગાર હોતા તારી કુરબાની કબૂલ થાત. એ તો તારા કર્મોનો ફળ છે, એમાં મારો શું દોષ ?

૧૪૫ : કે જેથી શરૂઆત મારા તરફથી થાય જો કે હું તારા કરતાં વધારે તાકતવાન અને શક્તિશાળી છું. આ એટલા માટે છે કે,

૧૪૬ : એટલે કે મારા ખૂનનો.

૧૪૭ : જે આનાથી પહેલાં તે કર્યો કે બાપની આજાનું ઉલ્લંઘન કર્યું, હસદ કર્યો, અને ખુદાઈ ફેસલાને માન્ય ન રાખ્યો.

૧૪૮ : અને બાધો બની ગયો કે હવે આ લાશને શું કરે ? કારણ કે ત્યાં સુધી કોઈ માણસ મૃત્યુ ન પામ્યો હતો. ઘણા દિવસો સુધી લાશને ઊંચકી ફરતો રહ્યો.

૧૪૯ : બયાન કરવામાં આવ્યું છે કે બે કાગડા અંદરોઅંદર લડયા, તેમાંથી એકે બીજાને મારી નાખ્યો. પછી જે જીવતો હતો તેણો પોતાની ચાંચ અને પંજાઓ વડે જમીનમાં ખાડો કર્યો, મરેલા કાગડાને તેમાં નાખી માટીથી દબાવી દીધો. આ જોઈને કાબીલને આવડયું કે મરેલાની લાશને જમીનમાં દાટી દેવી જોઈએ, પછી તેણો પણ જમીન ખોડીને (હાબીલની લાશ) દફન કરી દીધી. (જલાવૈન, મદારિક વિ.)

૧૫૦ : પોતાની બિન આવડત અને હેરાનગતી પર, અને એ પસ્તાવો શુનોહ કરવા બદલ ન હતો કે જેથી તવબહમાં ગણાઈ જાય, અથવા પસ્તાવાનું તવબહ હોવું ઉમ્મતે મુહમમદિયહની વિશિષ્ટતા હોય. (મદારિક)

દર્શ
હંડીષે પાક

એટલે

મિર્હતુદ્ર મનાછીહ તજ્રુમખે મિશકતુદ્ર મસાખીહ
મિર્હાત (ઉદ્ર) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

આજ : હકીમુલ ઉભમત હજરત મુફ્તી અહમદ ચારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાહવી દચાદરવી (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા-માસિક)

"હજરત રિફાઆ બિન રાફેઅ عَنْ شَيْخِ الْمُؤْمِنِينَ થી રિવાયત છે, ફર્મવે છે કે એક શાખસ આવ્યો. મલ્લિદમાં નમાજ પઢી^૧. પછી બિદમતમાં હાજર થયો તો નબી صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ને સલામ અર્જ કરી તો નબી صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, તમારી નમાજ દોહરાવો^૨ તમે નમાજ નથી પઢી. તો બોલ્યો, રસૂલુલ્હાહ ! صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ મને શીખવી દો કે હું નમાજ કેવી રીતે પઢું. ફર્માવ્યું જ્યારે તમે કિંધલા તરફ મોં કરો તો તકબીર કહો^૩. પછી સૂરાએ ફાતિહા અને જે પઢવાનું અલ્લાહ ચાહો તે પઢી લો^૪ પછી જ્યારે રુક્ખ કરો તો પોતાની હથેળીઓ પોતાના ગુઠણો પર રાખો અને તમારા રુક્ખાને મજબૂતીથી કરો^૫. અને તમારી પીઠ લાંબી પોતાના સાંધાઓ સુધી પરત પહોંચી જાય^૬. પછી જ્યારે સજદો કરો તો સજદો મજબૂતીથી કરો^૭. જ્યારે ઉઠો તો તમારી ડાબી જાંગ પર બેસો^૮ પછી રુક્ખ તથા સજદામાં એ જ પ્રમાણે કરો ત્યાં સુધી કે મુતમઈન થઈ જાવ. આ મસાખીહના શબ્દો છે અને અબૂ દાઉદે થોડા ફરક સાથે રિવાયત કરી, અને તિર્મિઝી તથા નિસાઈએ તેના અર્થો રિવાયત કર્યા. તિર્મિઝીની રિવાયતો છે કે જ્યારે તમે નમાઝના માટે ઉઠો તો એ જ પ્રમાણે વૃદ્ધ કરો જેવી રીતે તમને અલ્લાહે એનો હુકમ આયો છે. પછી કલમાં શહાદત પઢો^૯ પછી તકબીર કહો પછી જે તમને કંઈક કુર્અની યાદ હોય તો તેને પઢી લો, નહીં તો અલ્લાહની હમદ, તેની તહલીલ કરો^{૧૦} પછી રુક્ખ કરો."

૧. આપ અન્સારી ખજરમી છે. આપની કુન્નિયત અબૂ મનાજ છે. ખુદ બદરી છે અને આપના વાલિદ તે નક્કીઓ (સરદારો) માંથી છે જેઓ હિજરતથી પહેલાં મદીના મુનવ્વરામાં મુખલિસિન નિયુક્ત થયા હતા. માલિક બિન રાફેઅ તથા ખલ્લાદ બિન રાફેઅના ભાઈ છે. કબીલા ખજરજમાં સૌ પ્રથમ આપ ઈસ્લામ લાવ્યા. આપ જંગે જુમલ તથા સિક્કિનમાં હજરત અલી મુર્તજાની સાથે હતા. (અશિઅહ)

૨. આ આવનાર હજરત રિફાઆના ભાઈ ખલ્લાદ બિન રાફેઅ હતા. તેમણે નાકિસ કે ફાસિદ નમાજ પઢી હતી. તેમનો બનાવ હમણા થોડાક ફરકની સાથે વર્ણન થઈ ચૂક્યો.

૩. કેમ કે બિલ્કુલ ન પઢી અથવા કામિલ નહીં પઢી. યાદ રાખશો કે ફર્જ રહી જવાથી નમાજ તદ્દન થતી નથી. એને દોહરાવવી ફર્જ છે. અને વાજિબ રહી જવાથી નમાજ સખત અપૂર્ણ રહે છે, એને દોહરાવવી વાજિબ છે. આ ફર્માન શરીફ બંને અર્થોની સંભાવના ધરાવે છે.

૪. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે નમાજમાં કિંધલા રૂખ થવું શર્ત છે અને તકબીરે તહરીમા રૂકન છે. જો કોઈ તકબીર પહેલાં કહી હે અને કિંધલા રૂખ બાદમાં થાય તો નમાજ થશે નહીં.

૫. એટલે કે સૂરાએ ફાતિહાના સિવાય કુર્અનની કોઈ અન્ય સૂરત પણ પઢી લો. આ હંદીષ હનકીઓની મજબૂત દલીલ છે કે નમાજમાં સૂરાએ ફાતિહા પણ વાજિબ છે. અને એના ઉપરાંત કોઈ અન્ય સૂરત અથવા એક મોટી આયત

برک خواجات

અથવા ત્રણ નાની આયતો પણ વાજિબ છે. ઈમામ શાફુરી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالْبَارَكَةُ ને ત્યાં સૂરતે ફાતિહા ફરજ અને બીજી સૂરત મિલાવવી સુન્તત છે. આ હદીષ એમની વિરુદ્ધ છે, કેમ કે એ બંનેવ ચીજોના માટે એક "ઈકુરા" ઈશર્દાં થયો. યાદ રાખશો કે અન્ય સૂરતને પઢવી વાજિબ પણ એને નિશ્ચિત કરવામાં કર્દ પછે એનો નમાજીને ઈજિતયાર છે. સૂરતે ફાતિહામાં નમાજીને કોઈ અધિકાર નથી, એટલા માટે "માશા અલ્લાહ!" ફર્માવવામાં આવ્યું. શાફુરીઓ આ "માશા અલ્લાહ" થી સૂરતનું સુન્તત હોવું સાબિત નથી કરી શકતા. હન્ફીઓએ "ઈકુરા"નો પણ લેહાજ રાખ્યો અને "માશા અલ્લાહ"નો પણ. મુલ્લકન સૂરતનું વાજિબ હોવું અને નિશ્ચિત કરવામાં અધિકાર આપ્યો.

૬. એટલે કે ઈતિમનાનની સાથે રૂકૂઆ કરો. યાદ રાખશો કે રૂકૂઆમાં હથેળીઓ ગુઠણો પર રાખવી સુન્તત છે અને ઈતિમનાન વાજિબ.

૭. એટલે કે પૂરા ઉભા થઈ જાવ. કેમ કે કેવળ કામો બતાવ્યાં છે એટલા માટે પઢવાના કલમા ન દર્શાવ્યા.

૮. એટલે કે ઈતિમનાનથી અદા કરો કે ત્રણ તસ્બીહના જેટલું થોબો. સજદામાં હોવાનું જમીન પર લાગવું આપણે ત્યાં સુન્તત છે, શાફુરીઓને ત્યાં ફરજ છે. આ ઈબારતથી તેમનો મજહબ સાબિત નથી થઈ શકતો. કેમ કે "તસ્કીન"થી મુશાદ ઈતિમનાન છે.

૯. એટલે કે નમાજમાં જ્યારે બેસો તો ડાબી જાંગ પર એ રીતે કે જમણો પગ ઉભો રહે. જાણવા મળ્યું કેમ કે નમાજના બંને ક્રાઇટાઓની બેઠક એક સમાન છે. એટલે કે ડાબી જાંગ પર બેસવું એ જ હન્ફી કહે છે.

૧૦. એટલે કે વૃજૂ બાદ કલમો પઢવો સુન્તત છે. અમુક રિવાયતોમાં આવે છે કે "ઈન્ અન્જલના" પઢે. બેહતર છે કે બંનેવ પઢી લે.

૧૧. એટલે કે જો કુર્અન શરીફ તદન યાદ ન હોય તો તેના બદલે આ પ્રમાણો પઢી લો :
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 અકબર" ફકીહો ફર્માવે છે કે તે નવ મુસ્લિમ જે હમણા કુર્અન યાદ ન કરી શક્યો હોય તે નમાજમાં કુર્અનને બદલે એ જ પઢે. આપણો ત્યાં કેવળ એકવાર અને ઈમામ શાફુરી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالْبَارَكَةُ ને ત્યાં સાતવાર. લગભગ એ સાહબ તે વખતે નવ મુસ્લિમ હતા એટલા માટે આ ઈજાત આપવામાં આવી, નહીં તો તિલાવત નમાજમાં ફરજ છે.

"હજરત ફજ્લ ઈબ્ને અબ્બાસ عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, નમાજ બે બે રકાતો છો. દરેક બે રકાતોમાં અતિહિયાત છે, આજીજી છે નિયાતમંદી છે અને ગરીબીનું પ્રદર્શન છો. પછી હાથ ઉઠાવો એટલે પોતાના રથની તરફ ફેલાવો^૩ જેની હથેળીઓ તમારા ચહેરા તરફ હોય^૪ અને કહો, હે મૌલા ! હે મૌલા ! અને એવું ન કરે તો આવુ આવુ છે અને એક રિવાયતમાં છે કે અપૂર્ણ છે." (તિર્મિઝી)

૧. એટલે કે નફ્લ નમાજમાં બે બે રકાતો અફ્જલ છે. યાદ રાખશો કે ઈમામે આ'ઝમ عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ નફ્લ ચાર ચાર અફ્જલ છે. ઈમામ શાફુરીને ત્યાં બે બે, સાહિબેનને ત્યાં રાતમાં બે બે અને હિવસમાં ચાર ચાર અફ્જલ છે. આ હદીષ ઈમામ શાફુરી عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ દલીલ છે. ઈમામ સાહબ ફર્માવે છે કે નભી صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ઈશા બાદ અને ચાશતમાં ચાર ચાર રકાતો પઢતા હતા. આ હદીષ નફ્લની માત્રા માલૂમ કરવા માટે છે ન કે રકાતની અફ્જલિયત. એટલે કે નફ્લ એક કે ત્રણ રકાત નથી હોય શકતી. જેથી આ હદીષ ઈમામે આ'ઝમ عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ વિરુદ્ધ નથી.

૨. એટલે કે જો ચાર કે આઠ રકાત નફ્લની નિયત બાંધી તો પણ દરેક બે રકાત પર અતિહિયાત વાજિબ છે. યાદ

برک خواجات

રાખશો શરીરથી આજુજી જાહેર કરવાને ખુશૂઅ અને નજરો નીચે રાખવાને ખુશૂઅ કહે છે. અમુકે ફર્માવ્યું કે જાહેરી આજુજી ખુશૂઅ છે અને હિલની આજુજી ખુશૂઅ છે.

૩. આમાં દુઆ માગવાના આદાબ શીખવાડવામાં આવ્યા છે. એનાથી જાણવા મળ્યું કે દરેક નિદિલ નમાજ બાદ પણ દુઆ માગવી સુન્નત છે. અને દરેક દુઆમાં હાથ ઉઠાવવા સુન્નત છે અને હાથ આસમાનની તરફ ઉઠે, તે રબની ખાસ તજલીગાહ છે અને બંદાઓની રોજનો ખજાનો છે. રબ ફર્માવે છે : "وَفِي السَّنَاءِ رِزْقٌ مُّأْتُوٰ عَذُونٌ" "અને આસ્માનોમાં તમારી રોજ છે અને જે તમને વાયદો આપવામાં આવ્યો છે." (૪૧/૨૨, કન્જુલ ઈમાન) હા ! આમ દુઆઓમાં છાતી સુધી ઉઠાવે અને નમાજે ઈસ્તિસ્કા (વરસાદ માટેની દુઆ)માં માથાથી ઉપર.

૪. એટલે કે જો નમાજ બાદ દુઆ ન માગી તો નમાજ મુક્કમ્મલ ન થશે. દુઆ નમાજની પરિપૂર્ણતા છે. એની તફસીર તે હદ્દીઓ છે જેમાં ઈશ્રાદ થયો કે દુઆ ઈબાદતોનું મગજ છે અથવા દુઆથી પહેલાં ઈબાદતો મોઅલ્લક (અદ્વર) રહે..... વગેરે.

"રિવાયત છે હજરત સઈદ બિન હારિષ બિન મુખલ્લાથી[ؑ] ફર્માવે છે કે અમને અભૂ સઈદ ખુદરીએ નમાજ પણવી તો જ્યારે સિજદાથી માથુ ઉઠાવ્યું અને જ્યારે સિજદો કર્યો, અને જ્યારે બે રકાતોથી ઉઠયા તો ઊંચા અવાજે તકબીર કહી[ؑ]. અને ફર્માવ્યું કે મેં નબી ﷺ ને આ જ પ્રમાણે જોયા. "(બુખારી)

૧. આપ અન્સારી છે. મશાદૂર તાબઈનમાંથી. લાંબા અરસા સુધી મદીના મુનવ્વરાના કાઝી રહ્યા.

૨. એટલે કે નમાજની તકબીરો મોટા અવાજે કહે. માલૂમ પડ્યું કે ઈમામને નમાજની તકબીરો ઊંચા અવાજે કહેવી જોઈએ મુક્તદીઓની જાણના માટે, પણ જરૂરતથી વધુ ઊંચા અવાજ ન કાઢે. ખાસ કરીને જ્યારે કે એમાં તકલીફ પણ હોય. જેથી જેની પાછળ બે ત્રણ મુક્તદી હોય તે બહુ ચીસો પાડીને તકબીર ન કહે.

"હજરત ઈકરમા[ؐ] થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે મેં એક બુઝુર્ગની પાછળ મકા મુક્રમામાં નમાજ પઢી તો તેમણે બાવીસ તકબીરો કહી[ؑ]. મેં હજરત ઈબે અભ્યાસને કહું કે આ બેવકૂફ છે. તો ફર્માવ્યું, તમને તમારી મા રડે ! આ નબી ﷺ ની સુન્નત છી[ؑ]." (બુખારી)

૩. નમાજ ચાર રકાત હતી. એમાં તકબીરે તહરીમા અને પહેલા અતાહિયાતથી ઉઠી વખતની તકબીરો પણ સામેલ છે. એ બુઝુર્ગ અભૂ હુરેરહ[ؐ] હતા અને ઈકરમા હજરત અખ્રહુલ્લાહ[ؐ] ના ગુલામ છે. એમનું વર્ણન અગાઉ આવી ગયું છે.

૪. એટલે કે ચાર રકાતવાળી નમાજમાં બાવીસ તકબીરો કહેવી પણ સુન્નત છે, અને ઈમામે દરેક તકબીર ઊંચા અવાજે કહેવી પણ સુન્નત છે. તમે પોતાની બેવકૂફીથી સુન્નત પર અમલ કરવાવાળાને બેવકૂફ બનાવી રહ્યા છો. કદાચ ઈકરમાએ ચીસ પાડીને તકબીર કહેવાને ગલત સમજ્યું હશે. આશ્રય છે કે આપ હમેશાં બાજમાઅત નમાજ પઢતા હતા પછી એમના પર આ મસાલો કેવી રીતે છુપો રહ્યો. એ વાત તો દરેક નમાજી જાણો છે કે ચાર રકાતમાં તકબીરો બાવીસ હોય છે અને ઈમામ દરેક તકબીર મોટા અવાજે કહે છે. યાદ રાખશો કે હજરત ઈકરમાએ બાળપણના જોશમાં આ શબ્દો બોલી દીધા હોય, નહીં તો કોઈને પીઠ પાછળ મૂર્ખ કહેવો જીબત છે. સહાબીઓની શાન તો ઘણી જ બુલંદ છે એટલા માટે હજરત ઈબે અભ્યાસ[ؐ] એ આપને સખત ચેતવણી કરી. (કમશઃ)

ફુદાઈકુ બાપણાણી

અગ : આ'લા હજરત

ઈમામ અહમદ રાજ મુહદિષે બરેલ્વી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

:: શરહકતા ::

મૌલાના ગુલામહિસન ફાદરી (લાહોર)

:: અનુવાદક તથા સંપાદક ::

પટેલ શાખીર અલી રાજવી

નમાઝ અફ્સામે થા ચાહી સિર્, અચાં હો માનની અવ્યાલ આખિર

કે દસ્તા હેં પીછે હાજિર, જે સલ્તનત આકે કર ગયે જો

(સિર્ = રાજ. અચાં = જાહેર. દસ્ત બસ્તા = હાથ બાંધીને)

અથાત : શબે મેઅરાજ મસ્જિદે અફ્સામાં જે હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَ એ તમામ અંબિયાએ કિરામ તથા રુસુલે એઝામ عَلِيُّوٰ سَلَّمَ નમાઝ પઢાવી, એમાં એ જ રહસ્ય હતું કે પહેલા તથા છેલ્લાનો ફરક જાહેર થઈ જાય (કે આખરમાં આવવાનો મતલબ એ નથી કે છેલ્લાની શાન તથા અજમત ઓછી છે) જે અંબિયાએ કિરામ عَلِيُّوٰ سَلَّمَ પહેલાં પોતાની નબુવ્વતોના ડંકા વગાડી ગયા હતા તે સર્વ હાથ બાંધીને ખાતમુનબિધીન عَلِيُّوٰ سَلَّمَ પાછળ ઉભેલા છે, તો પછી બતાવો કે શાન કોણી વધારે થઈ ?!

મસ્જિદે અફ્સાનો મન્જર : મુક્તાઈ તમામે તમામ (અંબિયાએ કિરામ) મસ્જિદે અફ્સામાં પહોંચી ચુક્યા છે, જ્યારે કે હજરત મૂસા عَلِيُّوٰ سَلَّمَ ને હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَ કૃષ્ણમાં સલાત (નમાઝ) પઢતા જોઈને આવ્યા છે, પણ અહીં અંબિયાએ કિરામની સફોમાં તે પણ એડીઓ ઉઠાવી ઉઠાવીને હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَની રાહ જોઈ રહ્યા છે. તે એટલા જલ્દી કેવી રીતે પહોંચી ગયા ?! પછી આસમાન પર પણ હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَના પહોંચતા પહેલાં પહોંચી ગયા ! કયાં તો હાજિર નાજિર માનવું પડશે અને સાથોસાથ એ પણ માન્યા વિના ચારો નથી કે હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَ બુર્કા પર સવાર થઈને ગયા અને નબી પોતાની નબુવ્વતની પરવાજ તથા રફતારથી ગયા, અને બુર્કા કદી નબુવ્વતની રફતાર (ગતિ)નો મુક્કાબલો નથી કરી શકતુ. વળી સર્વ નબી ડયૂટીઓ પર હતા જ્યારે કે હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَ સૈર પર હતા, તો ડયૂટીવાળો જલ્દી જલ્દી જાય છે અને સૈરવાળો તહેલતો ધીમે ધીમે જાય છે. જેનું સ્વાગત કરવામાં આવતુ હોય છે તો તમો જોતા હશો જ કે તે છેલ્લે આવે છે અને સ્વાગત કરવાવાળા બે કલાક પહેલાં પહોંચી જાય છે. દરેક નબી પોતાની ઉજ્મતનો ઈમામ હોય છે. દરેક નબીએ વિચાર્યુ હશે કે જુઓ ! કોને ઈમામતનો મુસલ્લો મળે છે ?! કેમ કે ત્યાં સફીયુલ્લાહ પણ છે, નજ્યુલ્લાહ પણ છે, રહુલ્લાહ પણ છે, ખલીલુલ્લાહ, કલીમુલ્લાહ, જબીહુલ્લાહ બધા જ છે. (પરંતુ મિર્زا ફાદરાની કાણો દજાલ ત્યાં ન હતો !) અચાનક હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَની સવારી પહોંચી તો સર્વ નબીઓએ રૂખે વદ્દુહા જોઈને ના'રો બુલંદ કર્યો : "હુઝૂર عَلِيُّوٰ سَلَّمَ" ફ્રાન્સિસ મહીમાન સરાજમુનીર બનીને આવ્યા, તેમના પર ખૂબ ખૂબ દુરુદ પઢો.)

બયતુલ મુક્કદસમાં નથી કહી રહ્યા છે, આસમાન પર ફરિશતા કહી રહ્યા છે :

શુક અલહ મુલિલવાહ ! કોઈ આયા હે મેહમાન અપના – ખૂને ટિલ લખે જિગર ખૂબ હે સમાં અપના
અને સુખાનલ્લાહ !

નિદા આઈ હરીયે ખોલ દો એવાને કુદરત કે–નજારે ખૂદ કરેગી આજ કુદરત શાને કુદરતકે

જેથી જિબ્રિલે અમીને હુઝૂર ﷺને ઈમામતના મુસલ્લા પર તશરીફ લાવવાની દાવત આપી અને અર્જ કરી, જ્યાં આપ હોવ ત્યાં અન્ય કોઈ ઈમામ નથી બની શકતું. કોઈ નથીએ મુસ્તકા ﷺની ઈમામત પર વાંધો ન ઉઠાવ્યો. જો જિબ્રિલ હુઝૂરને નથીઓના ઈમામ બનાવી દે તો કોઈ નથીને વાંધો ન હોય, અને જો એ જ ઈમામુલ અંબિયા ﷺ ફર્માવી આપે : (મરૂાબાબુર ફલિચલ બાનાસ) (અખૂબક પાસે જઈને બતાવો કે તે લોકોને નમાજ પઠાવે) તો સિદ્દીકીની ઈમામત પર કોણ વાંધો ઉઠાવી શકે છે ??

ફરિશતાઓએ આ મન્જર જોયો તો અમુક બોલ્યા, કેટલી સરસ ઈમામત થઈ રહી છે ! અને અમુકે કહું,
કેટલી સરસ જમાઅત થઈ રહી છે ! અમુકે કહું, આવા ઈમામના માટે આવા જ મુકૃતદી હોવા જોઈએ, ન આખી
દુનિયામાં કોઈ આવો ઈમામ હોય શકે છે અને ન તો આખા જહાનમાં આવા મુકૃતદી હોય શકે છે ! મુકૃતદી જો
લાજવાબ તથા બાકમાલ છે તો ઈમામ પણ બેમિધાલ તથા કમાલવાળો છે, હુસ્નો જમાલવાળો પણ છે.

યું તો સારે નથી મોહતરમ હેં મગર–સરવરે અંબિયા તેની ક્યા બાત હે
રહમતે દો જહાં એક તેરી જાત હૈ–અય હબીબે બુદા તેરી ક્યા બાત હે

★ અંબિયા ﷺના ખુત્બાઓ ★

નમાજ બાદ જશને મેઅરાજે મુસ્તકા ﷺની મેહફિલ થઈ જેમાં વિવિધ નથીઓએ ભિતાબ કર્યો. જેમ કે સૌ પ્રથમ આદમ આદમ ﷺની પોતાના દસ્તે કુદરત વડે બનાવ્યો અને સૌથી આખરમાં ખાતમુલ અંબિયા એ પછી આદમ અખૂબ અંબિયા (અથવા ઈબ્રાહીમ) એ જે ફસ્લો ફર્માવ્યો તેને વાંચો અને ઈમાન તાજુ કરો.

ઉગ્રત આદમ નું ખુત્બો :-

سَرْفَ تَارِيَخُواَ أَلْلَاهُنَا جَ مَاتَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي بِيَدِهِ وَاسْجَدَلِي مَلَائِكَتَهُ وَجَعَلَ الْأَنْبِيَاءَ مِنْ ذَرِيقَتِهِ
છે જેણે મને પોતાના દસ્તે કુદરત વડે બનાવ્યો અને ફરિશતાઓ થકી મને સજદો કરાવ્યો અને નથીઓને મારી
ઔલાદ બનાવ્યા.

ઉગ્રત નૂર ﷺનો ખુત્બો :-

سَرْفَ تَارِيَخُواَ أَلْلَاهُنَا جَ مَاتَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَجَابَ دُعَوَى فَنِجَانِي مِنَ الْغُرُقِ بِالسَّفِينَةِ وَفَضَلَنِي بِالنَّبُوَةِ
છે જેણે મારી હુઆ કંબૂલ ફર્માવી અને મને તુફાનમાં દૂબી જવાથી કશ્તી વડે બચાવ્યો અને મને નખુંવત તથા
રિસાલતથી સરફરાજ કર્યો.

ઉગ્રત ઈબાહીમ નું ખુત્બો :-

برک خواجات

الحمد لله الذي اتخذني خليلاً واعطاني ملكاً عظيماً واصطفاني برسالته وآخر جن من النار وجعلها على برداً وسلاماً

سَرْ�َ وَبَخَاشَوْ اَمِّ اَلْكَلَاهَنَا جَ مَاتَे जेणो मने पोतानो खलील बनाव्यो. मने घणो ज मोटो मुळक अता कर्यो. मने रिसालतथी सरकराज फर्माव्यो, मने आगथी बचाव्यो अने आगने मारा उपर ठंडी तथा सलामतीवाणी बनावी.

ਹਾਰਤ ਮੂਸਾ :-

سَرْ�َ پَرْشَانْ سَاओ تے اَلْكَلَاهَ २४४०
الحمد لله الذي كلبني تكليماً واصطفاني برسالته وانزل على التوراة
ਆਲਮੀਨਨਾ ਮਾਟੇ ਛੇ ਜੇਣੋ ਮਾਰੀ ਸਾਥੇ ਘੂਬ ਕਲਾਮ ਫਰ্মਾਵਾਂ ਅਨੇ ਮਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਰਿਸਾਲਤਥੀ ਸਰਕਰਾਜ ਫਰ्मਾਵਾਂ ਅਨੇ
ਮਾਰਾ ਉਪਰ ਤੌਰਾਤਨੇ ਨਾਜ਼ਿਲ ਕਰੀ.

ਹਾਰਤ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਭੋ :-

سَرْ�َ تَارِيَخَوْ اَلْكَلَاهَنَا مَاتَे ज छेणो मਾਰਾ उਪਰ ਜ਼ਬੂਰ
الحمد لله الذي انزل على الزبور ولين لي الحديده
ਨਾਜ਼ਿਲ ਕਰੀ ਅਨੇ ਲੋਖਣੇ ਮਾਰਾ ਮਾਟੇ ਨਰਮ (ਮੀਣ) ਕਰੀ ਫਿਲ੍ਹੇ.

ਹਾਰਤ ਸੁਲੈਮਾਨ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਭੋ :-

الحمد لله الذي سخر لى الرياح والجن والانسان وعلقني منطق الطرب واعطاني ملكاً لا ينبغي له حد من بعدى
سَرْ�َ وَبَخَاشَوْ اَمِّ اَلْكَلَاهَنَا مَاتَे ਛੇ ਜੇਣੋ ਹਵਾਓ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਾ ਤਾਥੇ ਕਰੀ ਆਧਾ. ਮਨੇ ਪਕ਼ਹੀਓਂ ਨੀ
ਭਾਸਾ (ਬੋਲੀ) ਸ਼ੀਖਵਾਡੀ ਅਨੇ ਮਨੇ ਏਵੋ ਮੁਲਕ ਅਤਾ ਕਰ्यੋ ਕੇ ਮਾਰਾ ਬਾਅ ਏਵਾ ਪ੍ਰਕਾਰਨੀ ਹੁਕੂਮਤ ਤਥਾ ਮਾਲਿਕੀ
ਕੋਈ ਨਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ.

ਹਾਰਤ ਈਸਾ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਭੋ :-

الحمد لله الذي علمني التوراة والإنجيل وجعلني أبئ إلا كيه ولا برص واجي الموتى بأذنه
سَرْ�َ وَبَخَاشَوْ اَلْكَلَاهَنَا جَ مَاتَے ਛੇ ਜੇਣੋ ਮਨੇ ਤੌਰਾਤ ਤਥਾ ਈਨ੍ਜਲਨੋ ਈਲਮ ਅਤਾ ਕਰ्यੋ ਅਨੇ ਮਨੇ ਮਾਦਰਾਜਾਂ
(ਪੇਦਾਈਸ਼ੀ) ਆਂਧਣਾ ਤਥਾ ਕੋਠਨੀ ਬੀਮਾਰੀਵਾਣਾਂ ਨੇ ਸਾਜਾ ਕਰੀ ਫੇਵਾਵਾਂ ਬਨਾਵਾਂ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਹੁਕਮਥੀ ਮਨੇ
ਮੁਹਾਂਦਾਂ ਨੇ ਜਵਤਾਂ ਕਰੀ ਫੇਨਾਰੋ ਬਨਾਵਾਂ.

ਆ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸੰਗ ਅੰਭਿਆਏ ਕਿਰਾਮ عَلَيْہِمُ السَّلَامُ ਅਥਵਾ ਘਾਰਾ ਘਾਰਾ ਖੁਲ੍ਭਾ ਈਸ਼ਾਂ ਫਰ्मਾਵਾਂ ਅਨੇ ਪੋਤ ਪੋਤਾਨੀ
ਵਿਸ਼ਿ਷ਟਤਾਓ ਵਣਨ ਕਰੀ ਅਨੇ ਸੌਥੀ ਛੇਲ੍ਹੇ ਆਪਣਾ ਆਫ਼ਾ ਤਥਾ ਮੌਲਾ ਹੁਝੂਰ ਖਾਤਮੁਨਬਿਧੀਨ عَلَيْہِیَ السَّلَامُ ਅਥਵਾ
ਸਮੁਦਧ, ਈਮਾਨ ਅਫਰੋਜ ਤਥਾ ਈਲਮੋ ਹਿਕਮਤ ਤਥਾ ਅਜਮਤੋ ਫਜੀਲਤਵਾਣੋ ਖੁਲ੍ਭੋ ਆਧਾ. ਜੁ ਮੀਜੂਮੀਨੇ ਆਪਣਾ
ਨਹੀਨਾ ਮੋਢਾਥੀ ਨੀਕਣਵਾਵਾਣਾ ਸ਼ਹਿਦੋ ਵਾਂਚੋ ਅਨੇ ਫਰੇਕ ਸ਼ਹਿਦ ਪਰ ਹੁਕੂਮਤ ਸਲਾਮਨਾਂ ਨਜ਼ਰਾਣਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਤਾ ਜਾਵ.

ਈਮਾਮੁਲ ਅੰਭਿਆਏ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਭੋ :-

الحمد لله الذي ارسلني رحمة للعلميين وكافة للناس بشيراً ونذيراً وانزل على الفرقان فيه تبيان لكل شيء وجعل
امتي اخرجت للناس وجعل امتي وسطاً وجعل امتي هم الاولون والاخرون وشرح لي صدرى ووضع عنى وزرى
وجعلنى فاتحاً وسياقي رؤوفاً حبيباً

"સર્વ વખાણો (સર્વ જમાનાઓમાં, સર્વ કરનારાઓના) અલ્લાહના માટે જ છે જેણે મને સર્વ જહાનોના માટે રહુમત બનાવીને મોકલ્યો અને જેણે મને માનવ વંશને બશારતો (ખુશખબરો) આપનાર અને ડર સંભળાવનારો બનાવીને મોકલ્યો. અને જેણે મારા ઉપર હક્ક તથા બાતિલમાં ફરક કરવાવાળી કિતાબ (કુર્અન મજૂદ ફુર્કને હમીદ બુહને રશીદ)ને નાજિલ કરી જેમાં દરેક ચીજનું (દલીલસહ) વર્ણન છે. અને જેણે મારી ઉમ્મતને લોકોની (ભલાઈ)ના માટે બનાવી અને જેણે મારી ઉમ્મતને દરમિયાની (અફ્જલ) ઉમ્મત બનાવી, અને જેણે મારી ઉમ્મતને (જન્તમાં જવાના એતબારથી) પહેલી અને (હુનિયામાં મોકલવાના એતબારથી) આખરી બનાવી. (જેથી ફુબરોમાં થોડીવાર રહેવું પડે અને જેવી રીતે પહેલાઓના ગુનાહ આ ઉમ્મતની સામે વર્ણન કર્યા, આ ઉમ્મતના ગુનાહ કોઈની સામે વર્ણન ન થાય) અને અલ્લાહે મારા સીનાને ખોલી આપ્યો અને મારા બોજને ઉઠાવી દીધો. અને હું તે છું કે અલ્લાહ તથાલાએ મને ફાતેહ(આલમનો) બનાવ્યો અને મને પોતાનાં નામો (રણિશ, રહીમ) મહેરબાન અને રહમકરવાવાળો અતા કર્યા."

તમામ નખીઓએ હુજૂર عَلَيْكُمُ الْحَمْدُ لِلّٰهِનો અગ્રીમુશાન ખુલ્બો સાંભળ્યો. હવે જ્યારે ફેસલાની વારી આવી તો સૌની નજરો અબુલ બશર, અબુલ અંબિયા સૈયદના આદમ عَلَيْهِ السَّلَامُની તરફ ઉઠી, જેથી આદમ عَلَيْهِ السَّلَامُએ જે બે શાબુદ્દોમાં ફેસલો ફર્માવ્યો એનાથી તમારી આંખોને નૂર અને હિલને સુરૂર (ખુલ્લી) આપો.

કેસલો : સર્વ ખુત્બાઓ સાંભળ્યા બાદ અબુલ અંબિયા (આદમ عીલુલ્લાહ અથવા જદલ અંબિયા ઈખાહીમ
عીલુલ્લાહ) એ આ કેસલો આપ્યો કે "بِهٰذَا افْضَلُكُمْ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : એ આ
ગિરોહ ! (તમારામાંથી મારા સહિત દરેકે પોતપોતાની ફરીલતનો નમૂનો પેશ કર્યો અને પછી હૃજૂર
ઈલ પણ સાંભળ્યા) મેં સંપૂર્ણ કાર્યવાહીનું ધ્યાનપૂર્વક નિરીક્ષણ કર્યું તો એ નિર્ણયે પહોંચ્યો છું કે મુહમ્મદુર્સૂલુલ્લાહ
(આપણાથી) નંબર લઈ ગયા છે. લગતમગ તે અહેઠ તથા મીધાકનું આજે પરિણામ નીકળી રહ્યું છે જે અલ્લાહે
આલમે અરવાહમાં નભીઓથી લીધો હતો કે જેથી શબે મેઅરાજના ઈન્તેજારમાં રહે.

યહ ઉનકી આમદંકા દબદબા થા નિખાર હર શયકા હો રહા થા
નજૂમો અફલાકું જામો મીના ઉજાલતે થે ખંગાલતે થે
(નજૂમ = તારા. અફલાક = આસમાન. જામ = પ્યાલો. મીના = સુરાહી. ઉજાલના = ઉજળું તથા સાફ કરવ.

અર્થાત : શહનશાહે કાઈનાત સ્ટુડિનું આગમન હતું એટલા માટે આપના રૂઆખ તથા દબદ્ધાના કારણે દરેક થીજને ઉજજવળ કરવામાં આવી રહી હતી. જેમ કે તારાઓ તથા આસ્માનની એ ડ્યૂટી લગાડવામાં આવી કે સાગર તથા મીના (ગલાસ તથા સુરાહી)ને સારી રીતે ઉજળી તથા સાફ કરો, એટલા માટે તેઓ એ વાસણોને કોષરના પાણીમાં ધોઈ ધોઈને તેમના મેલ કૂચેલને દૂર કરી રહ્યા છે જેથી ઈશ્કે મુસ્તફાની શરાબે તહૂર વડે આસ્માનોવાળાઓને નવાજવામાં આવે, કેમ કે બાદશાહ જે ઈલાકાના દૌરા પર જાય છે તે ઈલાકાની ભલાઈના માટે કાંઈ ન કાંઈ કરીને આવે છે. (આપણા દુનિયાદાર હાકિમો તો કેવળ એલાનો જ કરે છે !) જ્યારે આપણા આક્રાં કામ પડ્યા કરે છે. (કમણઃ)

ଛେଇ ବିଛେଇ

મલકુમાતે ખવાજગાને ચિંતા

(રහમતુલ્લાહિ તાલા અલૈહિમ અજમઈન)

મલ્કુગાતે પ્રાહિદુલ અન્તિયા, સિરાજુલ અવલિયા હુગરત જ્વાજ
કરીદુદીન ગંજશકર મરણીદ અજોધની (પાકપહની) ચિશ્તી રحمતુલ્લહ ઉલ્લેખ

રાહત اللہ علیہ : હજરત ખવાજા બદર ઈસ્હાકુ

અનુવાદક : પટેલ શાખીર અલી રાહી દ્યાદરવી

★ રામિયા બસરી رَمَيْيَا بُنْسَرِيٌّ નો તવક્કુલ ★

ફર્માવ્યું, અજીઝો ! બુદ્ધિશાળી ઈન્સાન તે છે કે
સર્વ કામોમાં તેનો તવક્કુલ ખુદાવંદે તથાલા પર જ
હોય, અને કોઈનાથી એના સિવાય કોઈ અપેક્ષા ન
રાખે. એકવાર હજરત રાબિઆ બસરી عَلَيْهِ السَّلَامُ હજજના ઈરાદાથી સફરમાં હતાં. તેમની પાસે સવારી
માટે એક ગધેડુ હતું. સફર દરમ્યાન જંગલમાં એ ગધેડુ
એવી રીતે ગબડી પડ્યું કે ફરી ઉઠી ન શક્યું. હજરત
રાબિઆ બસરી عَلَيْهِ السَّلَامُ નો સામાન જમીન પર પડેલો
હતો. લોકોએ આવીને દરખાસ્ત કરી કે અમને
ભિદમતની (સાચાદત) અર્પણ કરો. અમે તમારો
સામાન ઉદાવીને લઈ જઈએ છીએ. હજરત
રાબિઆએ સખ્તીથી ના પાડી અને કહું, હું તમારા
તવક્કુલ (ભરોસા) પર આ સફર નથી કરી રહી. મારો
તવક્કુલ તો એ જાત પર છે જે મારા સામાનને લઈ
જવાનો ખુદ ઈન્તેજામ કરશે. મજબૂરનું કાશ્લાવાળા
ચાલ્યા ગયા અને આપ એકલાં રહી ગયાં. એ વખતે
આસમાનની તરફ ચહેરો કરીને અર્જ કરી, ઈલાહી !
એક વૃદ્ધ સ્ત્રી સાથે તે આ કેવો વર્તાવ કર્યો કે વિરાન
જંગલમાં મારા ગધેડાને મારી નાખ્યું ! અને હું અહીં
હેરાન તથા પરેશાન રહી ગઈ છું. હજુ એ વાત પૂરી
થઈ ન હતી કે એટલામાં ગધેડુ ફરીવાર જીવતું થઈ
ગયું, જેથી તેના પર સામાન રાખ્યો અને હજજ માટે
રવાના થઈ ગયાં.

હજરત ખ્વાજા ઈથ્રાહીમ અદ્વાહીમ ના
તવકુલનો એ આલમ હતો કે ત્રીસ વરસ સુધી ખલ્કે
ખુદા (લોકો)થી દૂર રહી ગોશાનશીની અપનાવી રાખી
અને કદી કોઈની પાસે ન ગયા. એ દરમિયાનમાં
એકવાર હજજનો ઈરાદો કર્યો તો નિયત એ કરી કે
લોકો ખાનએ કા'બા પગોથી ચાલીને જાય છે, હું
અંખોના બળો ચાલીને મહબૂબના દરવાજે પહોંચીશ.
સારાંશ કે જ્યારે રવાના થયા તો દરેક ડગલા પર બે
રકાત નમાજ અદા કરીને આગળ વધ્યા. જેથી એ
શાનથી સફર કરતા રહીને એક જંગલમાં પહોંચ્યા.
શું જુએ છે કે ૭૦ નક્કાબપોશ માણસોનાં માથાં
કપાયેલાં છે અને લોહીથી લથપથ લાશો જમીન પર
પડેલી છે. એમાંથી એક માણસમાં જિંદગીના અમુક
શ્વાસ હજુ બાકી હતા. તેણે અવાજ આપ્યો, હે
ઈથ્રાહીમ ! અમારા લોકોનો હાલ સાંભળ ! અમે ૭૦
જણા સૂઝી કહેવાતા હતા. તવકુલના એ અહદની સાથે
સફર કરી રહ્યા હતા કે માર્ગમાં કોઈની સાથે વાત
પણ કરીશું નહીં. જ્યારે અમે આ જંગલમાં પહોંચ્યા
તો ખ્વાજા બિઝર જાહેર થયા. અમે તેમની સાથે
મુલાકાત કરી અને વાતચીતમાં વ્યસ્ત રહ્યા. એકદમ
અવાજ આવ્યો કે હે બદ અહદ (વચનભંગ કરનારા)
દાવેદારો ! શું તમારો ફૌલ (વાયદો) અમારાથી આ
જ હતો ? ! અફસોસ ! તમે તમારો અહદને ભૂલી બેઠા
અને અમારા સિવાય વાતમાં વ્યસ્ત થઈ ગયા. એક

તલ્વાર હવામાં પ્રદર્શિત થઈ. સૌનાં માથાં કાપી નાખ્યાં અને મારી નાખ્યા. હે ઈબ્રાહીમ ! જે શખ્સ તવક્કુલના માર્ગનો મુસાફિર બને છે તેણે જોઈએ કે તવક્કુલના માર્ગથી બાલ બરાબર ન હટે, જેથી એનો અંજામ અમારી જે મ ઈબ્રતનાક ન થાય. જેવી નકાબપોશ પૂરુષે આ વાત ભત્મ કરી અને જાન જાને આફરીનના હવાલે કરી દીધી. ઈબ્રાહીમ અદ્વાહમ ઉલ્લિલાખને ઘણું આશ્રમ્ય થયું. પાછળ ફરીને જુઓ છે તો હજરત રાબિઅબ્દુલ્લાખ ને તશરીફ લાવેલાં છે અને ખાનએ કા'બા તેમની આસપાસ તવાફ કરી રહેલ છે. ખવાજા ઈબ્રાહીમ અદ્વાહમ નું આશ્રમ્ય વધી ગયું. મોટા અવાજે રાબિઆ ઉલ્લિલાખને ફર્માવ્યું, હે રાબિઆ ! તે હુનિયામાં આ શું હંગામો ખડો કરી રાખ્યો છે ? રાબિઅબ્દુલ્લાખએ ફર્માવ્યું, ઈબ્રાહીમ આ શોર તથા હંગામો તો તમે ખડો કર્યો છે. હુનિયામાં મશહૂર છે કે ઈબ્રાહીમ ૧૪ વરસથી આંખોને કુદમ બનાવીને કા'બાની જિયારતના માટે સક્રા કરી રહ્યા છે, અને હજી સુધી કા'બાની જિયારતથી સરફરાજ નથી થયા. ઈબ્રાહીમ ઉલ્લિલાખએ પૂછ્યું, એનો સબબ શું છે ? ફર્માવ્યું, તમને કા'બા જોવાની આરજૂ છે અને મને ખાનએ કા'બાના માલિકને જોવાની ઈચ્છા છે. એટલે જે વ્યક્તિને માલિક જોવાની આરજૂ હોય તો તે ઘર પણ જોઈ લે છે, એટલા માટે કે ઘર તો પોતાના માલિકની પાસે જ હોય છે.

★ તવક્કુલવાળાઓની શાન ★

ફર્માવ્યું, ખાજા કૃત્યુકીન ચિશ્ઠી પણ ૨૦
 વરસ તવક્કુલના આલમમાં રહ્યા. ખુદાની મખ્લૂકી તદ્દન
 દૂર રહ્યા. રસોડાનો વ્યવસ્થાપક રોજની જરૂરતના માટે
 હાજર થતો અને આદાબ બજાવી લાવીને અર્જ કરતો,
 હજરત ! ખાનકાહના હુરવેશો તથા ખાદિમો માટે
 સામાન જોઈએ છે. હજરત પોતાની સામેની એક
 જગાનો ઈશારો કરતો અને રસોઈયો પોતાની વિવિધ
 પ્રકારની જરૂરિયાત તથા રોકડા ત્યાંથી ઉદાવી લેતો
 અને હુરવેશોની જરૂરિયાત પૂરી કરતો.

હજરત અકૃદસ (ફરીહુદીન ગંજ શકર) એ
ઈર્શાદ ફર્માવ્યો, હે હુરવેશ ! સાહિબે સજાદા તે જ
શખ્સ બની શકે છે જે તવક્કુલવાળો હોય અને
મખ્લૂકમાંથી કોઈની પાસેથી પોતાની રોજ અને
લાભની અપેક્ષા ન રાખે. જો એવું નથી તો તે શખ્સ
હુરવેશીના સ્થાને બેસવાને પાત્ર નથી. તે અહલે
તસવ્યુફ (સૂકી લોકોમાંથી) હોવાનો દાવેદાર જૂઠો છે.
તવક્કુલ તો એ છે કે મેં હજરત ખવાજા કુત્બુદ્દીન
બિન્દુલાંદુર કાકી અવશી આપી ને કદી કોઈની
પાસેથી મફતના રૂપિયા સ્વીકારતા નથી જોયા, ન તો
તેમણે તેની કોઈનાથી અપેક્ષા કરી. જ્યારે કદી રસોઈ
ઘરના ખાદિમને સૂકીઓના ખોરાક માટે રૂપિયાની
જરૂરત હોતી તો હાજર થતો અને અર્જ કરતો. હજરત
મુસદ્દલા મુફ્ફદસની નીચેથી અશરફીઓની મુઢી
ઉઠાવતા અને તેને પકડાવી દેતા. સવારથી સાંજ સુધી
લંગર ચાલુ રહેતો. મુસાફરો તથા અન્ય આવનારા
પણ આવતા રહેતા અને કદી ખાલી હાથે ન જતા તેમ
ઇતાં ખાવા દસ્તરખાન પર મૌજૂદ રહેતું, ઓછું ન
થતું.

આલમે હકીકતમાં તવક્કુલવાળાઓના ખાસ
સમયો હોય છે. શૌકની એ ઘડીઓમાં જો તેમને
આગમાં નાખી દો અથવા જખ્મી પણ કરવામાં આવે
તો તેમને ખબર નથી પડતી.

ફર્માવ્યું, એકવાર ખ્વાજા હબીબ શામની તરફ
સફર કરી રહ્યા હતા. આપ આલમે તવક્કુલમાં હતા.
સફર દરમ્યાન આભાદીથી દૂર વેરાન સ્થળે સાંજના
રોકાણ કરતા. આલમે ગયબથી તેમની ઈફતારીની
વ્યવસ્થા થતી. જ્યારે દિવસ થતો તો પોતાની મંજિલ
(શામ) તરફ રવાના થઈ જતા. જેથી મુલ્કે શામ જ્યારે
પહોંચ્યા તો એક કાઈ મુલ્લેલ તથા સાઈ મુન્હાર
(રાતે નમાજમાં અને દિવસે રોજાદાર રહેનાર)
બુજુર્ગની ખિદમતમાં જવાનો મોક્કો મળ્યો. નજીક ગયા
અને સલામ કરી. હુકમ થયો, બેસી જીવ ! તો આપ
બેસી ગયા. દિલમાં ખયાલ આવ્યો કે આ બુજુર્ગ આ

વેરાન જગાએ વસેલા છે, અહીં ખાવા પીવાના સામાનની વ્યવસ્થા કેવી રીતે થતી હશે. જેવો ખ્વાજા હબીબના છિલમાં આ ખ્યાલ આવ્યો, તો બુજુર્ગ વાત શરૂ કરી દીધી, હે ખ્વાજા ! ૭૦ વરસથી હું આ ગુફામાં સ્થાયી થયેલો છું. મારુ ભરણ પોષણ (વડીઝો) આલમે ગયબથી પૂરો પાડવામાં આવે છે. જો આજની રાત મારા મહેમાન બનો તો તમને મારા જોકે તવક્કુલની ખબર પડી જશે કે મારુ ખાવા પીવા ક્યાંથી આવે છે. સારાંશ કે જ્યારે મગરિબની નમાજ અદા કરી ચૂક્યા તો એક માણસ સિંહ પર સવાર થઈને દસ્તરખાનમાં ખાવા લઈને આવી ગયો. સિંહ પરથી ઉત્તર્યો, આદાબ બજાવી લાવ્યો અને ખાવા બુજુર્ગ સામે પેશ કર્યું. એ દરમાન છ સૂરી માણસો અન્ય પણ હાજર થયા. આપે તેમને પણ જમવાની

દા'વત આપી. સારાંશ કે ખ્વાજા હબીબ, બુજુર્ગ મૌસૂફ તથા છ સૂરીઓએ મળીને તે ખાવા ખાદુ. ત્યાર બાદ તે બુજુર્ગ જમીન પર હાથ માર્યો તો પાણીનું એક જરણ વહેવા લાગ્યું અને દરેકે તે સાફ જરણાથી ધરાઈને પાણી પીધું અને ખુદાનો શુક અદા કર્યો. તકબીર તથા તહલીલની ગુંજ થઈ અને જિક ફિકમાં મુરાકબામાં ચાલ્યા ગયા. ત્યાર બાદ તે બુજુર્ગ ખ્વાજા હબીબને ફર્માવ્યું, હે ખ્વાજા ! તમો આશર્ય કરતા હતા આમનો ખાવા પીવાનો બંદોબસ્ત ક્યાંથી થતો હશે, તો એ આ રીતે થાય છે. એના માટે આલમે ગયબથી વ્યવસ્થા થાય છે.

જ્યારે હજરત શાયબુલ ઈસ્લામ અહીં પહોંચ્યા તો મજલિસ બરખાસ્ત કરી અને અમો નિયાજમંડ પોતાના ઘરોએ પરત થયા. **الحمد لله على ذلك**

મુશ્ટી સાબિર નજીમી મિરબાની થકી સવાલો જવાબની મેહનિલો

દયાદરા : ખાતે તા. ૩૦-૩-૨૦૨૨ બુધવારે અસરની નમાજ બાદ મુખ્તારુલ મસાજિદમાં "ઈસ્ટિક્બાલે રમઝાન" નિમિત્તે "સુની દા'વતે ઈસ્લામી"નો સુની ઈજતેમા યોજાયો જેમાં રમઝાન શરીફના સ્વાગતમાં શું શું કરવું અને રોજાની ફ્રીલત તથા તેના સંબંધી મસાઈલ બાબતે મુફ્તી સાબિર નજીમી મિરબાની (સદર મુફ્તી વ સદર કાંગી દારુલ કાંગી ઈદારા શરીયત-ભરુચ, C/O. દારુલ ઉલ્લમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ) સાહબે ખૂબ તસલ્લી બખ્શ જવાબો આપી હાજરીનની રહેનુમાઈ ફર્માવી હતી. એ જ પ્રમાણે રવિવાર તા. ૩-૪-૨૦૨૨ ૧-૨૮માન તથા ૭-૪-૨૦૨૨ શનિવાર ૭ રમઝાન તા. ૧૬-૪-૨૦૨૨ શનિવારે અસર બાદ દયાદરામાં જ તેમજ ૧૭-૪-૨૦૨૨ ગૌષાવાડ ભરુચમાં એ જ મુજબ સવાલ જવાબની નશિસ્તો રાખવામાં આવી જેમાં રોજા, તરાવીહ, ઝકાત, સદકા, ઉશર, તથા ફિદ્યા વિશે તેમજ અન્ય સવાલો પણ કરવામાં આવ્યા. જેમાં FD, GPF, LIC, લોનો લેનાર, વેપારીઓ તથા જમીનની લેવેચ કરનારા વગેરેની ઝકાતને લગતા સવાલોના સંતોષકારક જવાબો આપ્યા હતા.... ઉપરાંત પીર છતર મસ્જિદ, ભરુચ, ખોજબલ, જંબુસર, તાંદલજા, વડોદરા... વગેરે સ્થળોએ પણ આ જ પ્રમાણે નશિસ્તો યોજાયી અને ઈલમની રોશની વેરવામાં આવી હતી.

ભરુચ : દારુલ ઉલ્લમ ગુલશને અજમેર ભરુચ ખાતે "મસ્જિદે રયહાન"માં તા. ૩-૪-૨૦૨૨ના રોજ મગરિબની નમાજ બાદ મુફ્તી સલીમ નજીમી મિરબાની (મુખલિસ્યો સુની દા'વતે ઈસ્લામી અને સદર દારુલ ઈફતા દારુલ ઉલ્લમ ગુલશને અજમેર-ભરુચ) થકી "રમઝાન કે ઝરૂરી મસાઈલ"ની મજલિસમાં સવાલો જવાબના રૂપમાં પેશ કરવામાં આવ્યા હતા. હેરા ઈસ્લામિક ચેનલ-ભરુચથી એનું લાઈઝ પ્રસારણ પણ કરવામાં આવ્યું હતું. તેમજ મૌલાના અલ્તાફ મિરબાની (નિગરાં : સુની દા'વતે ઈસ્લામી-ભરુચ સિટી) વસીલા સોસાયટી મસ્જિદે ચિશિત્યા ખાતે "ઈસ્લાહે મુઆશરા" તેમજ "ઈસ્ટિક્બાલે માહે રમઝાન" પર સુની ઈજતેમામાં બયાનો થયાં. મૌલાના સુહેલ અશરફી (મુખલિસ્યો સુની દા'વતે ઈસ્લામી-ભરુચ) થકી મસ્જિદે રયહાનમાં સીરતે આ'લા હજરત અશરફી મિયાં **علیه السلام** પર બયાન કરી તેમના નક્શે કંદમ પર ચાલવા હાજરજનોને તાકીદ કરી હતી.

ઓળખ : આપ જાહેરી તથા બાતિની ઈદમોથી સજજ અને શરીરાત તથા તરીકુંથી શાશ્વત પામેલ હતા. અને ઉલમા, સૂફીઓ બંને વાપના મર્તભાઓને લક્ષમાં રાખીને આપની બેહદ તા'જીમ તથા એહેતે રામ (સન્માન) કરતા હતા અને મોટા મોટા મશાઈબ આપની સોહેભતથી ફેઝયાબ થયા. તદ્વારાંત આપની કિતાબો તથા કરામતો ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં છે. એકવાર હજરત સુફ્યાન પૌરીએ કહું કે, અય મદ્ મશિરક! (હે પૂર્વના પુરુષ) તશરીફ લાવો. અને હજરત કુઝૈલે કહું કે, હે મગરિબ (પદ્ધિમ) ના મર્દ! અને પદ્ધિમ તથા પૂર્વની વર્ચ્યે છે, તશરીફ લાવો! લાવ્યા. હજરત લેખક ફર્માવે છે કે જેની તારીફમાં હજરત કુઝૈલ જેવા બુજુર્ગ ગુણ ગાતા હોય તેમની ખૂબીઓ ભલા હું શું વર્ણન કરી શકું છું!

કુજૂથ (તોબા)નું કારણ : પ્રારંભિક દૌરમાં આપ એક કનીજની મહોષ્યતમાં સપદાય ગયા અને મહોષ્યતનો અરસો ઘણો લંબાય ગયો. જેમ કે શિયાળાની એક રાતમાં આપ સવાર સુધી તેના મકાનની સામે રાહ જોઈને ઉભા થઈ રહ્યા અને સવાર પ્રદર્શિત થઈ તો રાતના બેકાર જવાનો બેહદ અફસોસ થયો અને દિલમાં એ ખ્યાલ પેદા થયો કે જો હું આ રાત ઈબાદતમાં ગુજરાત તો આ ઉજાગરો કરવા કરતાં તે લાખ દરજે બેહતર હતું. બસ! આ જ ખ્યાલ સાથે આપે તોબા કરીને ઈબાદત તથા રિયાજતને સાચા દિલથી પોતાની મશગૂલિયત બનાવી લીધી અને ખૂબ જ ટૂંકાગાળામાં આ'લા તથા અરજા મર્તભા પર બિરાજમાન થઈ ગયા.

એકવાર આપનાં વાલિદા (મા) આપને શોધવા નીકળ્યાં તો જોયું કે એક બાગમાં ગુલાબનાં છોડ નીચે ઊંઘી રહ્યો છે અને એક સાપ નરગિસની ડાળી વડે માખીઓ ઉડાડી રહ્યો છે. આપ મરુના રહેવાસી હતા અને હરવા ફરવાના ખૂબ જ શોખિન હતા અને મુદ્દતો સુધી બગદાદમાં સ્થાયી રહીને મકા મોઅજ્રમા તશરીફ લઈ ગયા અને ત્યાંથી પરત થઈને ફરીથી પોતાના મૂળ વતન મરુમાં રહેવા લાગ્યા. અને એ દૌરમાં મરુમાં એક જમાઅત ફકીહોની અને બીજી

મુહદિષોની હતી, પરંતુ આપની બેહતરીન વર્તણૂંકને કારણે બંને જમાઅતો આપને સન્માનને પાત્ર સમજતી હતી. અને એની જ મુનાસિબતથી આપને રાઉલ ફરીઝેના લક્ષબથી યાદ કરવામાં આવતા. અને જ્યારે પણ કોઈ મતભેદ આ બંને જમાઅતોમાં ખડો થતો તો આપને જજ બનાવીને આપના ફસલાઓની પાબંધી કરતી. તદ્વારાંત આપે મરુમાં બે મુસાફરખાના પણ બનાવ્યાં. એકમાં ફકીહોના રોકાણ માટે અને બીજી મુહદિષોના માટે. ત્યાર બાદ કૃયમી ઘોરણે મકા મોઅજ્રમામાં સ્થાયી થઈ ગયા.

આપનો એ નિયમ હતો કે એક વરસ હજજ કરતા અને બીજા વરસે જેહાદમાં શરીક રહેતા અને ત્રીજા વરસે વેપાર કરીને જે કાંઈ પણ નફો હાંસલ કરતા તે સૌ હક્કુદારોમાં વહેંચી કાઢતા. અને ફકીરોને ખજૂરો ખવડાવતા તો ઠણિયા ગણતા જતા અને જે શખ્સ જેટલા પ્રમાણમાં ખજૂરો ખાતો અના હિસાબથી દરેક શખ્સને એટલા જ દિરહમ આપતા હતા.

કેટલોક અરસો એક ખૂબ જ બદ્દમિજાજ શખ્સ આપની સોહેભતમાં રહ્યો અને જ્યારે તે વિદાય થઈ ગયો તો આપે રડતાં રડતાં ફર્માવ્યું કે, સેકડો અફસોસ ! તે તો મારાથી વિદાય થઈ ગયો પરંતુ તેની બુરી આદતો તેનાથી વિદાય ન થઈ શકી. એકવાર ક્યાંક તશરીફ લઈ જઈ રહ્યા હતા, એવામાં રસ્તામાં અમુક લોકોએ એક નાભીનાને કહું કે અબુલ્લાહ ઈબે મુખારક તશરીફ લાવી રહ્યા છે, જે કાંઈ માગવા ચાહે તે માગી લે. જેથી તેણે આપને થોભાવીને એ હુાંસાની દરખાસ્ત કરી કે મારી આંખો પાછી આવી જાય. અને જ્યારે આપે હુાંસાની કરી તો તરત જ તેની દાટિ પરત આવી ગઈ.

આપ ફર્માવ્યા કરતા હતા કે હું એકવાર હજજ માટે રવાના થયો પણ રસ્તામાં એટલુ મોડુ થઈ ગયું કે હજજમાં કેવળ ચાર દિવસ બાકી રહી ગયા અને મને યકીન થઈ ગયું કે હવે હું હજજથી વંચિત રહી જઈશ, જેથી શું કરવું જોઈએ !

□ અગ : હજરત શયખ ફરીદુદ્દીન અતાર عليه السلام □ અનુવાદક : પટેલ શખ્બીર અલી રજવી-ઇયાદરવી

એ જ ચિંતામાં એક વૃદ્ધાએ મને આવીને કહું, મારી સાથે ચાલ ! હું તને અરજાત સુધી પહોંચાડી દઉં છું. જેથી હું ચાલી નીકળ્યો. અને જ્યારે રસ્તામાં કોઈ દરિયો (નદી) આવી જતો તો કહેતાં કે, આંખો બંધ કરી લો અને જ્યારે હું એના પર અમલ કરતો તો એવું મહેસૂસ થતું કે હું કેવળ કમર સુધી પાણીમાં ચાલી રહ્યો છું. અને જ્યારે દરિયો પાર કરી લેતો તો તે કહેતાં કે, આંખો ખોલી નાખો. સારાંશ કે આ રીતે તેમણે મને અરજાત સુધી પહોંચાડી આપ્યો. અને હજજથી પરવાર્યા બાદ વૃદ્ધાએ કહું કે, ચાલો ! મારા પુત્ર સાથે તમારી મુલાકાત કરાવું. અને જ્યારે હું ત્યાં પહોંચ્યો તો જોયું કે એક ઘણો જ કમજોર નવયુવાન નૂરાની ચહેરાવાળો બેઠેલો છે અને માને જોતાં કદમોમાં પડીને કહેવા લાગ્યો કે મને ખબર પડી ગઈ છે તમને બંનેને અલ્લાહે મારા કફન દફન માટે મોકલેલ છે, કેમ કે મારા મૃત્યુનો સમય ઘણો જ નજીક છે, આવું કહેતાં જ તે મૃત્યુ પાખ્યો અને મેં ગુસ્સે આપીને તેને કૃષ્ણમાં ઉતારી દીધો. પરંતુ વૃદ્ધાએ મને કહું કે હવે તમે વિદ્યાય થઈ જાવ, કેમ કે હું મારી જિંદગી પુત્રની કૃષ્ણ પાસે વીતાવવા ચાહું છું. અને આવતા વરસે જ્યારે તમે આવશો તો હું તમને મળી શકીશ નહીં, પણ મારા માટે હમેશાં હુાઓએ જૈર કરતા રહેજો.

મશાહૂર જનાવ : એકવાર આપ હજજથી ફારિગ થયા બાદ બયતુલ્લાહમાં ચૂર્ય ગયા અને ખ્વાબમાં જોયું કે બે ફરિશ્તા આપસમાં વાતો કરી રહ્યા છે અને એક બીજાને સવાલ કર્યો કે, આ વરસે કેટલા લોકો હજજમાં શરીક થયા અને કેટલા લોકોનો હજજ કબૂલ થયો ? બીજાએ જવાબ આપ્યો છે, છ લાખ લોકોએ હજજ અદા કર્યો પરંતુ એક જાણનો પણ હજજ કબૂલ નથી થયો. પણ દમિશકનો એક મોચી (ચમાર) જે હજજમાં તો શરીક ન થયો પણ ખુદાએ તેનો હજજ કબૂલ કરીને તેના તુઝીલમાં સૌનો હજજ કબૂલ કરી લીધો. આ ખ્વાબ જોઈને જાગૃત થયા બાદ મોચીથી મુલાકાત કરવા દમિશક પહોંચ્યા અને મુલાકાત બાદ જ્યારે તેનું નામ વંશ પૂછીને હજજના બનાવ વિશે પૂછ્યું, તો તેણે પોતાનું નામ ધંધો બતાવ્યા બાદ જ્યારે આપનું નામ પૂછ્યું તો આપે બતાવી દીધું કે હું અબુલ્લાહ ઈબે મુખારક છું. આ સાંભળતાં જ તે ચીસ પાડીને બેહોશ થઈ ગયો અને હોશમાં આવ્યા બાદ આ રીતે પોતાનો બનાવ વર્ણવ્યો કે ઘણા અરસાથી મારા દિલમાં હજજની તમના હતી અને મેં એ નિયતથી ત્રણસો દિરહમ પણ જમા કરી લીધા હતા. પરંતુ એક દિવસે મારા પડોશમાંથી ખાવા રંધાવાની ખુશખુ

આવી તો મારી પત્નીએ કહું કે તેને ત્યાંથી તમે પણ માગી લાવો જેથી આપણે પણ ખાય લઈએ. જેથી મેં તેને જઈને કહું કે આજે તમે જે કાંઈ રંધ્યું છે તે અમને પણ આપો. પરંતુ તેણે કહું કે એ ખાવા આપને ખાવા પાત્ર નથી, કેમ કે સાત દિવસથી હું તથા મારા બીવી બરચાં ફાફાકશી (ભૂખમરા)માં સપદાયેલાં હતાં તો મરેલા ગધેડાનો ગોશેત રાંધી લીધો છે. આ સાંભળીને હું ખુદાના ડરથી કાંપી ઉઠયો અને મારી સર્વ જમા કરેલી રકમ તેના હવાલે કરીને એવું વિચારી લીધું કે મુસલમાનની ઈમદાદ એ મારા હજજ બરાબર છે. હજરત અબુલ્લાહે એ બનાવ સાંભળીને ફર્માવ્યું કે ફરિશ્તાઓએ ખ્વાબમાં ખરેખર સાચી વાત કહી હતી અને ખુદા તથાલા હક્કીકિતમાં ફકા તથા ફદરનો માલિક છે.

આપની પારો એક એવો ગુલામ હતો જેનાથી આપે એ શર્ત રાખી હતી કે જો તમે મહેનત મજૂરી કરી આટલી રકમ મને આપી દો તો હું તમને આજાદ કરી દઈશ. એક દિવસ કોઈએ આપને કહી દીધું કે આપનો ગુલામ તો કફન ચોરી કરીને તેને વેચીને આપની રકમ અદા કરે છે. એ સાંભળીને આપને ખૂબ જ રંજ થયો અને રાતે છુપાયને તેની પાછળ પાછળ કૃષ્ણસ્તાનમાં જઈને ગુલામે એક કૃષ્ણ ખોલી અને નમાજમાં મશગૂલ થઈ ગયો અને જ્યારે આપે નજીકીયી જોયું તો જાણવા મળ્યું કે ટાટનાં કપડા પહેરીને પોતાના ગળામાં તોક પહેરીને ગિર્યાઓ જારી (ખુદાની બારગાહમાં આજીજ સાથે રૂધન) કરી રહ્યો છે. એ જોઈને આપ રડી પડ્યા અને પૂરી રાત આપે બહાર અને ગુલામે કુબરની અંદર ઈબાદત કરવામાં ગુજારી દીધી. પછી સવારે ગુલામે ફજરની નમાજ મસ્જિદમાં જઈને અદા કરી અને એ હુા કરતો રહ્યો કે હે અલ્લાહ ! હવે રાત પસાર થઈ ચૂકી છે અને મારો આફા (માલિક) હવે રકમ તલબ કરશે, જેથી તારા કરમથી તું જ કાંઈક વ્યવસ્થા કરી આપ. આ હુા પછી એક નૂર જાહેર થયું અને તેણે દિરહમનું સ્વરૂપ ધારણ કરી લીધું. જેથી આપ આ બનાવ જોઈને ગુલામના કુદમોમાં પડી ગયા અને ફર્માવ્યું કે કાશ ! તું આફા અને હું ગુલામ હોત. આ વાક્ય સાંભળીને ગુલામે ફરી હુા કરી કે હે અલ્લાહ ! હવે મારું રાજ ફાશ થઈ (બહાર પરી) ગયું એટલા માટે મને હુનિયાથી ઉદાવી લે ! અને આપના જ ખોળામાં દમ તોડી નાખ્યો. પછી આપે ગુસ્સે આપીને ટાટના જ લિબાસમાં દફન કરી દીધો. પરંતુ રાતે ખ્વાબમાં જોયું કે હુઝૂરે અકરમ લુંગુલ્લે અને હજરત ઈબ્રાહિમ બે ખુર્રાંકો પર તશીફ લાવ્યા અને ફર્માવ્યું કે, હે અબુલ્લાહ ! તે અમારા દોસ્તને ટાટના લિબાસમાં કેમ દફન કર્યો ??

દરેક મુસ્લિમે જણાવો જરૂરી ઈલ્મ

કાનૂને શરીઅતી

લેખક : અલ્લામા શમુદ્ડીન જેનપૂરી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ

અનુવાદક : જનાબ ઈમાલીમ માસ્તર કેમી ઝંધારવી

ફાસિદ સોદાનું બયાન

મસ્થાલા : બાતિલ વેચાણ માટેનો હુકમ એ છે કે જો વેચાણના માલ પર ખરીદનારનો કબજો પણ થઈ ગયો હોય તો પણ ખરીદનાર એનો માલિક નહીં થાય અને ખરીદનારનો તે કબજો અમાનતરૂપી કબજો ગણાશે. (હુર્રે મુખ્તાર)

મસ્થાલા : વેચાણમાં એવી શરતનો ઉલ્લેખ કરવો કે ખૂદ સોઢો જ એનો તકાજો કરનાર હોય નુકસાન કરનાર ન હોય. જેમ કે વેચનાર પર માલનો કબજો અપાવવાની શરત અને ખરીદનાર પર કિંમત અદા કરવાની શરત. અને જો તે શરત સોદના મુતાબિક નથી પરંતુ સોદના મુનાસિબ હોય એ શરતમાં પણ વાંધો નથી. જેમ કે ખરીદનાર કિંમત અદા કરવા માટે કોઈ જામીન રજૂ કરે અથવા કિંમતના મુકાબલામાં ફલાણી ચીજ ગીરવી રાખે અને જેને જામિન બનાવ્યો છે તેણે તે મજલિસમાં જમાનત કરી પણ લીધી. અને જો તેણે જમાનત કબૂલ ન કરી તો સોઢો ફાસિદ છે અને જો ખરીદનાર જમાનત યા ગીરવી મૂકવાથી ફરાર થયો તો વેચનાર સોઢો રદ કરી શકે છે. એ રીતે ખરીદનારે વેચનાર પાસે જામીન માંયો એટલે એમ કહું કે હું એવી શરતે ખરીદું છું કે ફલાણો શાખ્સ માલનો કબજો અપાવવા માટેનો અથવા માલમાં અન્ય કોઈનો હક્ક

નીકળશે તો કિંમત (રકમ) પાછી અપાવશે એ માટેનો જામિન થાય. એ પ્રમાણેની શરત પણ જાઈજ છે. અને જો એ શરત ન તે પ્રકારની હોય કે ન આ પ્રકારની હોય પરંતુ શરીઅતે એને જાઈજ રાખી છે, જેમ કે છૂટની શરત. અથવા તે શરત એવી છે જેના પર મુસલમાનો સામાન્યતઃ અમલ કરતા હોય છે, જેમ કે આજકાલ ઘડિયાળોમાં એક બે વર્ષની ગેરંટી હોય છે જે મુદ્દત દરમિયાન ખરાબ થઈ જશે તો હુરસ્તીની જવાબદારી વેચનારની રહેશે. તો એવી શરત પણ જાઈજ છે. અને એ ન હોય એટલે કે શરીઅતની રૂએ જાઈજ ન હોય અને મુસલમાનો અમલ પણ ન કરતા હોય તો એ શરત ફાસિદ છે અને વેચાણને પણ ફાસિદ કરી દે છે. જેમ કે કપડુ ખરીદ્યું અને એવી શરત કરી કે વેચનાર અને કટીંગ કરીને સીવી આપશે. (આલમગીરી વગેરે)

મસ્થાલા : ગુલામ વેર્યો અને એવી શરત કરી કે ગુલામ એક મહિનો વેચનારની ખિદમત કરશે અથવા મકાન વેચ્યું અને એવી શરત કરી કે વેચનાર એક મહિનો એમાં રહેશે અથવા એવી શરત કરી કે ખરીદનાર મને આટલા રૂપિયા કર્જ આપે અથવા ફલાણી વસ્તુ હઠિયા પેટે આપે. અથવા અમુક નક્કી કરેલી ચીજને વેચી અને એવી શરત કરી કે એક મહિના સુધી તે વેચેલી ચીજનો કબજો નહીં આપે. આ તમામ હાલતમાં વેચાણ ફાસિદ છે. (હિદાયા)

મસ્થાલા : સોદામાં કિંમત નક્કી કરવામાં ન આવે બદકે એવું કહેવામાં આવે કે બજારમાં જે ભાવ છે તે આપી દેજો, તે સોઢો ફાસિદ કહેવાશે. અને જો એમ કહેવામાં આવું કે કિંમત કંઈ નહીં તો વેચાણ બાતિલ ગણાશે. કેમ કે કિંમત વગર વેચાણ થઈ શકતું નથી. (હુર્રે મુખ્તાર)

મસ્થાલા : જે માછલી દરિયા કે તળાવમાં છે. હજુ એનો શિકાર કરવામાં નથી આવ્યો તેનું

રૂપિયા, પૈસાથી વેચાણ કર્યું તો વેચાણ ફાસિદ ગણાશે. કેમ કે તે માલિકીમાં અને કળજામાં નથી અને જો તેને રૂપિયા, પૈસાથી નહીં પણ કપડા કે બીજી કોઈ ચીજના બદલામાં વેચાણ કર્યું તો વેચાણ ફાસિદ છે. શિકાર કરીને જો તેને દરિયા કે તળાવમાં છોડી દીધી તો પણ એનું વેચાણ ફાસિદ છે કેમ કે એની સૌંપણી હાથમાં નથી. (દુર્ભ મુખ્યાર)

મરાલા : માછલીને પકડી ખાડામાં નાંખી દીધી અને તે ખાડો એવો છે કે કોઈ પણ પ્રકારની તરકીબ કર્યા વગર તેમાંથી માછલી પકડી શકાશે તો વેચાણ કરવું જાઈજ છે કેમ કે તેની સૌંપણી કરવી હાથમાં છે. કળજો દેવો હાથમાં છે કેમ કે એ જાણો પાણીના ખાડામાં જ મૂકેલી છે એવી કહેવાશે અને જો એને પકડવા માટે શિકાર કરવાની જરૂરત હોય, કંટો કે જાળ વગેરેથી પકડવી પડશે એમ હોય તો જ્યાં સુધી પકડી ન લે ત્યાં સુધી એનું વેચાણ સહીહ નથી. અને જો માછલી પોતાની જતે ખાડામાં આવી ગઈ અને તે ખાડો એટલા માટે જ ખોદેલો હતો તો એ માણસ એનો માલિક થઈ ગયો બીજાએ એને લેવી જાઈજ નથી. અને જાળ વગર પકડી શકીએ એમ છે તો એનું વેચાણ જાઈજ છે કેમ કે તે કળજો દેવા માટે હાથમાં છે. કળજો દેવો હાથની વાત છે, નહીંતર વેચાણ નાજાઈજ છે. અને તે ખાડો એટલા માટે માછલી પકડીને મૂકવા માટે તૈયાર રાખવામાં ન આવ્યો હોય તો માલિક ગણાશે નહીં. પરંતુ જ્યારે દરિયા કે તળાવની તરફનો માર્ગ જે હતો તેને માછલીના આવ્યા બાદ બંધ કરી આપ્યો તો માલિક થઈ જશે અને તેને જાળ વગર પકડી શકે છે તો વેચાણ જાઈજ છે નહીંતર નહીં. એ રીતે જો પોતાની જમીનમાં ખાડો ખોદવામાં આવ્યો હતો તો એ માલિક ગણાશે બીજાને એને લેવું જાઈજ નથી અને જો નિયતથી (શિકાર પકડવાની નિયતથી) ખોદવામાં ન આવ્યો હતો તો જે પકડીને લઈ જશે તેની માલિકી ગણાશે. પરંતુ જમીનનો માલિક

શિકારની નજીક હોય અને તે હાથ લંબાવીને તેને પકડી શકે એમ હોય તો એનું ગણાશે બીજાએ પકડવું જાઈજ નથી. બીજો પકડી લેશો તો પણ તે માલિક બનતો નથી એ જમીનનો માલિક માલિક ગણાશે. એ રીતે સૂકુવવા માટે જાળ પાથરવામાં આવી હતી તેમાં કોઈ શિકાર ફસાઈ ગયો તો જે પકડશે તેનો ગણાશે અને શિકાર કરવા માટે જ પાથરવામાં આવી હતી તો શિકારનો માલિક એ ગણાશે. જાળમાં શિકાર ફસાયો પરંતુ તડપીને છૂટી ગયો અને બીજાએ પકડી લીધો તો એ માલિક ગણાશે અને શિકાર પકડવા માટે જ જાળ બિછાવવામાં આવી હતી અને પકડવા માટે એટલો નજીક આવી ગયો કે હાથ લંબાવીને પકડી શકે છે એવામાં તોડાવીને શિકાર નીકળી ગયો અને બીજાએ પકડી લીધો તો જાળવાઓ એનો માલિક ગણાશે, પકડવાવાળો માલિક ગણાશે નહીં. બાજ અને કૂતરાના શિકાર માટે પણ આજ હુકમ છે.

(ફિલ્મ કદીર, રદુલ મુહુતાર)

મરાલા : શિકારી જાનવરનાં ઈડાં અને બચ્યાં માટે પણ એ જ હુકમ છે જે શિકાર માટે છે. એટલે કે જો એવી જગ્યાએ બચ્યાં કે ઈડા મૂક્યાં કે જેને એટલા માટે જ મુકર્રર કરવામાં આવી હતી તો એ માલિક ગણાશે, નહીંતર જે લઈ જશે તેનાં ગણાશે. (ફિલ્મ કદીર)

મરાલા : કોઈના મકાનની અંદર શિકાર ચાલ્યો આવ્યો અને તેણે એને પકડવા માટે દરવાજા બંધ કરી દીધા તો એ માલિક ગણાશે, બીજાએ પકડવો જાઈજ નથી. અને જો જાણ બહાર એણે દરવાજો બંધ કર્યો તો એ માલિક નથી અને શિકાર એના મકાનની અંદર હવામાં ઊડી રહ્યો હતો તો જે શિકાર કરે તે માલિક ગણાશે. એ રીતે એના ઝાડ પર શિકાર બેઠો હતો અને જેણે એને પકડયો તે માલિક કહેવાશે. (રદુલ મુહુતાર)

મસ્તાલા : રૂપિયા, પૈસા લૂંટાતા હોય તેમાં કોઈએ દામન એટલા માટે ફેલાવ્યો હોય કે એમાં જેટલા પડશે એટલા હું લઈ લઈશ, તો જેટલા એના દામના આવશે તે એની માલિકીના ગણાશે અને જો દામન એટલા માટે ફેલાવ્યો ન હતો પરંતુ પૈસા પડ્યા પછી એષો દામન સમેટી લીધો તો પણ એ માલિક ગણાશે. જો એ બન્ને ઉપર જણાવેલી વાતો ન હોય તો દામનમાં પડવાથી એની માલિકી બનશે નહીં, બીજો લઈ શકે છે. શાદીમાં ખારેકો, સાકર લૂટાવવામાં આવે છે એને માટે પણ આ જ હુકમ છે. (હર્ર મુખ્તાર)

મસ્તાલા : એની જમીનમાં મધ્યમાખીઓએ મધ્યપૂર્ણ બનાવ્યો તો મધ્યનો માલિક એ (જમીનનો માલિક) ગણાશે ભલે એષો જમીનને એટલા માટે છોડી હોય કે ન હોય. કેમ કે એની મિષાલ ખૂદ દરખ્ટી છે કે જેની જમીનમાં જાડ હોય તે એનો માલિક હોય છે તે એની જમીનની પેદાશ છે.

(ફિલ્હલ કદીર)

મસ્તાલા : તળાવો, જરણાંઓનો માછલીઓનો શિકાર માટે ઈજારો આપવો જેમ કે હિન્દુસ્તાનના ઘણા જમીનદારો કરે છે તે નાજાઈજ છે.

(હર્ર મુખ્તાર)

મસ્તાલા : જે પક્ષી હવામાં ઉડી રહ્યું હોય, હજુ એનો શિકાર કરવામાં આવ્યો ન હોય તો એનું વેચાશ બાતિલ છે. જો શિકાર કરીને છોડી મૂકવામાં આવ્યું હોય તો વેચાશ ફાસિદ છે કેમ કે તે કંજામાં નથી. જો તે પક્ષી એવું હોય કે તે અત્યારે હવામાં ઉડી રહ્યું છે પણ તે જાતે જ પાછું આવી જશે જેમ કે પાલતુ કબુતર, તો જો કે અત્યારે તે પોતાના કંજામાં નથી તો પણ વેચાશ જાઈજ છે. હકીકતમાં એ કંજામાં નથી તેમ છતાં હુકમની રીતે તેના કબજા પર શક્તિ જરૂર છે. (હર્ર મુખ્તાર)

મસ્તાલા : જે દૂધ બાવલામાં છે તેનું વેચાશ નાજાઈજ છે. જીવતા જાનવરનો ગોશત, ચરબી, ચામડું, મૂંડી, પાયા, જીવતા ઘેટાનાં ઘૂંટણાનાં હાડકાનું વેચાશ નાજાઈજ છે. એ રીતે ઊનનું વેચાશ જે હુમ્બા કે ઘેટાના શરીરમાં છે હજુ કાપી ન હોય, છીપમાં હોય તે મોતી, દૂધમાંથી કાઢવામાં ન આવ્યું હોય તે ધી, અથવા કરીઓની કે જે છતમાં છે યા ફાડીને ન વેચવામાં આવતું હોય તે થાન, એમાંથી ગજ અડધા ગજનું વેચાશ (જે મ કે મશરૂમ ગુલબદનના થાન) એ બધું નાજાઈજ છે. અને જો ખરીદનારે હજુ સોદાને રદ કર્યો ન હતો કે તે પહેલાં વેચનારે છતમાંથી કરીઓ કાઢી લીધી યા થાનમાંથી ટૂકડો ફાડી લીધો તો તે વેચાશ (સોદો) સહીએ થઈ ગયો. (હિદાયા, હર્ર મુખ્તાર)

મસ્તાલા : આ વખતે જાળ નાખવાથી જે માછલીઓ પકડાશે તેને વેચી યા દૂબકી મારનારે એમ કહું કે આ દૂબકીમાં જે મોતી નીકળશે તેને વેચ્યાં તો એ વેચાશ બાતિલ છે. (ફિલ્હલ કદીર)

મસ્તાલા : ચરાગાહમાં જે ઘાસ છે એનું વેચાશ ફાસિદ છે. હા ! જો ઘાસને કાપીને એને એકહું કરી લીધું તો વેચાશ હુરસ્ત છે. જે રીતે પાણીને ઘડામાં, માટલામાં કે મશકમાં ભરી લીધા પછી વેચવું જાઈજ છે. ચરાગાહનો ઈજારો આપવો પણ જાઈજ નથી, આ ત્યારે છે કે એમાં (ચરાગાહમાં) ઘાસ આપમેળે જ ઉગી હોય તેને માટે (ઉગાડવા માટે) કંઈ કરવું ન પડયું હોય. અને જો જમીનને એટલા માટે જ છોડી હોય કે એમાં ઘાસ થાય અને જરૂરતવેળા પાણી પણ આપતો હોય તો એ તેનો માલિક છે અને હવે તેને વેચવું જાઈજ છે પરંતુ ઈજારો દેવો નાજાઈજ છે, કેમ કે ઈતલાફે એન પર ઈજારો હુરસ્ત નથી. ઈજારો આપવા માટે એવું બહાનું બનાવી શકે છે કે એ જમીનને જાનવરોના રોકાણ માટે ઈજારા પર આપે પછી ઠકેદાર એની ઘાસ પણ ચરાવે.

(હર્ર મુખ્તાર, રદ, બહર)

(૪) અકાત કે બારે મેં ગલતફેહમિયાં ઓર ઉનકા શરરી હલ

૦૫. કચા લાઈફ ઇન્સ્યુરન્સ (L.I.C.) મેં
જમા કિયા ગએ પૈસો પર ઝકાત લાખિમ
હોતી હૈ ?

लाईक इन्स्युरेन्स में जमा किये
गए पैसों के हवाले से एक गलत
खाल ये पाया जाता है कि उन
पैसों की ज्ञात वाजिम नहीं
होती। जब कि शरीअत का हुक्म
ये है कि जो पेहले से मालिक
निसाब है या 'नी ज्ञात अदा करता है
या अलग से उसके पास माल नहीं मगर L.I.C.
में जमा की हुई रकम निसाब के बराबर है और
ज्ञात वाजिम होने के बादी शरीर्त भी पाए जाते
हैं तो ऐसे शर्ष्य के जो पैसे L.I.C. में जमा हैं, उनकी
ज्ञात उर साल वाजिम होती रहेगी। अल्पता
अदाईगी उस वक्त वाजिम होगी जब वोह पैसे
हासिल होंगे और उस वक्त गुजारे हूँ तो तमाम सालों
का हिसाब करके ज्ञात होना वाजिम होगा। फिर भी
भेहतर यही है कि उर साल जमा शुदा रकमकी ज्ञात
होता रहे।

ઈસ મેં એક ખાસ બાત યે હૈ કે L.I.C. પોલીસીવાલે કો જો જાઈદ રકમ ઈન્ટરેસ્ટ કે નામ સે અખીર મેં મિલ્યી હૈ, ઉસકી ઝકાત સિઝ ઉસી સાલ લાજિમ હોગી, જિસ સાલ વોહ ફલ્યે મેં આએ, ઉસસે પેહલે કે સાલોં કી (ઈન્ટરેસ્ટ કી) ઝકાત લાજિમ નહીં હોગી.

"ਮਜ਼ਲਿਸੇ ਸ਼ਰਈ ਕੇ ਝੈਸਲੇ" ਮੌਲੈ :

"(L.I.C) में अस्ल जमा शुद्ध रकम की झकात

سال بساں واجیب ہے مگر آدا ہاسیل ہونے کے
وکٹ واجیب ہے۔ اور مالے آئند ہاسیل ہونے کے
با'د اسلام نیسااب سے میلا ہیا جائے گا۔ لیکن اس
وکٹی لکات نیسااب کا سال مکمل ہونے پر
 Wagib ہو گی۔" (ماجہلی سے شریعت کے فیصلے، جلد : ۱،
صفحہ : ۹۲۴، فیصلہ : ۳)

અવામી ગલતુંહિયાં

ઓર ઉનકા!

શરદ હાલ

ପୃଷ୍ଠା : ୧୫

૦૬. કચા ફિકરડ ડિપોઝિટ
(F.D.) મેળ્જમા કિયે ગયે
પૈસો પર અકાત લાખિમ હોતી
હૈ ?

ઈસ હવાલે સે એક ગલત
તસવ્યુર યે પાયા જાતા હે કે F.D. મેં

જમા કિયે ગએ પૈસોં પર ઝકાત લાભિમ નહીં, જબ તક વોહ ફુલ્ઝે મેં ન આર્યો. હાલાં કે હુકમે શરઅ યે હેઠે કે F.D. મેં જમા કિયે ગએ પૈસોં પર હર સાલ ઝકાત લાભિમ હોતી રહેણી. બેહતર યાદી હૈ કે હર સાલ ઉન પૈસોં કી ઝકાત હેતા રહે, ઔર યે ભી હો સકતા હૈ કે ફુલ્ઝે મેં આનેકે બાદ ગુજરે હૂએ તમામ સાલોં કી ઝકાત એક સાથ અદા કરે.

ઈસ મેં એક અહમ બાત યે હૈ કે F.D. વાલે કો
બેંક યા પોસ્ટ આફિસ કી તરફસે જો જાઈદ રકમ
ઇન્ટરેસ્ટ કે નામ પર ભિલતી હૈ, ઉસકી જકાત ઉસ
વકત લાજિમ હોણી જબ વોહ બેંક એકાઉન્ટ મેં જમા
હો જાયે. વાતેહ રહે કે નફાડી યે જાઈદ રકમ બેંક
એકાઉન્ટમેં ઉ મહિને, ૫ મહિને, સાલ વગૈરા પોલીસી
કે એતેબાર સે અલગ અલગ મુદ્દત મેં જમા હોતી હૈ.

ઉપર જો હુકમ બયાન કિયા ગયા વોહ "મજલિસે શરદી કે ફેસ્લે" જિલ્લા : ૧, સર્વાંગ : ૧૫૫ ઓર જિલ્લા, સર્વાંગ : ૨૮૩ પર મૌજૂદ હૈ. જિસે તફસીલ દેખની હો વોહ ઉસકો મલાહેણા ફરે.

07. پی. اے. اے. (P.F.) مें جो پैसे होते हैं क्या उन पर जकात लाजिम होती है ?

پی. اے. اے में जमा होने वाले पेसों के बारे में कुछ लोग समझते हैं कि उन पर जकात लाजिम नहीं होती, जब के शरीअत का हुक्म ये है कि पी. اے. ए. की २५म पर साल भ साल जकात होती रहेगी बशर्ते कि जकात के शराईत पाए जाएं। हाँ ! पी. اے. ए. में जमा होने वाली २५म पर नक्षा के तोर पर जो जाईद २५म मिलती है, उसकी जकात कुछ में आने के बाद उसी सालसे लाजिम होगी। जैसा कि "मजलिसे शरई के फ़ैस्ले" में है :

"જ. پी. اے. ए. की अस्ल २५म तन्खाह का हिस्सा है, जिसका मालिक नोकरी करनेवाला है, लिहाजा वो है निसाब के भराभर हो या निसाब के साथ भिला दिया गया हो तो उस पर साल भसाल जकात वाजिब होगी, अल्पता अदाईगी निसाब के पांचवे हिस्से पर कुछांक के बाद वाजिब होगी और उसके नक्षा पर कुछांक के बाद अपने शराईत (या'नी निसाब के भराभर होने या निसाब के साथ भिला देने) के साथ जकात वाजिब होगी।" (मजलिसे शरई के फ़ैस्ले, जिल्ह : १, १५८/१५७, फ़ैस्ला : ८)

08. क्या साले सात (7.5) तोला सोनेका मतलब ७५ ग्राम सोना और साले भावन (52.5) तोला चांदी का मतलब ५२५ ग्राम चांदी है ?

"बहारे शरीअत" वजैरा मुतअदिद कुतुबे फ़िक्ह में सोनेका निसाब साले सात तोला और चांदीका निसाब साले भावन तोला भयान किया गया है, और आम तोर पर इसी अंदाज में मसला भयान किया जाता है, जिसकी वजह से अक्षर लोगों में ये गलत फ़ैहमी पाई जाती है कि फ़िल्हाल एक तोला

१० ग्राम का माना जाता है, लिहाजा अतेबार से साले सात तोला सोनेका मतलब ७५ ग्राम सोना और साले भावन तोला चांदी का मतलब परप ग्राम चांदी होगा, जब के ऐसा नहीं है। "बहारे शरीअत" वजैरा किताबों में जहां तोला भयान किया गया है, उससे आजका राईज तोला या'नी १० ग्राम मुराद नहीं, बल्कि पेहले जो तोला चलता था या'नी ११.६४ ग्राम वही मुराद है। (साबिका राईज तोले के छवाले से सुनारों से राखता करके मअलूम किया जा सकता है)

लिहाजा इस अतेबार से साले सात तोला सोनेका मतलब तक़रीबन ८७.४८ ग्राम सोना और साले भावन तोला चांदीका मतलब तक़रीबन ५१२.४१ ग्राम चांदी होगा।

"फ़ैजाने जकात" किताब में है :

"सोनेका निसाब बीस मिञ्जाल या'नी साले सात तोले है, जबके चांदीका निसाब हो सो छिर्भम या'नी साले भावन तोले है। (सुनारों के मुताबिक् साले सात तोला सोना में तक़रीबन ८७ ग्राम, ४८ मिली ग्राम होते हैं और साले भावन तोला चांदी तक़रीबन ५१२ ग्राम, ४१ मिली ग्राम के भराभर हैं।) (फ़ैजाने जकात, सरहा : २७, अल्मकतबतुल मठीना)

०९. क्या माले तिजरत पर भी जकात लाजिम होती है ?

कुछ लोग ये समझते हैं कि कारोबार और तिजरत में जो नक्षा हासिल हो सिई उसी पर जकात लाजिम होती है। तिजरत का जो सामान हुकान में या स्टाक में पणा हुवा है उस पर जकात लाजिम नहीं होगी। ये सोच शरीअत के अतेबारसे बिल्कुल गलत हैं। हुक्मे शरअ ये है कि जैसे तिजरत में हासिल होनेवाले नक्षा पर जकात लाजिम होती है वैसे ही

ਦੁਕਾਨ ਵੈਗੈਰਾ ਮੌਂ ਰਖੇ ਹੁਏ ਸਾਮਾਨੇ ਤਿਆਰਤ ਪਰ ਭੀ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਹੋਣੀ, ਜਬ ਕੇ ਉਸਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਡੀ ਕੇ ਨਿਸਾਬ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਯਾ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਡੀ, ਰੂਪੇ, ਪੈਸੇ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਕਰ ਉਸਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਨਿਸਾਬ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। "ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ" ਮੌਂ ਹੈ :

"ਸੋਨੇ ਚਾਂਡੀ ਕੇ ਅਲਾਵਾ ਤਿਆਰਤਕੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੋ, ਜਿਸ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਸੋਨੇ ਚਾਂਡੀ ਕੇ ਨਿਸਾਬ ਕੋ ਪਛੋਂਦੇ ਤੋ ਉਸ ਪਰ ਭੀ ਝਕਾਤ ਵਾਜਿਬ ਹੈ ਧਾ'ਨੀ ਕ੍ਰੀਮਤਕਾ ਚਾਲੀਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਔਰਾ ਅਗਰ ਅਖਾਬ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਤੋ ਨਿਸਾਬ ਕੋ ਨਹੀਂ ਪਛੋਂਦੀ ਮਗਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਉਨਕੇ ਅਲਾਵਾ ਸੋਨਾ ਚਾਂਡੀ ਭੀ ਹੈ ਤੋ ਉਸਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਸੋਨੇ ਚਾਂਡੀ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਾਕਰ ਮਜਮੂਆ ਕਰੋਂ, ਅਗਰ ਮਜਮੂਆ ਨਿਸਾਬ ਕੋ ਪਛੋਂਦੀ, ਝਕਾਤ ਵਾਜਿਬ ਹੈ।

(ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜਿਲ੍ਹ : ੧,
ਹਿੱਸਾ : ੫, ਸਫ਼ਲਾ : ੬੦੩)

੧੦. ਸੋਨੇ, ਚਾਂਡੀ ਕੇ ਜਿਨ ਜੇਵਰਾਤ ਕੋ ਓਰਤ ਪਛੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿਥਾ ਉਨ ਪਰ ਭੀ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਹੈ ?

ਭਹੋਤ ਸੀ ਮੁਸਲਿਮ ਔਰਤਾਂ ਮੌਂ ਯੇ ਗਲਤਫੇਹਮੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੇ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਡੀ ਕੇ ਜਿਨ ਜੇਵਰਾਤਕੋ ਪੇਹਨਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰਾ ਈਸ਼ਟਿਅਮਾਲ ਕਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ ਪਰ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਨਹੀਂ, ਬਲਕੇ ਜੋ ਜੇਵਰਾਤ ਰਖੇ ਹੁਏ ਹੋਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਹੈ। ਯੇ ਸ਼ਰਅਨ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਰਖੇ ਹੁਏ ਜੇਵਰਾਤ ਪਰ ਜੈਂਦੇ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਹੈ ਸ਼ਤੋਂ ਕੇ ਪਾਂਥੇ ਜਾਨੇਕੇ ਸਾਥ, ਵੈਸੇ ਹੀ ਈਸ਼ਟਿਅਮਾਲ ਕਿਯੇ ਜਾਨੇਵਾਲੇ ਜੇਵਰਾਤ ਪਰ ਭੀ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਹੈ।

"ਈਮਾਮੇ ਅੇਹਲੇ ਸੁਨਨਾ ਈਮਾਮ ਅਹਮਦ ਰਾਖਾ ਆਨ ਇਸ਼ਾਅਰ ਇਮਾਮੇ ਹੋਣੇ : "(ਜੇਵਰ ਪਰ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਹੈ) ਅਗਰਦੇ ਪੇਹਨਨੇਕਾ ਜੇਵਰ ਹੋ, ਜੇਵਰ ਪੇਹਨਨਾ ਕੋਈ ਹਾਜ਼ਰੇ ਅੱਖਿਲਧਾ ਨਹੀਂ।"

(ਫਿਲਾਵਾ ਰਾਜਵਿਧਿ, ਜਿਲ੍ਹ : ੧੦, ਸਫ਼ਲਾ : ੧੩੩)

੧੧. ਕਿਸੀ ਕੇ ਪਾਸ ੨ ਤੋਲਾ ਸੋਨਾ ਹੈ ਔਰ ਥੋਣੀ ਸੀ ਚਾਂਡੀ ਯਾ ਕੁਛ ਆਈਂਦ ਰੂਪੇ, ਪੈਸੇ ਹੈ ਤੋ ਕਿਥਾ ਉਸ ਪਰ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ?

ਧੇ ਏਕ ਗਲਤ ਫੇਹਮੀ ਲੋਗਾਂਮੌਂ ਬਹੋਤ ਜਾਇਆ ਆਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੀ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋ, ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸੋਨਾ ਹੈ (ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਧਾ'ਨੀ ੮੭.੪੮ ਗ੍ਰਾਮਸੇ ਕਮ) ਔਰ ਸਾਥ ਮੌਂ ਥੋਣੀ ਸੀ ਚਾਂਡੀ ਯਾ ਕੁਛ ਆਈਂਦ ਰੂਪੇ, ਪੈਸੇ, ਮਾਲੇ ਤਿਆਰਤ ਹੈ ਤੋ ਉਸ ਪਰ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ, ਕ੍ਰੂੰਕੇ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਡੀ ਕਾ ਜੋ ਨਿਸਾਬ ਹੈ (ধਾ'ਨੀ ੮੭.੪੮ ਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨਾ ਔਰ ੬੧੨.੪੧ ਗ੍ਰਾਮ ਚਾਂਡੀ) ਉਤਨਾ ਸੋਨਾ, ਚਾਂਡੀ ਤੋ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਬ ਕੇ ਸ਼ਰੀਅਤ ਕੇ ਅਭ੍ਰਤੇਬਾਰ ਸੇ ਧੇ ਸੋਚ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਸੋਨੇ, ਚਾਂਡੀ ਕਾ ਜੋ ਨਿਸਾਬ ਬਤਾਯਾ ਗਿਆ, ਵੋਹ ਉਦੀ ਵਕਤ ਫੇਖਨਾ ਹੈ ਜਬ ਸਿੰਫ ਸੋਨਾ ਧਾ ਸਿੰਫ ਚਾਂਡੀ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਅਗਰ ਸੋਨੇ ਕੇ ਸਾਥ ਚਾਂਡੀ, ਰੂਪੇ, ਪੈਸੇ, ਮਾਲੇ ਤਿਆਰਤ ਹੋ ਧਾ ਚਾਂਡੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸੋਨਾ, ਰੂਪੇ, ਪੈਸੇ, ਮਾਲੇ ਤਿਆਰਤ ਹੋ ਤੋ ਐਸੀ ਸੂਰਤ ਮੌਂ ਅਥ ਸਥਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਫੇਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੇ ੬੧੨.੪੧ ਗ੍ਰਾਮ ਚਾਂਡੀ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਧਾ ਨਹੀਂ, ਅਗਰ ਹੈ ਤੋ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਵਰਨਾ ਲਾਜਿਮ ਨਹੀਂ।

ਲਿਹਾਜਾ ਅਗਰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋ, ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸੋਨਾ ਔਰ ਸਾਥ ਮੌਂ ਕੁਛ ਚਾਂਡੀ ਧਾ ਆਈਂਦ ਰੂਪੇ, ਪੈਸੇ ਧਾ ਮਾਲੇ ਤਿਆਰਤ ਹੈ ਤੋ ਉਸ ਪਰ ਝਕਾਤ ਲਾਜਿਮ ਹੈ।

"ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ" ਮੌਂ ਹੈ :

"ਅਗਰ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਡੀ ਮੌਂ ਸੋ ਕੋਈ ਨਿਸਾਬ ਕੀ ਮਿਕਾਵਾਰ ਮੌਂ ਨਹੀਂ ਤੋ ਸੋਨੇ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਕੀ ਚਾਂਡੀ ਧਾ ਚਾਂਡੀ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤਕਾ ਸੋਨਾ ਫੜ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਫਿਰ ਅਗਰ ਮਿਲਾਨੇ ਪਰ ਭੀ ਨਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਔਰ ਅਗਰ ਸੋਨੇ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤਕੀ ਚਾਂਡੀ ਚਾਂਡੀ ਮੌਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਤੋ ਨਿਸਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਔਰ ਚਾਂਡੀ ਕੀ ਕ੍ਰੀਮਤ ਕਾ ਸੋਨਾ

બ્રક્હાગીત

સોને મેં મિલાએં તો નહીં હોતી યા ઈસકા ઉદ્ઘા તો
વાજિબ હૈ કે જિસ મેં નિસાબ પૂરી હો વોહ કરે."
(બહારે શરીઅત, જિલ્લા : ૧, હિસ્સા : ૫, સફળા : ૬૦૪)

"ફિતાવા એહલે સુન્તત" મેં હૈ :

"અગર કિસીકે પાસ ફકૃત ડેળ તોલા સોના હૈ
ઓર ઈસકે અલાવા સોના, ચાંદી, રૂપિયા, પૈસા યા
માલે તિજારત વગૈરા અમવાલે ઝકાત મેં સે કુછ ભી
ઉસકે પાસ નહીં હૈ તો ઈસ સૂરત મેં ફકૃત ડેળ તોલા
સોના પર ઝકાત વાજિબ નહીં હોગી અગરચે ઉસકી
ક્રીમત સાણે બાવન તોલે ચાંદી સે જાઈદ હો જાએ કે
સોને પર ઝકાત વાજિબ હોને કા શરદી નિસાબ સાણે
સાત તોલા હૈ, ઈસ સે કમ મેં ઝકાત નહીં. હાં ! અગર
ઉસકે સાથ ચાંદી યા રૂપે પૈસે યા માલે તિજારત મેં સે
કુછ હો તો મિલા કર દેખા જાએગા કે સાણે બાવન
તોલે ચાંદી કે બરાબર યા જાઈદ હૈ યા નહીં, અગર
હો તો ઝકાત ફર્જ હોગી વર્ના નહીં. ઓર મૌજૂદા દૌર
મેં ડેળ તોલા કી ક્રીમત હી ચાંદી કે નિસાબ સે જ્યાદા હૈ,
ઈસ લિયે ચાંદી, રૂપિયા પૈસા યા માલે તિજારત થોળા
ભી હો ઉસ કે સાથ તો ઝકાત ફર્જ હોગી."

(ફિતાવા એહલે સુન્તત, એહકામે ઝકાત, સફળા : ૩૧૨)

૧૨. કિસી ફકૃર મુસ્તાહિકે ઝકાત પર ફર્જ
હૈ તો ફર્જ દેનેવાલા યે ચાહે કે ઝકાતકી
નિયત સે ફર્જ કો માસાફ કર દે ઓર

ઉતની રક્મ ઝકાત મેં શુમાર કર લે તો
કયા ઐસા હો સકતા હૈ ?

બહોત દફાંથી ઐસા હોતા હૈ કે કિસીને કિસી
ફકૃર ઝરતમંદ કો ફર્જ દિયા, અબ વોહ ફકૃર ફર્જ
લોટા નહીં પા રહા ઓર વોહ શરીઅતકે એઝુતબારસે
ઝકાત લેનેકા હક્કદાર હૈ તો ઉમ્માન યે સમજા જતા હૈ
કે ફર્જ દેનેવાલા ફર્જ માસાફ કરકે ઉતની રક્મ ઝકાતમેં
શુમાર કર લે, ઈસમે કોઈ હરજ નહીં, જૈસે ૫૦૦૦
કા ફર્જ હૈ તો વોહ ઉસે માસાફ કરકે યે સમજે કે ઉસને
૫૦૦૦ ઝકાત અદા કર દી યે સોચ ઓર તરીકા
બિલ્કુલ ગલત હૈ, ઐસા નહીં હો સકતા કે ફર્જ માસાફ
કર દે ઓર પૂરી રક્મ ઝકાત મેં શુમાર કર લે, બલ્કે
ઈસકા સહીહ તરીકા યે હૈ કે ફર્જ દેનેવાલા પેહલે ફકૃર
કો ઝકાત કી રક્મ હે હે ઓર ઉસકે બાદ અપના ફર્જ
ઉસસે વુસ્લ કર લે, ઈસ તરહ ઝકાત ભી અદા હો
જાએગી ઓર ફર્જ ભી. ચુનાંચે "બહારે શરીઅત" મેં હૈ :

"ફકૃર પર ફર્જ હૈ ઈસ ફર્જ કો અપને માલકી
ઝકાત મેં દેના ચાહતા હૈ યા'ની યે ચાહતા હૈ કે માસાફ
કર દે ઓર વોહ મેરે માલકી ઝકાત હો જાએ, યે નહીં
હો સકતા, અલબત્તા યે હો સકતા હૈ કે ઉસે ઝકાત કા
માલ હે ઓર અપને આતે હુએ મેં લે લે, અગર વોહ
દેને સે ઈન્કાર કરે તો હાથ પકળ કર છીન સકતા હૈ."

(બહારે શરીઅત, જિલ્લા : ૧, હિસ્સા : ૫, સફળા : ૮૮૦)

દ્યાદરામાં સુફક્ષા ટયૂશન કલાસિકનો ઈનામો જલસો

તા. ૩૧-૩-૨૦૨૨ના રોજ ઈશા બાદ સુફક્ષા ઉલમા કાઉન્સિલ-દ્યાદરાના પ્રમુખ મૌલાના તૌસીફ રાઝ હાફિઝ હસન હલદરવીની
નિગરાનીમાં દ્યાદરાના નવ યુવાન ઉલમા હુફ્ફાજ થકી "સુફક્ષા ઉલમા કાઉન્સિલ દ્યાદરા"ની સ્થાના કરી તજવીદ સાથે બાળકોને
કુર્ચાની તા'લીમ મુખ્ય ઉદ્દેશ ઉપરાંત અન્ય સહાય, ઈજતેમા કરવા વગેરે ઉદ્દેશો સાથે કામ શરૂ થયેલ છે. એના થકી તલબાનો ઈનામી
જલસો પાદરમાં પાણીની ટાંકી પાસે યોજાયો. જેમાં તલબા તાલિકાત થકી નાત તથા સવાલો જવાબના મુકાલમા પેશ કરવામાં આવ્યા.
હજરત સૈયદ ફરીદબાવા બડા સાહબ સાબરીની સદારતમાં થયેલ આ જલસામાં નાદિયાદથી તશરીફ લાવેલ મૌલાના મુફ્તી જુનેદ
મિસબાહી અઝહરી સાહબે તજવીદ કુર્ચાન સંબંધે ખૂબ જ ઈલ્મી તથા બોધપાઠ ગુરુત્વ કરી હતી. દારુલ ઉલ્લમ બરકાતે ખવાજા-આમોદ
તથા દારુલ ઉલ્લમ ગુલશને અજમેર-ભર્ય, દારુલ ઉલ્લમ નૂરે મુહમ્મદી દ્યાદરાના અસાતેજા ટ્રસ્ટીઓ તથા અન્ય ઉલમા હુફ્ફાજ તથા
અવામે અહલે સુન્તતે હાજરી આપી હતી. અંતમાં સાદાત તથા ઉલમા વગેરેના હાથે બાળકોને ઈનામો આપવામાં આવ્યાં. દરબારમાઈ
લાંઘા તરફથી પણ અલગથી ઈનામો આપાયાં હતાં. અંતમાં સલાતો સલામ હુા પર જલસો જેણો ખૂબી સાથે ખત્મ થયો હતો.

ہپتو : ڈیللو

تاسવیع

(سُوْفَیِ پاٹھ) **اوّر**

ماہدُم سانانی

اَمَّا مُؤْلِيُّنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْلَى

(نیگرائیں : سُوْنی دا' واتے ڈیللو میں - جنپور)

ہر ائے سا آادمی جو کیسی کام میں مशغول ہو تو عس پر عسی کا یہ لب رخنا فرج ہے۔ جو بندھا کیسی "اےک" کام میں لگ جاؤ اے عس پر عس کا یہ لب ہاسیل کرنا فرج ہو جاتا ہے۔ تو چیز مُرشید، رہبیر اور رہنوما کے ہماروں، لाखوں وابستا مُریثیں، مُوتاخیلی کین مُوتاخیلی کاموں میں مشغول ہوتے ہیں۔ عن سب لوگوں کی تماام کاموں میں رہنوما ای مُرشید کرتا ہے۔ فیکر عس مُرشید، رہبیر و رہنوما کے لیے کیس کو ڈال جایا اور وسیع یہ لب کی جڑوت ہے۔ یہ سی لیے ہجرات عمر کے آجیم یہ شَرْعَہ فرماتے ہیں : "قَهْوَانْ شَوْدُوا، قَبْلَ أَنْ شَوْدُوا،

سَرَدَارَ بَنَاءَهُمْ سَرَادَهُمْ" (کیتابوں کی شریعت، ۱/۱۷۹)

یہ سی لیے مُرشید اور پیار کے لیے جن شاراہیت کا ہونا لازیم ہے۔ عن شاراہیت میں ہوسے ننبور پر سرکار آجیا ہجرات نے پیار کے لیے یہ شرط لیجھی ہے : یہ تنا یہ لب رختا ہو کے اپنی جڑوت کے مسائیل کیتا ہو سے نیکاں سکے۔" (کتاب ایسا، ۲۱/۴۸۲، بہاری شریعت، ہیسسا : ۱)

یہ سی لیے ہمارے سیلسلہ اشراکیا کے بانی، کوہ دھری، کوہ رہا، گاؤں پر ایام میں سے یہ اشراک

جہانگیر سیمہانی رضی اللہ عنہ یہ شَرْعَہ فرماتے ہیں : "جیس شہس کی چینگی میں سیکھ اےک ہفتا بآکی رہا ہو عس کو یا ہی کے یہ لب میں فکھ سیخنے میں مسح گول رہے۔ (لataih-e-ashrafi) مُذہب پاک رضی اللہ عنہ کے اریਆ ہی آنے والی یہ تا'لیم دار ہکیکت تا'لیم نبھا ویت کا فیض جان ہے۔ آپ عس کو یون سماج سکتے ہیں کے یہ مام فیض دین راجی کلہیں، عَلَّمَ أَدَمَ الْأَنْبِيَاءَ كَلَّهَا، (اور اکلیل احمد آدم کو تماام (اشیاکے) نام سیخا اے۔ سوڑے بکرہ، ۲/۳۱) کی تکسیر میں لیجھتے ہیں کے اکلیل کے رسویں صلی اللہ علیہ وسلم اےک سہابی سے مخدوں گوشت گو یہ کے آپ پر وہی ایڈ کے یہ سہابی کی چینگی کی اےک سا اٹ (ڈھی) بآکی رہ گئی ہے۔ یہ وکت اس رکا ہے۔ رہ میں آکام صلی اللہ علیہ وسلم نے یہ بات عس سہابی کو باتاہی تو عنہوں نے مُعڑت ریب (بچائیں) ہو کر یہ لیتھا کی، "یا رسویل لکھا ! مُعڑے اے سے امبل کے بارے میں باتاہی یہ کے یہ سہابی میں لیے سب سے پہنچتار ہو۔" تو اکلیل کے رسویں صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا، "یہ لب دین سیخنے میں مسح گول ہو جاو۔" یعنی وہ سہابی یہ لب سیخنے میں مسح گول ہو گئے اور مگریب سے پہنچے ہی عنکا یہ نتھ کا ل ہو گیا۔ راوی فرماتے ہیں کے اگر یہ لب سے افسوں کو ڈی شیو ہوتی تو اکلیل کے رسویں صلی اللہ علیہ وسلم عسی کا ہلکہ یہ شَرْعَہ فرماتے۔ (تکسیر کبیر)

ہلکہ مُذہب پاک رضی اللہ عنہ مسائیل کے یہ لب دین کی اہمیت بیان کرتے ہلکہ یہ شَرْعَہ فرماتے ہیں : "دین کا اےک مسائیل جاننا ہمار رکات نکل سے بہتار ہے۔" (لataih-e-ashrafi)

عسی یہ لب دین کی اہمیت کے پیشے نظر آپ نے ویلایت جس سے اجیم مانساب کے لیے بھی یہ لب دین کو لآجیا اور جڑوی کھرا رہیا۔ مُذہب پاک رضی اللہ عنہ لیجھتے ہیں : "والی کے لیے اےک شرط یہ بھی ہے کے آلبیم ہو جاہل نہیں۔" (لataih-e-ashrafi)

સરકાર મધ્યમે પાક શાસ્ત્રીય કા ખૂદ અપની જિંદગીમાં હુસુલે ઈલ્મો દીન કે હવાલે સે ક્યા મુખ્યમાલા રહા ઉસકા આપ અંદાજા લગાએ : "હજરત કુદ્વતુલ કુબરા ફર્માતે હે, યહ ફકીર ૩૦ સાલ તક શામિયાનએ આસમાન કે નીચે પુરકાર (ગોળ વર્તુળ બનાવવાનું પરિકોણા) કી માનિન્દ ધૂમતા રહા છે, અકાબિરે રોજગાર (સમયના પેશવાઓ) કી મુલાઝિમત કી છે, ઉની બજ્જુમે નેઅમતસે ખૂબ ખૂબ ફૂયૂઝો બરકાત હાસિલ કિયે છે.

۳۰ سال کا تవیل اورسا محدود م پاک
عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَهُ نے سے رو سیسا سات کر کے ہو سلو لے یلبمہ فیض آن مہم
گھڑا، ہٹا کے آپ نے ۱۸۲ م شاہی بخسے فیض
ہاسیل کیا۔

હજરત જલાલુદ્ડીન મખ્રૂમ જહાંનિયાં જહાંગશત
 અનુષ્ઠાનિક કો ૧૪૦ સે ઝ્યાદા ઉલમાએ રાસિખીન
 ઓર સાહિબાને ઈર્શાદ મશાઈખસે ખિલાફતો
 ઈજાજત હાસિલ થી જિનકે ખિર્કા ઓર (સિલસિલા
 કી નિસ્બત અન્ન ફલાં અન્ન ફલાં કે વાસ્તે રસૂલુલ્લાહ
 ﷺ તક પહુંચતી હૈ. હજરત મખ્રૂમ જહાંનિયા
 જહાંગશત અનુષ્ઠાનિક કો ૧૪૦ સે ઝ્યાદા ઉલમાએ રાસિખીન
 ઓર સાહિબાને ઈર્શાદ મશાઈખસે ખિલાફતો
 ઈજાજત હાસિલ થી જિનકે ખિર્કા ઓર (સિલસિલા
 કી નિસ્બત અન્ન ફલાં અન્ન ફલાં કે વાસ્તે રસૂલુલ્લાહ
 ﷺ તક પહુંચતી હૈ. હજરત મખ્રૂમ જહાંનિયા

(લતાઈફે અશરફી)

ફીર હજરત મહદ્વુમ જહાંનિયાં જહાંગશત
કા વો ઈલ્મો ફિયુગાન હુસ્તૂર મહદ્વુમ અશરફ
સિમ્નાની રષિલશ્શુણ તક કેસે પહુંચ્યા ?

હજરત મખૂમ પાક ﷺ ફર્માતે હે, જ્યાં
આખરી બાર હજરત મખૂમ જહાનિયા જહાંગુશત
કી બિદમતે બાબરકતમે શહર ઓચ્ચમે પહુંચા
તો મુજે આપસે શરફે ઈઘ્તેસાસ હાસિલ હુવા તો ઉસી
મોડા પર હજરતને ઉન તમામ અકાબિર શોયુખ કે
નામ ગિન ગિન કર વો સબ ફયાજ અતા ફર્માએ જો

આપ ઉન મશાઈખસે હાસિલ કર ચૂકે થે. હજરત
મહદ્વુમ પાક ﷺ ને હજરત જલાલુદીન મહદ્વુમ
જહાનિયા જહાંગશત رحمۃ اللہ علیہ કી ખાનકાહમાં હી
"અવારિકુલ મઆરિફ" સબકુન્ સબકુન્ પળી.

આપ અંદાગા લગાએં ! હજરત મખ્દુમે પાક
બળે બહુત બળે ફકીહ, બાઅમલ સૂઝી, બહુત
બળે મુનાજિર, મુતબદ્ધહિર આલિમ, મુહક્કિર,
મુસનિફ (લેખક) ઔર મુન્ફિદ (અનોખા) શાઈર
થે, આપ માહિરે લિસાનિયત ભી થે. આપ મુતજિમે
કુર્અન ભી થે, બલ્કે કષા જાતા હૈ કે આપકા તર્જમાને
કુર્અન ફારસી જાબાન કા પહ્લા તર્જુમા હૈ. આપ
મુફ્સિસરે કુર્અન ભી થે. ગર્જ કે એક મુર્શિદ, રેહબર,
રહનુમા, બલ્કે સાદા લઙ્ઘાઓમાં એક સૂઝી ઔર પીર કે
લિયે આપ કી જિંદગી બેહતરીન ઉસ્વહ ઔર નમૂનાને
અમલ હૈ.

આપ અંદરા લગાએ ! હમારે અસલાં સૂઝિયા,
સાલેહીન કી જિંદગી કા એક બળ હિસ્સા હુસૂલે ઈલ્મે
દીનમે ગુજરા. આપ ઈમામે આ'જમ અબૂ હનીફા
કી જિંદગી પણેં તો આપ કો પતા ચલેગા કે
આપને ચાર હજાર અસાતેજા (ઉસ્તાદો)સે ઈલ્મે દીન
હાસિલ કિયા હૈ. ઈમામ બુખારી رضી લાલ ને હુસૂલે ઈલ્મે
હદીષ કે લિયે મુખલિફ ઈલાકોં કા બાર બાર સફર
કિયા. સરકાર ગૌધે આ'જમ દસ્તગીર رضી લાલ
માદરજાદ વલી હોને કે બાવજૂદ જીવાન સે બગદાદ
કા સફર હુસૂલે ઈલ્મે દીન કે લિયે કરતે હૈનું ઔર
તક્કરીબન ઉપ સાલ તક હુસૂલે ઈલ્મે દીનમે મસરુફ
રહતે હૈનું. ઈસ તરહ મીર સૈયદ અશરફ જહાંગીર
સિમાનાની رضી લાલ કસબે ફયુઝ ઔર હુસૂલે ઈલ્મો
ફયુઝાન કે લિયે ૩૦ સાલ તક ૧૬૨ સે જ્યાદા ઉલમા
ઔર મશાઈખ કી બિદમતમે હાજરી દેકર શરફે
તિલિમજ હાસિલ કરતે હૈનું.

ہुسूلوے یہلے دین کے لیے یہ سوکھیا سالیہیں
یہ تینی جیذوے جے ہد یہ س لیے کرتے ہے کہ وہ جانتے ہے
کہ ہم میں دین کی بحث مات کرنی ہے، اور بحث مات دین
بجے ر یہلے موت سا بیرون نہیں۔ (دین کی بحث مات یہلے
دین وگر اکٹھی ہے) لہکن سدھ افسوس! آج
ون بھوگیں کا نام لئے وہاں میں اک بھی تاداں ن
سیسی یہ س لے یہلے سے دوڑ ہے بکھے یہلے وہاں میں نہ رہت
کرتے ہے اور وہ نہ رہت کوئی کو سیبھا تے ہے! یعنی
یہلے وہاں سے کوئی کو دوڑ رہنا چاہتے ہے۔ اسے لوگ
مُوت سا بیرون، جعلی (نکلی) اور بنا وہی سوکھی تو
ہو سکتے ہے لہکن سارے سوکھیا کے جانشین اور
واریث نہیں ہو سکتے۔

سرکار ماحمود می پاک ﷺ، یہ شاد فرماتے ہے،
”سوکھی پر تھسیلے یہلے (یہلے پر اپنے کردار)
واجیب ہے۔ یہلے کے بجے ر سچا دا نشانی گومراہی
ہے۔ یہ سی بینا پر شایخ احمد عجم زین الدا پیر نے
جوابا جھلکی دین مہدیتی کو فرمایا تھا کہ اپنے
سچا دا تاک پر رجھو، پاکر یہلے سیبھو
اور وہ سکے باد مسناد یہ شاد پر بیٹھو، کیونکے
جاحیل سوکھی شہزاد کا پیرا کار ہوتا ہے۔ یہلے ہاسیل
کرو اور وہ س لے املا کرو۔ (لہاڑی اخشار)

سرکار ماحمود می پاک ﷺ کی اور آپ کے
والید مولیت رم بی فروج یہلے دین کے ہواں سے
جو دلیل ساری یہی وہ سکا اندھا جا آپ یہ س بات سے
لگا سکتا ہے کہ آپ کے والید مولیت رم سلطان
سیہد یہ بھائیم ﷺ نے اک حکما ر یہلے ایسا می
مادر سے کاہم فرمائے ہے، اور ہر مدرسہ میں دو
حکما ر تلبہ پرحتے ہے اور دو حکما ر جلیلیں
کوڈر یہلما، ساہنیہ فتحا اپنے کھویں
یہ بھی سے لوگوں کو مالا مال کرتے ہے۔

(گلزاریہ یہیت-۳۱۹)

تاریکھے تسلیم کی دوسری تا'لیم

تسلیم کی دوسری تا'لیم ہو سکے یہلے کے باعث
وہ پر املا کرنے ہے۔ ایسا ایسا کے رسوال ﷺ نے
نہیں بخشہ یہلے کا ایسا ایسا سوال
کیا اور نہیں بخشہ یہلے وہی ہے کہ جس کے
ہو سکے کے باعث وہ املا کیا جائے۔

ہجرت ابتو دار ﷺ فرماتے ہے : نبی
اکرم ﷺ نے میزے یہ شاد فرمایا ایسے عوامے!
وہ وکھت تھا را کیا ہاں ہو گا جب کھیا مات کے
ہن تھے کہا جائے گا، تھے کہا جائے گا،
تھا یا جھیل رہے؟ اگر تو نے یہ جواب دیا کہ
میں نے یہلے ہاسیل کیا تھا، تو تھے پوچھا جائے گا،
تو نے اپنے یہلے پر کیا املا کیا؟ اگر
تو نے کہا، میں جھیل رہا تھا۔ تو تھے کہا جائے گا،
جھیل رہنے میں تھا را عجز کیا تھا؟ تھے کہا
کیونکے نہ ہاسیل کیا؟ (یہ بنے اس ساقی، ہر کوئی میم،
۲۷۵۳، ابتو مہماد اکٹھی، ۵۸/۱۸۹)

ہجرت ہوئے کہ ﷺ سے ریواخت ہے۔ تا جہا رے
ریسا لات ﷺ نے یہ شاد فرمایا، وہ شاہس کے لیے
ہلاکت ہے جو یہلے ہاسیل ن کرے۔ اور وہ املا
کے لیے بھی ہلاکت ہے جو یہلے ہاسیل کرے فیکر وہ
پر املا ن کرے۔ (کنٹل یہلما، ہر کوئی ایسے،
کیتا بھل یہل، کیس بھل اکھاں، ایسا بھلی،
۵/۸۶، ایسا جھل ایسا ایسا، اکٹھی-۲۷۰۳)
”کھیا مات کے ہن کیسی بندھ کے کھدھ وہ س لے تک
ہت ن سکنے چاہیے تک یا ر یہیں کے بارے میں وہ سے
پوچھ ن لیا جائے، وہ میں اک یہ س لے کے یہلے کے
بارے میں پوچھا جائے گا کہ، وہ س لے املا کیا
کیا۔“ ہو کما فرماتے ہے : یہلے بھاپ ہے تو املا
اویا ایسا ہے، یہلے کوئی ہے تو املا وہ سکی بھوکھ ہے،
یہلے سو رج ہے تو املا وہ سکی روشانی ہے۔ یہ س لیے

સૂક્ષીયાએ કિરામને જહાં અપને તરીકે એ તસવુફ મેં
હુસૂલે ઈલમ પર ઝોર હિયા હૈ વહીં પર હુસૂલે ઈલમ
કે બાદ અમલ કી તાકીદ ઓર તલ્કીન ભી કી હૈ.

હજરત બાયજીદ બુસ્તામી رضી اللہ عنہ ફર્માતે હૈ,
મૈને તીન સાલ મુજાહિદા કિયા મગર ઈલમ ઔર ઉસ
પર અમલ કરનસે બણહકર કિસી ચીજ કો મુશ્કેલ
નહીં પાયા. (રિસાલા કુશેરિયહ)

ਹਿੰਦੂ ਮਿਸ਼ਨ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਗਿਆ ਕੇ
ਕਮੀਨਾ ਕੌਨ ਹੈ ? ਫਰਮਾਇਆ, ਜਿਸੇ ਅਲਵਾਹ ਤਕ
ਪਛੁੰਚਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ ਨ ਆਤਾ ਹੋ ਥੌਰ ਨ
ਕਿਸੀਸੇ ਦਾਤਾਵਾ ਕਰਤਾ ਹੋ. (ਰਿਸਾਲਾ ਕੁਣੈਰਿਧਾ)

હજરત મધ્ઘૂમ પાક ﷺ ઈસી તરીકું એ
તસવું કી તા'લીમ દેતે હુએ ઈર્શાદ ફર્માતે હોય : ઈલમ
હાસિલ કરો ઓર ઉસ પર અમલ કરો, કયું કે અમલ
કે બગેર આલિમ ઉસ આઈના કે માનિન્દ હોતા હે જો
બગેર કુલાઈ કે હૈ. જબ તક આલિમ કે આઈનેમાં
અમલ કી કુલાઈ ન હો અહવાલ વ મફામાતકા ચેહરા
નજર નહીં આતા. ઓર ન હી લતાઈફે કુલભી કી
લતાફત નમૂદ હોતી હૈ. (લતાઈફે અશરજી) મધ્ઘૂમ
પાક ﷺ કે ઈસ ઈર્શાદ કા મતલબ યહ હૈ કે,
આલિમ આઈના હૈ ઓર અમલ વો રાંગા (ગોળ) હૈ
જો આઈને કી એક તરફ લગાનેકી વજહસે ઈન્સાન
કા ચેહરા ઉસમે નજર આતા હૈ. અગર વો રાંગા
નિકાલ દિયા જાયે તો આઈનેમાં આરપાર ચીજ નજર
આયેગી, ઈન્સાન કા ચેહરા ઉસમે નજર નહીં આયેગા.
તો મધ્ઘૂમ પાક ﷺ ઈર્શાદ ફર્માતે હોય કે તુમણે આઈના તો લે
લિયા હૈ લેક્ઝિન જબ તક ઉસ આઈને કી એક સિમત
અમલ કા રંગ નહીં લગાયેગે ઉસ વક્ત તક ઉસ
આઈનેમાં અલ્લાહ કી બારગાહ કા કુર્બ ઔર ફ્યુઝાન
નજર નહીં આયેગા. આજ બહુત સારે મુસ્ટસ્વિફીન
યા'ની બનાવટી ઓર નકલી સુઝી અમલ કી બાતસે

કોસો દૂર નજર આતે હું ઓર વો અમલસે દૂરી કો
અપને તસવુફ ઓર તરીકૃત કી પેહચાન કરાર દેતે
હું કે હમ તો તરીકૃતવાલે હું !! ઈસ લિયે હમેં અમલ
કી જરૂરત નહીં ! (મઆજલાહ !)

હુંજૂર સદરુશશરીઅહ્, બદરુતરીકૃહ અલ્લામા
અમજદ અલી આ'જમી عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضَا બહારે
શરીઅત, હિસ્સા : ૧, બાબે વિલાયતમે લિક ફમાતે
હું :-

અક્રીડા-૨ : તરીકૃત મનાજીએ શરીઅત (શરીઅત વિરુદ્ધ) નહીં. વો શરીઅત હી કા બાતિની હિસ્સા હૈ. બાજ જાહેલ મુતસવિફ (સૂકીઓ) જો યહ કહ દિયા કરતે હોય કે, "તરીકૃત ઔર હે શરીઅત ઔર !!" ચલ મળ્ય (તદન) ગુમરાહી હૈ. ઔર ઇસ જોઅમે બાતિલ કે બાઈધ અપને આપ કો શરીઅતસે આજાદ સમજના સહીંદ (ઉદ્ઘાટ) કુર્ઝ વ ઈલ્હાદ હૈ.

ਅਕੀਦਾ-3 : ਅਹਕਾਮੇ ਸ਼ਾਰਈਅਹ ਕੀ ਪਾਬੰਦੀ
 ਸੇ ਕੋਈ ਵਲੀ ਤੇਸਾ ਹੀ ਅਜੀਮ ਹੋ ਸੁਭੁਕਣੌਥ (ਮੁਕਤ)
 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ। ਬਾਬੁ ਜਹਾਂ ਜੋ ਧਨ ਬਕ ਫੇਤੇ ਹੋਣ ਕੇ
 ਸ਼ਰੀਅਤ ਰਾਸਤਾ ਹੈ, ਰਾਸਤਾ ਕੀ ਹਾਜ਼ਤ ਉਨਕੇ ਹੋ ਜੋ
 ਮੁਫ਼ਤ ਸੂਛ ਤਕ ਨ ਪਹੁੰਚੋ ਹੋਂ, ਹਮ ਤੋ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ !
 ਸੈਧੁਤਾਈਕਾ ਹਾਜ਼ਰਤ ਜੁਨੇਦ ਬਗਦਾਹੀ^{رضي الله عنه} ਨੇ ਉਨ੍ਹੋਂ
 ਫਿਰਮਾਯਾ : صَدَ قُوْلَقْدُ وَصَلُوا وَلِكُنْ إِلَيْ أَيْنَ؟ إِلَى النَّارِ

"ਵੋ ਸਚ ਕਹਤੇ ਹੋਣੇ ਬੇਸ਼ਕ ! ਪਛੁੰਥੇ ! ਮਗਰ ਕਹਾਂ ?
ਜਿਹੜਾ ਨਮ ਕੋ !" (ਬਖਾਰੇ ਸ਼ਾਰੀਅਤ)

وَمَا عَلِيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

ઈરલામના ત્રીજા ખલીફા

હિન્દુ ઉદ્ધોદન ગાની

આમ : અલ્લામા અબ્ડુલ મુસ્તફા આ'ઝમી
અનુપાદક : પટેલ શાહીર અલી રાજવી દચાદરવી

ત્રીજા ખલીફા અમીરુલ મો'મિનીન હિન્દુ રાત
ઉદ્ધોદન ઈધને અફિનાન રષી^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} કુન્નિયત "અબૂ
અમ" અને લક્ષ્મી "ગુન્નૂરૈન" (બેનૂરવાળા) છે. આપ
કુરૈશી છે અને આપનો વંશવેલો (નસબનામુ) આ
પ્રમાણે છે : ઉદ્ધોદન ઈધને અફિનાન ઈધને અભિલ
આસ ઈધને ઉમૈયા ઈધને અબ્ડુશમ્સ ઈધને અબ્દે
મુનાફ. આપનો ખાનદાની વંશવેલો અબ્દે મુનાફ પર
રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના વંશવેલાથી મળી જાય છે. આપે
ઈસ્લામની શરૂઆતમાં જ ઈસ્લામ કંબુલ કરી લીધો
હતો અને આપને આપના કાકા તથા અન્ય ખાનદાની
કાફિરોએ મુસલમાન થઈ જવાના કારણો બેહદ
સતતાવ્યા. આપે પ્રથમ હથશાની તરફ હિજરત કરી
પછી મદીના મુનવ્વરાની તરફ હિજરત કરી એટલા
માટે આપ સાહિબુલ હિજરતોવાળા (બે હિજરતોવાળા)
કહેવાય છે. અને હુઝૂરે અકરમ ﷺ ની બે પુત્રીઓ
એક પછી એક આપના નિકાહમાં આવી એટલા માટે
આપનો લક્ષ્મી "ગુન્નૂરૈન" છે. આપ જંગો બદર
સિવાય અન્ય સર્વ ઈસ્લામી જેહાદોમાં કાફિરો સાથે
જંગ કરતા રહ્યા. જંગો બદરના મોકા પર તેમનાં પત્ની
સાહેબા મોહત્રમા જે રસૂલુલ્લાહ ﷺ નાં
સાહબજાદી હતાં તે સખત બીમાર પડી ગયાં એટલા
માટે હુઝૂરે અકદસ ﷺ એ તેમને જંગો બદરમાં
જવાથી મના કરી આપ્યું. પરંતુ તેમને બદરના
મુજાહિદોમાં ગણીને માલે ગનીમતમાં મુજાહિદોના
જેટલો હિસ્સો તથા અજરો સવાબની બશારત પણ
આપી. હિન્દુ અમીરુલ મો'મિનીન ઉમર ફારૂકે
આ'ઝમ ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} શહાદત પછી આપ ખલીફા પસંદ

પામ્યા અને બાર વરસો સુધી ખિલાફતના તખ્ત પર
બિરાજમાન રહ્યા.

આપ ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ના દૌરે ખિલાફતમાં ઈસ્લામી
હુકૂમતની હદ્દો ખૂબ જ અધિક વિસ્તાર પામી અને
આફિકા વગેરે ઘણા દેશો પર વિજય થયો. બયાસી
વરસની ઉમરમાં મિસરના બાગીઓએ આપના
મકાનનો ઘેરાવ કરી લીધો અને ૧૨ જીલ હજ્જ
અથવા ૧૮ જીલ હજ્જ હિ.સ. ઉપ જુમાના દિવસે
એ બાગીઓમાંથી એક બદનસીબે આપને રાતના
સમયે એ હાલમાં શહીદ કરી આપ્યા કે આ કુર્ચાને
પાકની તિલાવત કરી રહ્યા હતા અને આપ ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ના
લોહીના અમુક ટીપાં કુર્ચાન શરીફની આયત :

فَسَيِّكُفِيْنَهُمُ اللَّهُ (તો હે મહબૂબ ! નજીકમાં જ
અલ્લાહ તમને એમના તરફથી હિફાજત કરશે. સૂ.
બફુરહ, ૨/૧૩૭) પર પડયાં. આપ ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ના
જનાજાની નમાજ હુગ્ર ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ના ઝોયાય હિન્દુ રાત જુબેર
બિન અવામ ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} એ પઢાવી અને આપ ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ને
મદીના મુનવ્વરાના કથ્રસ્તાન જન્નતુલ બક્રીઅમાં
દર્શન કરવામાં આવ્યા.

(તારીખુલ ખુલણા તથા ઈઝાતુલ ખણ વગેરે)

★ આપની કરામતો ★

જિનાકાર આંખો : અલ્લામા તાજુદીન સુફ્કી
એ પોતાની કિતાબ "તબ્કત"માં લખ્યું છે કે
એક શાખ્સે રસ્તે ચાલતાં એક અજનબી સ્ત્રીને તાકી
તાકીને ગલત નિગાહો વડે જોઈ. ત્યારબાદ એ શાખ્સ
અમીરુલ મો'મિનીન હિન્દુ ઉદ્ધોદન ગની ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ની
સમક્ષ હાજર થયો. એ શાખ્સને જોઈને હિન્દુ અમીરુલ
મો'મિનીન એ અતિશય ગુસ્સાભર્યા લહેજામાં
ફર્માવ્યું, તમે લોકો એવી હાલતમાં મારી સામે આવો
છો કે તમારી આંખોમાં જિનાની અસરો હોય છે ! તે
શાખ્સે (આવેશમાં આવીને) કહ્યું કે શું રસૂલુલ્લાહ ^{عَزَّوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}
પછી આપના પર વહી ઉત્તરવા લાગી છે ?
તમને એ કેવી રીતે ખબર પડી ગઈ કે મારી આંખોમાં
જિનાની અસરો છે ?

امبیروں موالیٰ بنی ایں اللہ عزیز اے یہ شریعت فرمائیو
کے ماری ۱۷۲ وہی تو نئی ناچیلی ثبتی، پر ترین میں جے^{۱۷۲}
کوئی کھنڈ چے اے بیلکل ہکھ تथا ساتھی واتا چے،
انے بُدھا وَمَدِّ کُوہ سے مانے اےک اےکی فراشات (نورانی
دستی) اتھا کری چے جئنا ثبتی ہُن لومونا ہیلو نا
ہالات تथا بخالو نے مالو بُم کری لعین چے.
(ہلکھلائی اعلیٰ آلام میں، ۲/۸۵۲ تھا یہ جال تول
بُکھا، ۲/۲۲۹)

سارانش : کُرآن مژد میں بُدھا وَمَدِّ کُوہ سے نا
یہ شریعت چے :-

کَلَّا بْلَىٰ رَبَّنَ عَلَىٰ قُلْبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^{۱۷۳} "کوئی
نہیں بُلکے تم نا ہیلو پر کاٹ یادوی دیو چے^{۱۷۴}
تم نی کھایا اے." (سُو. مُتکہلیٰ بنی، آ. ۱۸)

اے تلے ماءِ سبز جیسا کوئی گُنایہ کرے چے تو تے نی
اوے اس سر یادو چے کے تے نا ہیلو پر اےک کاٹو داگ
انے یادو پڑی جیا چے. انے کم کے ہیلو آباد
شیری نو بادشاہ چے اے تلے مائے ہیلو پر جیسا کوئی
اس سر پڑے چے تو آبُ شیری تے نا ثبتی پربا ویت
یادو چے، جے یہی بُدھا نا بُس بُندھا اے جے مانی آنڈھو میں
نُورے بس ارت نی سا یہ سا یہ نُورے فراشات (نورانی دستی)
تھا کرامت واری نی گاہ وَمَدِّ کے جے یہ لئتا ہو چے.
امبیروں موالیٰ بنی ایں اللہ عزیز اے یہ شریعت
کے اھلے بُسی رت (دستی وار لیکو) انے سا ہی بے
بُاتیں (ہیلو بُدھا نا جیسا نا ر) ہتا جے یہی تے مانو
پوتا نی نی گاہ کرامت وَمَدِّ وَرَقِیٰ شَجَسَنی آنڈھو میں
تے نا گُنایہ اے اس سر نے جے یہ لی یہی اے تے نی آنڈھو نے
اے تلے مائے ہیلو کیا کار کھلی کے ہی یہی شیری کم میں آیا چے.
(اعلیٰ مُسٹد رک اعلیٰ سلیمان، ہدیت: ۳۸۰۳، ۲/۲۷۷)
اکھلائی بُلکھ تھا جیسا نا ر چے.

ہالات کنسر ! : ہلکھلائی اے یہ شریعت
یہی نے ۱۷۲ وہی ریوایت چے کے امبیروں
موالیٰ بنی ایں اللہ عزیز اے یہ شریعت مسیحیوں

نبوی شریف نا 'میم برے اکھد س پر بُلتو پڑی رہی
ہتا کے اے کھد م ایوانک اےک شَجَسَنی جے نُون نام
"جہل کھلائی گیشانی" ہتھ تے ۱۷۲ وہی ثبتی گیو اے
آپنا دستے مُبَارک بُثی اس سا یہی لدھ تے نے تو یہی
نابھیو. آپے پوتا نی سا ہن شکیت، سانچم تھا
ہیلو نا کار یہی تے نا ثبتی کوئی پُدھتائی ن کری. پشا
بُدھا تھا لامانی کھلکھلائی تھا جب باری اے تے نے اے
سماں آپی کے تے نا ہالات میں کنسر نی بی ماڑی ثبتی
گیو اے تے نو ہالات ساری نے کھلکھلائی تھا جب باری اے
تے اے سماں پامی نے اےک ورسنی ایڈر ۱۷۲ ماری گیو.

(ہلکھلائی اعلیٰ آلام میں، ۲/۸۵۲، تاریخ بُلکھ
بُلکھ، پہنچ ۱۱۲)

گُرستاپی نی سماں : ہلکھلائی اے یہ شریعت
بُلکھ نے بُدھکے شام (سیریا) نی
بُدھیم میں ہتا، تو میں اےک شَجَسَنی وار یادو اے ایواج
آپتو سانچمیو کے، "ہا یا ! ایسوس ! مارا مائے
جہن نم چے !" ہُن ۱۷۳ نے تے نی پا سے گیو تو اے جے یہ نے
آشیتھ میں پڑی گیو کے تے شَجَسَنی بُنے وہ ہالات
انے پگو کپا یہ لامی چے اے تے بُنے وہ آنڈھو چے
انے پوتا نا مُنڈالے رجہی ن پر یہیو پڈلے رہی نے
وار یادو اے ون ۱۷۴ کھلی رہیو چے کے، "ہا یا ! ایسوس !
مارا مائے جہن نم چے !" آ دشیت جے یہ نے مارا یہی
رہی ن شکا یہ نے اے تے نے پُدھیو کے ہے شَجَسَنی ! تارو
شی ہالات چے ? اے تے کیا کار یہی تے نے تارا جہن می
ہیلو نے یہی نے ? آ سانچمی نے تے نے کھنڈ : ہے شَجَسَنی !
مارا ہالات ن پُدھ ! ہُن تے بُدھ ن سی بُدھ میں چے اے
امبیروں موالیٰ بنی ایں اللہ عزیز اے یہ شریعت
کھلکھلائی کر یہ مائے ہیلو مکان میں یہی گیا ہتا. ہُن
جیسا کے تھا لدھ نے تے نی ناچک پھونچیو تے نی
پتنی سا ہی بے اے مانے یادکاری نے شو ر میا ویا نے شری
کری آپیو تو میں تے نی پتنی سا ہی بے اےک یاد پر
ماری یادی. آ جے یہ نے امبیروں موالیٰ بنی اے
اے ہلکھلائی ماری کے، "اکھلائی تھا لامانی تارا بُنے وہ
ہالات اے بُنے وہ پگو نے کاپی نا یہ اے تے ناری بُنے وہ
آنڈھو نے آنڈھی کری دے، اے تے نے جہن نم میں یہ کی

دے۔" ہے شاہس ! ہੁੰ ਅਮੀਰੂਲ ਮੋ'ਮਿਨੀਨ ﷺ نਾ ਪੁਰ ਜਲਾਲ ਯਹੇਰਾਨੇ ਜੋਈਨੇ ਅਨੇ ਤੇਮਨੀ ਆ ਕੁਛਿਰਾਨਾ ਹੁਆਨੇ ਸਾਂਬਜੀਨੇ ਕਾਂਪੀ ਉਠਿਆ ਅਨੇ ਮਾਰਾ ਸ਼ਰੀਰਨੀ ਏਕ ਏਕ ਰੁੰਵਾਟੀ ਉਭੀ ਥਈ ਗਈ ਅਨੇ ੯੨ ਤਥਾ ਗਭਰਾਹਟਥੀ ਕਾਂਪਤੇ ਤਧਾਂਥੀ ਭਾਗੀ ਨੀਕਣਾ।

ਅਮੀਰੂਲ ਮੋ'ਮਿਨੀਨ ﷺ ਨੀ ਚਾਰ ਹੁਆਓਮਾਂਥੀ ਤ੍ਰਣ ਹੁਆਓਨੋ ਭੋਗ ਤੋ ਬਨੀ ਚੂਕਾਂਦੇ ਛੁੰ ਤਮੇ ਜੋਈ ਰਹਿਆ ਛੋ ਕੇ ਮਾਰਾ ਬਨੇਵ ਹਾਥ ਤਥਾ ਬਨੇਵ ਪਗੋ ਕਪਾਧ ਚੂਕਾਂਦਾ ਅਨੇ ਬਨੇਵ ਆਂਖੋ ਆਂਧਣੀ ਥਈ ਚੂਕੀ। ਹਵੇ ਕੇਵਣ ਯੋਥੀ ਹੁਆ ਏਟਲੇ ਮਾਰੂ ਜਲਨਮਮਾਂ ਢਾਖਲ ਥਵੁੰ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਗਿਆ ਛੇ ਅਨੇ ਮਨੇ ਧਕੀਨ ਛੇ ਕੇ ਏ ਮਾਮਲੋ ਪਣ ਧਕੀਨਾ ! ਥਈਨੇ ਰਹੇਂਦੇ। ਜੇਥੀ ਹਵੇ ਹੁੰ ਤੇਨੋ ਇਨਤੇਯਾਰ ਕੀਂਦੀ ਰਹਿਆ ਛੁੰ ਅਨੇ ਮਾਰਾ ਜੁਰਮਨੇ ਵਾਰਵਾਰ ਧਾਇ ਕੀਨੇ ਸ਼ਰਮਿਂਦਾ ਥਈ ਰਹਿਆ ਛੁੰ ਅਨੇ ਮਾਰਾ ਜਲਨਮੀ ਛੋਵਾਨੋ ਈਫ਼ਰਾਰ ਕਰੁੰ ਛੁੰ। (ਈਆਲਤੁਲ ਖ਼ਫ਼, ੨/੨੨੭)

ਸਾਰਾਂਸ਼ : ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਖੇਲ ਬਨੇਵ ਰਿਵਾਯਤੀ ਤਥਾ ਕਰਾਮਤੀਥੀ ਏ ਸਭਕੁ ਮਣੇ ਛੇ ਕੇ ਅਲਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਜੋ ਕੇ ਧਾਣੋ ਜ ਮਹਾਨ ਸਤਾਰ ਤਥਾ ਗੁਫ਼ਕਾਰ ਤਥਾ ਰਹੀਮ ਛੇ, ਪਰਾਂਤੁ ਜੋ ਕੋਈ "ਬਦਨਸੀਭ ਤੇਨਾ ਮਹਿਬੂਬ ਬੰਦਾਓਨੀ ਸ਼ਾਨਮਾਂ ਕੋਈ ਗੁਸ਼ਟਾਖੀ ਤਥਾ ਬੇਅਹਭੀ ਕਰੇ ਛੇ ਤੋ ਖੁਦਾਵਾਂਦੇ ਕੁਦੁਸ਼ਨੀ ਕੁਛਹਾਰੀ ਤਥਾ ਜ਼ਬਾਹੀ ਤੇ ਮਰਹੂਦਨੇ ਹਰਗਿਜ਼ ਹਰਗਿਜ਼ ਮਾਫ਼ ਨਥੀ ਕਰਤੀ ਬਲਕੇ ਜੜ੍ਹਰ ਜੜ੍ਹਰ ਹੁਨਿਆ ਤਥਾ ਆਖੇਰਤਨਾ ਮਹਾਨ ਮਹਾਨ ਅਜਾਬੋਮਾਂ ਸਪਡਾਵੀ ਹੇ ਛੇ ਅਨੇ ਤੇ ਬਨੇਵ ਜਲਾਨਮਾਂ ਕੁਝੇ ਕੁਝਹਾਰ ਤਥਾ ਗੱਜਬੇ ਜ਼ਬਾਹਨਾ ਪਾਤ੍ਰ ਥਈ ਜਾਧ ਛੇ ਕੇ ਹੁਨਿਆਮਾਂ ਲਅਨਤੋਨਾ ਵਾਰ ਅਨੇ ਫਿਟਕਾਰ ਤਥਾ ਆਖੇਰਤਮਾਂ ਜਲਨਮਨਾ ਅਜਾਬਨਾ ਸਿਵਾਯ ਤੇਨੇ ਕਾਂਈ ਨਥੀ ਮਣਤੁੰ। ਰਾਫ਼ਜੀ ਤਥਾ ਵਣਾਵੀ ਜੇਮਨਾ ਫਿਨ ਤਥਾ ਮਜ਼ਹਬਨੋ ਪਾਧੋ ਜ ਖੁਦਾਨਾ ਮਹਿਬੂਬੀ ਬੇਅਹਭੀ ਪਰ ਛੇ, ਮੌਂ ਏ ਗੁਸ਼ਟਾਖੀ ਤਥਾ ਬੇਅਹਭੋਮਾਂਥੀ ਕੇਟਲਾਧਨੇ ਮਾਰੀ ਆਂਖੋਏ ਜੋਧਾ ਛੇ ਕੇ ਏ ਲੋਕੋ ਪਰ ਖੁਦਾਨਾ ਕਹੇਨੋ ਏਵੋ ਮਾਰ ਪਤਧੋ ਛੇ ਕੇ ਤੌਬਾ ! ਤੌਬਾ ! ਅਲਅਮਾਨ। ਅਨੇ ਮਰਤੀ ਵਖਤੇ ਏ ਲੋਕੋਨੋ ਏਟਲੋ ਬੁਰੋ ਹਾਲ ਥਧੋ ਛੇ ਕੇ ਤੌਬਾ ਤੌਬਾ ! ਨਗਿਜ਼ੁਬਿਲਲਾਹ !

ਅਲਲਾਹ ਦਰੇਕ ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਅਲਲਾਹਵਾਣਾਂ ਓਨੀ ਬੇਅਹਭੀ ਤਥਾ ਗੁਸ਼ਟਾਖੀਨੀ ਲਅਨਤਥੀ ਮੇਹਫੂਜ਼ ਰਾਖੇ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਹਿਬੂਬੀ ਤਾਜੀਮ ਤਥਾ ਤੌਫ਼ੀਰ ਅਨੇ ਤੇਮਨਾ ਅਹਭੋ ਏਹਤੇਰਾਮਨੀ ਤੌਫ਼ੀਕੁ ਬਖ਼ਸ਼ੇ।

ਖਾਬਮਾਂ ਪਾਣੀ ਪੀਨੇ ਘਰਾਥ ਗਿਆ ! :

ਹਜ਼ਰਤ ਅਖ਼਼ਤੁਲਲਾਹ ੳ ਨੇ ਸਲਾਮ ﷺ ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ ਕੇ ਜੇ ਦਿਵਸੋਮਾਂ ਬਾਗੀਓਏ ਹਜ਼ਰਤ ਉਖਮਾਨਗਨੀ ﷺ ਨਾ ਮਕਾਨਾਨੇ ਘੇਰੋ ਘਾਲਾਂ ਅਨੇ ਤੇਮਨਾ ਘਰਮਾਂ ਪਾਇੀਨੁੰ ਏਕ ਟੀਪੁ ਜਵਾਨੁੰ ਬੰਧ ਕਰੀ ਆਖ਼ਾਂ ਹਤੁੰ ਅਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਖਮਾਨ ਗਨੀ ﷺ ਤਰਸਨੀ ਪੀਡਾਥੀ ਤਡਪਤਾ ਰਹੇਤਾ ਹਤਾ। ਹੁੰ ਆਪ ﷺ ਨੀ ਮੁਲਾਕਾਤਨਾ ਮਾਟੇ ਹਾਜ਼ਰ ਥਧੋ ਤੋ ਆਪ ਏ ਦਿਵਸੇ ਰੋਜ਼ਾਦਾਰ ਹਤਾ। ਮਨੇ ਜੋਈਨੇ ਆਪੇ ਫਰਮਾਵਿੰਦੁੰ ਕੇ, ਹੇ ਅਖ਼਼ਤੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਸਲਾਮ ! ਆਖੇ ਹੁੰ ਹੁਝੂਰੇ ਅਨਵਰ ﷺ ਨੀ ਦੀਵਾਰੇ ਪੁਰ ਅਨਵਾਰਥੀ ਖਾਬਮਾਂ ਮੁਸ਼ਰੰਫ ਥਧੋ ਤੋ ਆਪ ﷺ ਏ ਅਤਧੰਤ ਪ੍ਰੇਮਭਾਂ ਲਹੇਜਾਮਾਂ ਫਰਮਾਵਿੰਦੁੰ ਕੇ ਉਖਮਾਨ ਜਾਕਿਮੋਏ ਪਾਣੀ ਬੰਧ ਕਰੀਨੇ ਤਮਨੇ ਤਰਸਥੀ ਬੇਚੈਨ ਕਰੀ ਆਖਾਂ ਛੇ ? ਮੌਂ ਅੰਝ ਕਰੀ, ਤੁ ਹਾ ! ਤੋ ਤਰਤ ਜ ਤੋ ਆਪੇ ਬਾਰੀਮਾਂਥੀ ਏਕ ਠੋਲ ਮਾਰਾ ਤਰਫ ਲਟਕਾਵੀ ਦੀਵੀ ਜੇ ਅਤਿਸਥ ਮੀਠਾ ਤਥਾ ਠੰਡਾ ਪਾਇਥੀ ਭਰੇਲੀ ਹਤੀ। ਹੁੰ ਤੇਨੇ ਪੀਨੇ ਤੂਪਤ ਥਈ ਗਧੋ ਅਨੇ ਹਵੇ ਅਤਧਾਰੇ ਜਾਗੂਤਾਵਸਥਾਮਾਂ ਪਣ ਏ ਪਾਇਨੀ ਠੰਡਕ ਹੁੰ ਮਾਰੀ ਬਨੇਵ ਛਾਤੀਓ ਤਥਾ ਬਨੇਵ ਖਭਾਓ ਵਚੇ ਮੇਹਚੂਸ ਕਰੁੰ ਛੁੰ। ਪਛੀ ਹੁੰ ਹੁਝੂਰੇ ਅਕਰਮ ﷺ ਏ ਫਰਮਾਵਿੰਦੁੰ ਕੇ, ਹੇ ਉਖਮਾਨ ! ਜੋ ਤਮਾਰੀ ਇਚਹਾ ਹੋਧ ਤੋ ਆ ਬਾਗੀਓਨਾ ਮੁਕਾਬਲਾਮਾਂ ਤਮਾਰੀ ਮਦਦ ਕਰੁੰ, ਅਨੇ ਜੋ ਤਮੇ ਚਾਹੋ ਤੋ ਅਮਾਰੀ ਪਾਸੇ ਆਵੀਨੇ ਰੋਝੋ ਈਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋ। ਹੇ ਅਖ਼਼ਤੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਸਲਾਮ ! ਮੌਂ ਖੁਸ਼ ਥਈਨੇ ਏਵੁੰ ਅੰਝ ਕੀਂਦੀ ਆਖ਼ਾਂ ਕੇ ਧਾ ਰਸੂਲਲਾਹ ! ﷺ ਆਪਨਾ ਦਰਬਾਰੇ ਪੁਰ ਅਨਵਰਮਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਥਈਨੇ ਰੋਝੋ ਈਫ਼ਤਾਰ ਕਰਵੁੰ ਏ ਜਿੰਦਗੀ ਕਰਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰੋ ਲਾਖੋ ਘਣ੍ਹ ਵਧਾਰੇ ਮਨੇ ਪ੍ਰਿਯ ਛੇ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਖ਼਼ਤੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਸਲਾਮ ﷺ ਫਰਮਾਵੇ ਛੇ ਕੇ ਹੁੰ ਅਨੇਨਾ ਪਛੀ ਵਿਦਾਧ ਲਈਨੇ ਚਾਲਾਂ ਆਵੋ ਅਨੇ ਏ ਦਿਵਸੇ ਰਾਤਮਾਂ ਬਾਗੀਓਏ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰੀ ਨਾਖਾਂ। (ਅਲ ਬਿਦਾਧ ਵਾਨਿਹਾਧਾ, ੭/੧੮੨)

ਪੋਤਾਨੀ ਦੁਫ਼ਨ ਥਵਾਨੀ ਜਗਾਨੀ ਖ਼ਬਰ :

હજરત ઈમામ માલિક ઉદ્દીશ્વરું એ ફર્માવ્યું કે અમીરુલ
મો'મિનીન હજરત ઉઘ્માન ગની ઉદ્દીશ્વરું એકવાર
મદીના મુનવ્વરાના કૃષ્ણસ્તાન જન્નતુલ બફ્કીઅના એ
હિસ્સામાં તશરીફ લઈ ગયા જે "હશકોકબ" કહેવાય
છે, તો આપે ત્યાં ઉભા રહીને એક જગ્ગા પર એવું
ફર્માવ્યું કે નજીકમાં જ અહીં એક મર્દ સાલેહને દફન
કરવામાં આવશે. જેથી ત્યારખાદ જ આપની શહાદત
થઈ ગઈ અને બાગીઓએ આપના જનાઝ મુખારકની
સાથે એટલા પ્રમાણમાં હુલ્લદભાળું કરી કે આપને ન
રોજા મુનવ્વરાની નજીક દફન કરી શકાયા ન જન્નતુલ
બફ્કીઅના એ હિસ્સામાં દફનાવી શકાયા જે અગ્રગાયય
સહાબાએ કિરામનું કૃષ્ણસ્તાન હતું, બલ્કે સૌથી દૂર
અલગ જગ્ગાએ "હશકોકબ"માં આપને દફન કરવામાં
આવ્યા. કોઈ વિચારી પણ શકતું ન હતું કે અહીં
અમીરુલ મો'મિનીન હજરત ઉઘ્માન ઉદ્દીશ્વરુંની કૃષ્ણ
મુખારક બનશે, કેમ કે એ સમય સુધી ત્યાં કોઈ કૃષ્ણર
પણ ન હતી. (ઇઝાલતુલ ખફા, ૨/૨૨૭)

સારાંશ : આ રિવાયતથી જાણવા મળ્યું કે અલ્લાહ તાદીલા પોતાના અવલિયાને એ વાતોનો પણ ઈલમ અતા કરી આપે છે કે તેઓ ક્યાં અને ક્યારે મૃત્યુ પામશે અને કઈ જગાએ તેમની કૃષ્ણ બનશે. જેમ કે સેંકડો અવલિયાએ કિરામના વર્ણનોમાં લખેલું છે કે આ અલ્લાહવાળાઓએ સમયથી પહેલાં લોકોને એ બતાવી આપ્યું કે તે કયારે, ક્યાં, અને કઈ જગાએ દફુન થશે.

જરૂરી ચેતવણી : આ મોક્ષ પર અમુક વક્તા દાખિલાણા તથા બદામ્યુદીદા લોકો અવામને બહેક કવતા રહે છે કે કુર્યાને મળુદમાં અદ્લાહ તથા લાએ આવું ફર્માવ્યું છે : "અને માન્દીરની ન્ફ્સ યાઈ આર્પ ટ્યૂઝ્ટ" : કોઈ જાન નથી જાણતી કે કઈ જમીનમાં મરશે." (સુ. લુક્ઝમાન, આ. ૩૪) એટલે કે અદ્લાહ તથા લાણા સિવાય કોઈ એને નથી જાણતું કે તે કઈ જમીનમાં મરશે. જેથી અવલિયાએ કિરામના સર્વ કિરસા ગલત

છે. એનો જવાબ એ છે કે કુર્ચાન મજૂદની આ આયત
હક્કું તથા ખરણકું છે. અને દરેક મો'મિનનું એના
પર ઈમાન છે પણ આ આયતનો મતલબ એ છે કે
અલ્લાહ તાદાલાના બતાવ્યા સિવાય કોઈ શાખસ
પોતાની બુધ્યિ તથા સમજ વડે એ વાતને નથી જાણી
શકતો કે તે કયારે અને કયાં મરશે? પરંતુ જો અલ્લાહ
તાદાલા પોતાના ખાસ બંદાઓ અંબિયાએ કિરામ
اللّٰهُمَّ إِنِّي نَسِيْتُ مَا تَعَلَّمَتْنَا فَاعْلَمْ بِمَا
جَعَلْتَنَا رَجُلًا لِّمَ مَا جَعَلْتَنَا
અતા કરી આપે છે તો એઓ પણ જાણી લે છે કે કયારે
અને કયાં તેમનો ઈન્તેકાલ થશે.

સારાંશ કે અલ્લાહ તાતાલા તો એ વાતને જાણો
જ છે કે કોણ ક્યાં મરશે પરંતું અલ્લાહ તાતાલાના
બતાવી આપવાથી ખુદાના ખાસ બંદાઓ પણ એ
વાતને જાણી લે છે કે કોણ ક્યાં મરશે. પણ ક્યાં અલ્લાહ
તાતાલાનો ઈલમ અને ક્યાં બંદાઓનો ઈલમ ?! અલ્લાહ
તાતાલાનો ઈલમ અજલી (હમેશાંથી), જાતી (સ્વજાતો)
અને કૃદીમ (હમેશાંથી હમેશા માટે) છે. અને
બંદાનોનો ઈલમ અર્પણ થયેલ (આતાઈ) અને હાદિષ
(પદ્ધિથી ઉદ્ભવેલ) છે. અલ્લાહ તાતાલાનો ઈલમ
અજલી અબદી (હમેશાંથી હમેશાં માટેનો) છે અને
ગૈર મહદૂદ (અસીમિત) અને બંદાઓનો ઈલમ ફાની
(નાશવંત) તથા મહદૂદ (સીમિત) છે.

હવે આ મસ્યાલો અતિશય સફાઈપૂર્વક સ્પષ્ટ થઈ ગયો કે કુર્ચાની ઈર્શાદનો ભાવાર્થ એ છે કે અલ્લાહ તથાલા સિવાય કોઈ નથી જાણતું કે કોણા, ક્યારે, અને ક્યાં મરશે. અને અહલે હક્ક અહલે સુન્નતનો એ અફ્રીદો કે અવલિયાએ કિરામ પણ જાણે છે કે કોણા, ક્યારે અને ક્યાં મરશે? આ બંનેવ વાતો પોત પોતાની જગાએ સહીહ છે અને એ બંનેવ વાતોમાં હરગિજ હરગિજ કોઈ ટકરાવ નથી. કેમ કે જ્યાં એવું કહેવામાં આવ્યું કે અલ્લાહ તથાલાના સિવાય કોઈ નથી જાણતું કે કોણા અને ક્યાં મરશે, એનો મતલબ એ છે કે ખુદાના બતાવ્યા વિના કોઈ નથી જાણતું.

انے જ્યાં એવું કહેવામાં આવ્યું કે અંબિયાએ કિરામ હજરાત ﷺ તથા અવલિયાએ કિરામ જાણો છે કે કોણ કયારે અને ક્યા મરશે, તો એનો મતલબ એ છે કે એ હજરાત ખુદા જીના બતાવી હેવાથી જાણી લે છે. હવે વાંચકો ઈન્સાફ ફર્માવે કે આ બે વાતોમાં કયો ટકરાવ તથા વિવાદ બાકી રહે છે ?! બંનેવ વાતો પોતોતાના સ્થાને 100% સાચી તથા ખરી છે અલ્લાહ બેહતર જાણનાર છે.

શહાદત બાદ ગચ્છાબી અવાજ ! : હજરત અદી બિન હાતિમ સહાબી ﷺ નું બયાન છે કે હજરત અમીરુલ મો'મિનીન ઉઘમાનગની ﷺ ની શહાદતના હિવસે મેં મારા કાનો વડે સાંભળ્યું કે કોઈ શખ્સ બુલંદ અવાજથી આ પ્રમાણો કહી રહ્યો હતો : -

أَبْشِرُ أَبْنَ عَفَّانَ بِرَفِيْ وَرِيْحَانٍ وَرِبِّيْ غَيْرِ غَضِيْبَانَ
أَبْشِرُ أَبْنَ عَفَّانَ بِغُفْرَانَ وَرِضْوَانَ

"હજરત ઉઘમાન બિન અફફાન ﷺ ને રાહત તથા ખુશબુની બશારત આપો અને ન નારાજ થનારા રબની મુલાકાતની ખુશખબરી સંભળાવો અને ખુદાના ગુફરાન તથા રિદ્વાનની પણ બશારત આપી દો." હજરત અદી બિન હાતિમ ﷺ ફર્માવે છે, હું એ અવાજને સાંભળીને આમ તેમ નજર દોડાવવા લાગ્યો. અને પાછળ ફરીને જોયું પણ કોઈ શખ્સ જોવા મળ્યો.

(શવાહિદુનબુવત, પેજ-૧૫૮)

આપનો ગુરુતાખ ફાડી ખાનારના મોટામાં : નક્કલ થયેલ છે કે હિજાઝનો એક કાફલો મદ્દીના મુનવ્વરા પહોંચ્યા. સર્વ કાફલાવાળાઓ હજરત અમીરુલ મો'મિનીન ઉઘમાન ગની ﷺ ના મજારે મુખારક પર જિયારત કરવા અને ફાતિહાખ્વાનીના માટે ગયા, પરંતુ એક શખ્સ જે આપનાથી કીનો તથા અદાવત ધરાવતો હતો. તે તૌહીન તથા અપમાનના તૌર પર આપની જિયારત માટે ન ગયો

અને લોકોને કહેવા લાગ્યો કે એ ઘણો દૂર છે એટલા માટે હું નહીં જઈ.

એ કાફલો જ્યારે પોતાના વતન પરત જવા લાગ્યો તો કાફલાના સર્વ લોકો બૈરો આફિયત અને સલામતી સાથે પોત પોતાના વતન પહોંચ્યો ગયા, પરંતુ તે શખ્સ જે આપ ﷺ ની કથે અન્વરની જિયારતના માટે ગયો ન હતો એનો અંજામ એ થયો કે રસ્તા દરમિયાન કાફલાની વચ્ચે અંદરના ભાગે એક જંગલી જાનવર ડરાવતું અને ગર્જના કરતું આવ્યું અને તે શખ્સને પોતાના દાંતો વડે દબોચીને અને પંજા વડે ફાડીને ટુકડે ટુકડા કરી નાખ્યો.

આ દશ્ય જોઈને તમામ કાફલાવાળાઓએ એક જબાને કહ્યું કે આ હજરત ઉઘમાનગની ﷺ ની બેઅદબી તથા તૌહીનનો અંજામ છે.

(શવાહિદુનબુવત, પેજ-૧૫૮)

સારાંશ : ઉપરોક્ત ત્રણોવ રિવાયતોથી અમીરુલ મો'મિનીન હજરત ઉઘમાન ગની ﷺ ની શાનની જલાલત અને દરબારે ખુદાવંદીમાં તેમની મક્કબૂલિયત તથા વિલાયત તથા કરામતના એવા અઝીમુશશાન નિશાન જાહેર થાય છે કે તેમના મર્તબાઓની બુલંદીઓની કોઈ કલ્પના પણ નથી કરી શકતું, અને અંતિમ રિવાયત તો એ ગુસ્તાખો માટે ખૂબ જ ઈથ્રતખોર તથા ખોઝનાક નિશાની છે જે હજરત ઉઘમાન ﷺ ની શાનમાં બદજબાન થઈને ત્રણોવ ખલીફાઓ પર તબર્જબાજુ કરતા રહે છે, જેવો કે આપણા દૌરના શીઅાઓનો નાપાક તથા બુરો તરીકો છે.

અહલે સુન્નત હજરાત પર લાજિમ છે કે તેમની મજલિસોમાં કદાપિ કથમ ન રાખે નહીં તો અલ્લાહ કૃહેરમાં સપદાવાનો ખતરનાક અંદેશો છે. ખુદવંદે કરીમ દરેક મુસલમાનને તેના કહેરો ગળબથી બચાવીને રાખે અને હજરાત ખુલફાએ કિરામ તથા સર્વ સહાબાએ કિરામની મહોષ્યત તથા અફીદતની દૌલત અતા ફર્માવે. આમીન.

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ।

કાર્યાલય

અહુમુલિલ્લાહ ! ઈસ્લામના ઈતિહાસમાં ઈલમના સંપાદન કોણે આપણા મહાન મહાન ઈમામોના લાજવાબ કારનામાંઓ છે, જેના જ સદક્કામાં આજે કોઈ પણ મસ્ખલાનો હલ વર્તમાન ઉલમા તથા મુફ્તિયાને કિરામ કરી લે છે અને ક્રોમે મુસ્લિમની રહનુમાઈ કરી રહેલ છે. પણ એ ઈલ્મી ખજાનાઓના સંપાદન માટે તેમણે કેવી કેવી મહેનત, લગન તથા કેવી કેવી મુશ્કેલીઓ વેઠીને ઈલમ પ્રાપ્ત કર્યો હતો એનાથી અવામે અહલે સુન્નત લગભગ નાવાકેફ છે. જેથી અતે પૂર્વજ બુજુર્ગોએ કેવી તકલીફો વેઠીને તથા લગનથી તેમજ ઈલાસ સાથે ઈલમ પ્રાપ્ત કર્યો હતો એ સંબંધે "અસ્લાફ કા દૌરે તાલિબે ઈલ્મી"ના હવાલાથી અમુક નમૂના રજૂ કરીએ છીએ જેનાથી પૂર્વજ બુજુર્ગો પ્રત્યે આપણને સન્માનની ભાવના તથા આપણા પર તેમના અણમોલ એહસાનોનો એહસાસ થાય. સાથોસાથ વર્તમાનકાળના તાલિબે ઈલ્મો આજના સહૂલતના દૌરમાં પણ જે ઈલમ પ્રાપ્ત કરવામાં સુસ્તી કરે છે તેમને પણ ઈલમાં તડપ પેદા થશે જે આપણી ક્રોમ માટે પણ અને તેમના પોતાના માટે પણ બંનેવ જહાનની ભલાઈનો સબબ બનશે. ઈન્શા અહ્લાહ !

તમનાઓને પામી લે છે. એટલા માટે તાલિબે ઈલમ માટે જરૂરી છે કે તે ઈલમની તલબમાં મશગૂલ થતા પહેલાં પોતાનામાં ઈલમની લાલચ તથા શોખ પેદા કરે, કેમ કે જેટલા શોખથી ઈલમ હાંસલ કરશે તેને એટલો જ ફાયદો મળશે.

★ પોતાના લિબાસનો પણ હોશ ન રહેતો ! ★

હજરત ઈમામ મુહમ્મદ ﷺને ઈલમની અતિશય મશગૂલિયતમાં પોતાના લિબાસનો પણ હોશ ન રહેતો હતો. ઘરવાળાં મેલાં કપડાં ઉતારાવતાં તો ઉતારી દેતા, નહીં તો એમને તેનો એહસાસ ન થતો હતો ! તેમની ઈલ્મી મશગૂલિયત તથા વ્યસ્તતાની હાલત એ હતી કે ઘણી વાર કોઈ સલામ કરતું તો જવાબમાં સલામને બદલે હુઆ કરવા લાગતા. સલામ કરનારો બીજીવાર સલામ કરતો તો બીજીવાર તે હુઅના શફ્ફો દોહરાવતા.

(બલગુલ અમાની, પેજ-૭૧)

આજે તો ટીપ ટોપથી રહેવામાં તથા પોતાના

★ ਇਥੇ ਪੁਲਿ ਆਕਾਖਣਾ ਤਥਾ ਝੋਖਨਾ।

નમુનાઓ ★

માણસ જ્યારે કદીક કોઈ કામને કરવાનો
ઈરાદો કરે છે તો એ કામને તે ત્યાં સુધી સારી રીતે
પૂર્ણ નથી કરી શકતો જ્યાં સુધી કે તેનામાં તેને પૂર્ણ
કરવાનો શોખ તથા જરૂરો ન હોય. એ કામની
પરિપૂર્ણતાના શોખ તથા જરૂરા વગર જે એને શરૂ
કરશે તો તે અધૂરુ રહી જશે અથવા તો પછી પહેલાં
કરતાં વધુ બગડી જશે, જે શખ્સ કોઈ ચીજને
મહેનતથી તલખ કરે છે તો તેને મેળવી લે છે, અને
માણસ પોતાની કોશિશની માત્રા મજબુ પોતાની

તમન્નાઓને પામી લે છે. એટલા માટે તાલિબે ઈલ્મ માટે જરૂરી છે કે તે ઈલ્મની તલબમાં મશગૂલ થતા પહેલાં પોતાનામાં ઈલ્મની લાલચ તથા શોખ પેદા કરે, કેમ કે જેટલા શોખથી ઈલ્મ હાંસલ કરશે તેને એટલો જ ફાયદો મળશે.

★ પોતાના લિભાસનો પણ હોશ ન
રહેતો ! ★

હજરત ઈમામ મુહમ્મદ ﷺને ઈલમની અતિશય મશગૂલિયતમાં પોતાના લિબાસનો પણ હોશ ન રહેતો હતો. ઘરવાળાં મેલાં કપડાં ઉતારાવતાં તો ઉતારી દેતા, નહીં તો એમને તેનો એહસાસ ન થતો હતો ! તેમની ઈલમી મશગૂલિયત તથા વ્યસ્તતાની હાલત એ હતી કે ઘણી વાર કોઈ સલામ કરતું તો જવાબમાં સલામને બદલે હુઆ કરવા લાગતા. સલામ કરનારો બીજાવાર સલામ કરતો તો બીજાવાર તે હુઆના શર્ષદો દોહરાવતા.

(બલગુલ અમાની, પેજ-૭૧)

આજે તો ટીપ ટોપથી રહેવામાં તથા પોતાના શાષ્ટગારમાં ઘણા તાલિબે ઈલ્ભો સમય વેડફી નાખે છે, પણ ઈલ્ભની લગન હોય તો આવી હોવી જોઈએ. લગન વગર ઈલ્ભ પામવો મશ્કેલ છે.

★ ਧੰਨਵਾਦ ਮਾਟੇ ਖਾਇਸ਼ ਤਥਾ

લાલચના નમુના ★

ઇમામ ઇન્દે મુઈન આપી કરે ફર્માવે છે : મારી ખવાડિશ છે કે હું કોઈ મોઅતબર (વિશ્વસનીય) મુહુદ્વિષની પાસે જાઉં, તેની પાસે એક ઘર હોય, એક રૂમ હોય જે કિતાબથી ભરેલો હોય અને હું ત્યાં બેસીને એકલો લખ્યા કરું. (સુખાનલ્લાહ ! શું શોખ છે !)

ઈમામ શાફી ઈ રહ્મત اللہ علیہ ને અદ્દલાહ એ

ઈલમથી અસાધારણ મહોબ્બત નસીબ કરી હતી. તેમને પૂછવામાં આવ્યું, ઈલમની સાથે આપની મહોબ્બત કેવી છે? ફર્માવવા લાગ્યા, જ્યારે કોઈ નવી વાત કાનમાં પડે છે તો મારા શરીરનો દરેક દરેક હિસ્સો તેનાથી ખુશ થઈ જાય છે. પછી પૂછવામાં આવ્યું કે ઈલમના માટે આપની લાલચ કેવી છે? ફર્માવવા લાગ્યા, જેટલી કંજૂસ માણસને માલની લાલચ હોય છે. પૂછવામાં આવ્યું, ઈલમની તલબમાં આપની શું કેફિયત હોય છે? ફર્માવ્યું, એ માની જેમ જેનો એકનો એક પુત્ર ગુમ થઈ ગયો હોય.

(તવાલિતાસીસ, પેજ-૧૦૫)

હઝરત અબૂબક્ર બિન અયાશ عليه السلام કહે છે : હું ઈમામ આસિમ عليه السلامની પાસે ત્રણ વરસો સુધી આવતો જતો રહ્યો, ગરમીમાં, દંડીમાં, વરસાદમાં, ત્યાં સુધી કે મને બન્નો કાહિલની માર્જિદના લોકોથી શરમ આવતી હતી કે મારા ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં આવજા કરવાના કારણો તેમને અકળામણ તથા તકલીફ ન થાય. (સિયરે અભૂલામુન્નબલા, ૫/૫૦૨)

★ ઈલમ પ્રાપ્તિની લાલચના બોધદાયક નમૂનાઓ ★

હઝરત હસન બિન હુસૈન દારસ્તાની ફર્માવે છે, મેં ઈમામ અબૂ હાતિમ عليه السلامની સાંભળ્યું કે હઝરત અબૂ જરાઓ રાજી عليه السلام એ મને કહું, મેં તમારા કરતાં અધિક હદ્દીષની તલબમાં લાલચી નથી જોયા. મેં તેમને કહું કે મારો પુત્ર અબુરહ્માન પણ લાલચી છે. આપે ફર્માવ્યું, જે પોતાના બાપના મુશાબેહ (ના જેવો) હોય તે બાપથી પાછળ નથી. લખનારે લખ્યું છે કે મેં આપના પુત્ર અબુરહ્માનથી તેમના સમાએ હદ્દીષ (હદ્દીષને સાંભળવા)ની કષરત (અતિ અધિકતા) અને આપના સવાલો (જરા તથા તઅદીલ તથા હદ્દીષો)ના વિશે પૂછ્યું તો તેમણે ફર્માવ્યું, ક્યારેક અખ્બાજાન ખાતા હતા અને ક્યારેક ચાલતા હતા અને હું પઢી રહ્યો હોતો. ક્યારેક બયતુલ ખલા

(સંડાસ)માં હોતા અને પઢી રહ્યો હોતો. ક્યારેક ઘરમાં કોઈ ચીજની તલાશમાં હોતા અને હું તેમની સામે હદ્દીષ પઢી રહ્યો હોતો.

(સિયરે અભૂલામુન્નબલા, ૧૩/૨૫૦)

હઝરત અબોબેદ બિન યદીશ જલીલુલ ફુદર મુહદિષ તથા ઈમામ બુખારી તથા ઈમામ મુસ્લિમના શયખ છે. અલ્લામા જહબીએ "સિયરુલ અભૂલામુન્નબલા"માં તેના વર્ણનમાં લખ્યું છે કે, ત્રીસ વરસ સુધી તેમને તેમનાં બહેન તેમને રાતનું ખાવા ખવડાવતાં રહ્યાં અને એ પોતે ખાવા દરમિયાન લખવામાં વ્યસ્ત રહેતા.

(હવાલો : ૭૫૨ મુજબ, ૧૧/૪૫૮)

હઝરત મુહદ્મદ બિન સહનૂન عليه السلام ઉચ્ચ કોટીના મુહદિષ અને માલિકી ફિક્હના જલીલુલ ફુદર આલિમ છે. અલ્લામા કુાજી અયાજ "તરતીબુલ મદારિક"માં એમના તર્જુમા હેઠળ તેમની ઈલમી વ્યસ્તતા વિશે એક અજીબ બનાવ લખ્યો છે કે ઈશાના સમયે "ઉચ્મે મદામ" નામની તેમની ખાદિમાએ તેમની પાસે ખાવા હાજર કર્યું કે આપ લખવામાં વ્યસ્ત હતા એટલે તેમણે રોકાવા કહું. બિચારી ખાદિમા ઘણીવાર સુધી રાહ જોતી રહી અને જ્યારે કંટાળી ગઈ તો તેણીએ જાતે જ કોળિયા બનાવીને તેમને ખવડાવવાનું શરૂ કર્યું. આપ કામ કરતા રહ્યા અને ખાતા રહ્યા. પૂરી રાત મશગૂલ રહ્યો તો ખાવા જે કાંઈ છે તે લઈ આવ. બાંદીએ કહું, હુજૂર! ખાવા તો મેં તમને ખવડાવી દીધું હતું. કહેવા લાગ્યા, મને તો એનો એહસાસ પણ નથી થયો !

(ક્રીમતુઝામન ઈન્દ્રલ ઉલમા, પેજ : ૪૦)

★ સવારથી સાંજ સુધી ઈલ્મી વ્યસ્તતા ★

ઈમામ અબૂ હાતિમ عليه السلام ફર્માવે છે, અને હઝરત ઈમામ ફિક્હબનીથી અર્જ કરી, આપ અમને

"મોઅતા ઈમામ માલિક" સંભળાવો. ફર્માવ્યું કે સવારે આવી જજો. અમે અર્જ કરી, અમે સવારે હજરત હજાજ બિન મિન્ડાલની મજલિસમાં હોઈએ છીએ. ફર્માવ્યું, જ્યારે તેમનાથી ફારિગ થઈ જાવ ત્યારે આવી જજો. અમે અર્જ કરી, પછી અને હજરત મુસ્લિમ બિન ઈબ્રાહીમની મજલિસમાં હોઈએ છીએ. જ્યારે તેમનાથી ફારિગ થઈ જાવ ત્યારે આવજો. અમે અર્જ કરી, પછી અમે હજરત અખૂ હુઝેફા નહીદીની મજલિસમાં જઈએ છીએ. ફર્માવ્યું, અસર બાદ આવજો. અમે અર્જ કરી, અમે અખૂ નોઅમાન આરિમની પાસે હોઈએ છીએ. ફર્માવ્યું, મગરિબ બાદ આવજો. અમે કહું, ઠીક છે. આપ અમારી પાસે રાતના સમયે તશરીફ લાવતા હતા અને આપ પર એક પોસ્ટીન કે તંગ કપડુ રહેતુ હતું. ગરમીમાં એના સિવાય આપના શરીર પર કાંઈ રહેતુ ન હતું. એટલી સખત ગરમીમાં પણ આપ અમને મરવિથ્યતે હદીષ રિવાયત કરતા હતા. (અજરહ વતઅદીલ, ૫/૧૮૧, સિયરુલ અભ્રામુનનબલા, ૧૦/૨૬૦)

હજરત અખૂલ વજા અલી બિન અફ્રિલ હંબલી કહેતા હતા કે મારા માટે જાઈજ નથી કે જિંદગી એક પળ પણ બેકારમાં ગુમાવું. જ્યારે મારી જીબ પઢ વાથી થાકી જાય છે અને નિગાહ કિતાબોમાં જોવાથી ઉકતાઈ થઈ જાય છે તો હું ઈતિહાસના સાથે સૂઈ જઈ છું અને એ દરમિયાન દિમાગમાં મવાદ લેગો કરી લાઉં છું. એટલે સુધી કે જ્યારે ઉહું છું તો દિલમાં ખયાલ આવે છે કે ફ્લાણા ફ્લાણા વિષય પર લખું. મને એંસી વરસની ઉમરમાં જેટલા પ્રમાણમાં ઈલમનો શોખ છે એટલો એ વખતે પણ ન હતો જ્યારે હું ૨૦ વરસનો હતો. (અલ તબક્કતુલ હનાબિલા)

આવા શાગિર્ડો હતા અને આવા ઉસ્તાદો હતા ત્યારે દીની ઈલમી ખજાનો આપણા સુધી આવ્યો છે! તો આ ઈલમી ખજાનાની આપણો ફંડર કરતાં શીખવું જોઈએ. આજે સામાન્યતઃ તલબામાં અને પબ્લિકમાં પણ વાંચનનો શોખ નહિવત જેવો છે એ આપણા માટે અફસોસની વાત છે કે કિતાબોથી દૂરી એટલે જેહાલત

તરફ પ્રયાણ છે અને એનું પરિણામ ગુમરાહી તથા બેદીની સિવાય કાંઈ નથી હોઈ શકતું.

★ ઈલમના ખાતર તકલીફો વેઠવાના બનાવો ★

જ્યારે કોઈ ચીજથી મહોષ્બત થાય છે અને તેની પ્રાપ્તિની તમના દિલને બેચૈન તથા બેકરાર કરે છે તો એવું નથી થતું કે તેની પ્રાપ્તિની આડમાં આવનારી મુસીબતો તથા તકલીફોથી સાચો તાલિબ ગમ્ભરાયને પાછો હટી જાય છે. એ જ પ્રમાણો ઈલમનો ઘ્યાસો પણ તેને પામવાના માર્ગમાં આવતી તકલીફોને ગળે લગાડે છે અને ઈલમ પામવામાં આગેકૂચ કરતો રહે છે જેથી ખુદાના ફ્લેઝ્લો કરમથી અને તેની તૌફીકથી ઈલમના અલંકારોથી પોતાને સજજ કરતો જાય છે. જેથી તાલિબે ઈલમે નબવિયહારે જોઈએ કે તે પોતાનો ઈલમી સફર સતત જારી રાખે અને ગમે તેટલી મુસીબતોનો સામનો કરવો પડે કદાપિ પોતાના માથા પર કરયલી ન પડવા હે. બલકે સબ્ર કરે અને સબ્ર પણ સબ્રે જમીલ હોય. સબ્રે જમીલના વિશે અમુક સૂઝીઓનો ફ્લૈલ છે : "સબ્રે જમીલ એ છે કે તું કોઈ તકલીફની ફરિયાદ લોકો સમક્ષ ન કરે." તાલિબે ઈલમે જોઈએ કે જે કાંઈ થોડુ મળી જાય એના કુનાઅત કરે (થોડામાં રાજી રહે) અને પહેરવા માટે જરૂર પૂરતુ જે મળી જાય તેને ગનીમત સમજે. એટલા માટે કે તાલિબે ઈલમીના જમાનામાં તંગદસ્તી તથા તંગદામની પર સબ્ર કરવું એ ઈલમની વિશાળતાનો ઝરીયો છે.

★ ઈલમની તલબમાં ભૂષ્યા તરસ્યા રહેવું ★

હજરત અખૂ હુરૈરાહ ની સાથે તલબે ઈલમના દરમ્યાન વારંવાર એવું થતું કે ભૂખના કારણે આપ બેહોશ થઈ જતા અને લોકો સમજતા કે કોઈ બીમારીના કારણે બેહોશ થઈ ગયા. એકવાર ત્રણ દિવસ પસાર થઈ ગયા પણ આપના ગળાથી પાણી સિવાય કાંઈ ન ઉત્થયું. આપ મજબૂર તથા પરેશાન

થઈને સુફ્રિયાથી બહાર નીકળ્યા કે કોઈ સાથી મળી જાય તો એનાથી ખાવાની કોઈ ચીજ લઈ લે. એવામાં હજરત સિદ્દીકું અકબર રંગિન તશરીફ લાવ્યા. આપે આગળ વધીને સલામ કરી અને ચાલતાં ચાલતાં મસાઈલની ચર્ચા શરૂ કરી દીધી કે એ બહારને ઘરે પહોંચી જાય. પણ હજરત સિદ્દીકું નું ધ્યાન એ તરફ ન ગયું અથવા એમના ત્યાં પણ કાંઈ નહીં હોય જેથી સઘણી ચર્ચા બહાર પતાવીને મુસાફી કરી બહારથી જ વિદાય કરી આપ્યા. એવામાં જોયું કે હજરત ઉમર رضي الله عنهما આવી રહ્યા છે. તેમની સાથે પણ એ જ પ્રમાણે બન્યું.

આપ પરત થઈ રહ્યા હતા તો જોયું કે મહબૂબે રષ્ભુલ આલમીન, શાફીઉલ મુજનબીન رضي الله عنهما તશરીફ લાવી રહ્યા છે. હુઝૂર رضي الله عنهما અબૂ હુરૈરખ ને જોતાં જ મુસ્કુરાયા અને ફર્માવ્યું, અબૂ હુરૈરખ ! લાગે છે કે ભૂખની સખીથી બેચેન છો ! આપે હા પાડતાં માથું હલાવ્યું. હુઝૂર તેમને સાથે ઘરે લઈ ગયા. અંદરથી દૂધનો પ્યાલો લાવ્યા તો અબૂ હુરૈરખની જાનમાં જાન આવી ! પણ હુઝૂર رضي الله عنهما એ ફર્માવ્યું કે અસહાબે સુફ્રિયાને બોલાવી લાવો. એ વખતે સુફ્રિયામાં ૭૦ સહાબીઓ હતા. ટૂંકમાં એ કે સુફ્રિયાના સહાબીઓ આવી ગયા અને દરેકે વારાફરતી એ એક પ્યાલામાંથી ધરાઈને દૂધ પીવું છતાં પ્યાલો ભરાયેલો જ રહ્યો, છેલ્સે હજરત અબૂ હુરૈરખ رضي الله عنهما એ ધરાઈને પીવું. આ'લા હજરત ફર્માવે છે : (શેઅર)

ક્યું જનાબે બૂ હુરૈરખ થા વો કેસા જામે શીર જિસસે સતત (૭૦) સાથિયો કા દૂધ સે મુંહ ફિર ગયા

આ હતી હજરત અબૂ હુરૈરખ رضي الله عنهما ની ઈલ્મની તડપ કે ઈલ્મ પ્રાપ્તિ ખાતર સરકાર رضي الله عنهما ના દરબારમાં સદા રહેતા, ન ખાવાની ફિકર ન કમાવાની ફિકર ! અને આવી ભૂખ પ્યાસ સહન કરતા હતા ત્યારે જ તેમના થકી અનેક હઠીયો આપણા સુધી પહોંચી જે આપણી દીની દુનિયવી રહનુમાઈ કરી રહી છે.

★ હિન્દુ ઈન્ડિયા અન્દરાસ રંગિન અનુભૂતિ વઠેલી તકલીફો ★

હજરત ઈન્દ્રને અખ્યાસ رضي الله عنهما ફર્માવે છે : જ્યારે રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم ની વફાત થઈ તો હું નવ યુવાન હતો. મેં એક અન્સારી નવયુવાનને કહું કે આવો આપણે રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم ના સહાબાથી ઈલ્મ હાંસલ કરીએ અને એમનાથી મસાઈલ પૂછીને જાણકારી મેળવીએ, એટલા માટે કે અત્યારે સહાબા મોટી સંખ્યામાં મૌજૂદ છે. તે અન્સારીએ કહું, હે ઈન્દ્રને અખ્યાસ ! તમારા ૫૨ આશ્ર્ય છે ! શું તમે સમજો છો કે લોકોને મસાઈલ પૂછવાની તમારાથી પણ જરૂરત પડશે, જ્યારે કે લોકોમાં મહાન મહાન સહાબીઓ મૌજૂદ છે ?! ફર્માવે છે કે તે તો મારી સાથે જ જોડાયા, પણ હું ઈલ્મ પ્રાપ્તિ તરફ ધ્યાનિત થઈ ગયો અને અસહાબે રસૂલ صلوات الله عليه وسلم થીએ હઠીય શીખવામાં લાગી ગયો. જ્યારે પણ કોઈ સહાબીના બારામાં ખબર પડતી કે એમની પાસે સરકાર رضي الله عنهما ની કોઈ હઠીય છે તો હું તેમની બારગાહમાં આવતો. જો તેમને બપોરના સમયે કેલૂલ કરતાં પામતો તો મારી ચાદરને બિસ્તર બનાવીને તેમના દરવાજા પર સૂઈ જતો. હવા મારા ચહેરા પર ધૂળ ઉડાડતી રહેતી, ત્યાં સુધી કે તે બહાર તશરીફ લઈ આવતા તો ફર્માવતા, હે રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم ના કાકાના પુત્ર ! તમને કઈ ચીજ અહીં લઈ આવી ? તમે મારા તરફ પયગામ મોકલ્યો હોત તો હું પોતે જ હાજર થઈ જત. હું અર્જ કરતો કે, નહીં ! મારો જ હક્ક છે કે હું જ હાજરી આપું. પછી હું અર્જ કરતો કે મારા સુધી એક હઠીય આપણા હવાલાથી પહોંચી છે કે આપ તેને રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم રિવાયત કરો છો, એટલા માટે હું આપણા થકી જ તેને સાંભળવા ચાહું છું.

બાદમાં મારો સાથી મને જોયા કરતો હતો કે રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم ના જલીલુલ કૃદર સહાબીઓ નો ઈન્તેકાલ થઈ ગયો તો લોકો મારી આસપાસ જમા થઈ ગયા અને મને મસાઈલ

پوچھوا لाग्या. مارا اے سाथી મને કહ્યા કરતા હતા કે આ નવજવાન મારા કરતાં બુદ્ધિશાળી નીકળ્યો.

એ જ પ્રમાણે હજરત અખુલ્લાહ ઈબ્ને અખ્બાસ (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ) એ પણ ફર્માવ્યા કરતા હતા કે મેં વધારે પડતો ઈલમ આ અન્સારના મહોલ્લામાં હાંસલ કર્યો. હું અહીં આવીને કોઈના દરવાજા પર સૂઈ જ્યા કરતો હતો. જો હું તેમના ઘરમાં જવાની ઈજાજત માગતો તો મને ઈજાજત આપી દેતા. પણ હું તેમના આરામનો ખ્યાલ રાખતો હતો. (સુનને દારમી, ૧/૧૦૩)

ઇતિહાસના અભ્યાસથી જ્ઞાનવા મળે છે કે જે અગ્રગણ્ય ઉલમાએ ઈલમ પ્રાપ્તિ માટે તકલીફો ઉદાહિત તેમને અલ્લાહ તાઓલાએ ઈલમની દોલતથી માલમાલ કર્યા. એટલા માટે કહેવામાં આવે છે કે, "જે મહેનત તથા કોશિશ તથા જિદ્દો જે હદ વિના બુલંદીનો તલબગાર છે તે પોતાની જિંદગી અશક્ય ચીજની શોધમાં વેડફી રહેલ છે." એ જ પ્રમાણે કહેવામાં આવ્યું છે કે, "જે સરબુલંદી ચાહે છે તે શબ્દેદારીની આદત બનાવી લે."

★ ઈલમ પ્રાપ્તિમાં તકલીફ વેઢવા વિશે કેટલાક દશાંતો ★

મશહૂર તાબદી હજરત સઈદ બિન મુસૈયિબ (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ) ફર્માવે છે કે એક એક હદીષ માટે હું કેટ કેટલાય દિવસો અને રાતો પગપાળા ચાલ્યો છું ત્યારે મહાન હેતુ સિદ્ધ થયો.

(અફહાતે મન સબરુલ ઉલમા, પેજ-૨૨)

હજરત હમ્માદ બિન અબી સુલૈમાનનાં બહેન હજરત આતિકા (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ) તાલિબે ઈલમીના દૌરમાં અમારા ઘરની બહાર અમારુ રૂ પીજ્યા કરતા હતા અને દૂધ, શાકભાજી બજારથી ખરીદી લાવતા હતા. જ્યારે કદી કોઈ ફત્વો પૂછનાર દરવાજા પર આવતો અને મસ્ઝલો પૂછતો તો તેને જવાબ આપતા. પછી પૂછનારને કહેતા થોડીવાર થોભી જાવ, હમણા આવું છું. પોતાના ઉસ્તાદ હમ્માદ (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ) પાસે જતા અને કહેતા કે બહાર એક શખ્સ આવ્યો છે તેણે મને આ મસ્ઝલો પૂછ્યો છે અને મેં તેને આ જવાબ આપ્યો છે. આપની આ મસ્ઝલામાં શું રાય છે ? હજરત હમ્માદ ફર્માવતા આ હદીષ ઉલમાએ વર્ણવી છે, આપણા અસહાબનો ઈશર્દાં આ પ્રમાણે છે, અને ઈખાહીમ નખરી (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ) એ ઈશર્દાં ફર્માવ્યો છે. પછી નોઅમાન એમનાથી ઈજાજત માગતા કે આ વાત આગળ વર્ણા કરી આપું ? તેમની ઈજાજત બાદ આગળ રિવાયત કરતા. આવી મહેનત અને આવી સાવધાની હતી.

હજરત ઉરવા બિન જુબેર (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ) ફર્માવે છે કે જ્યારે મને કોઈ મુહાજિર સહાબીના હવાલાથી કોઈ હદીષ પહોંચતી તો એ હદીષને તેમના થકી સાંભળવા માટે તેમના ઘરે હાજર થતો. એ ક્રેલૂલા કરી રહ્યા હોતા તો હું તેમના દરવાજા પર બેસી જતો. જ્યારે તે બહાર તશરીફ લાવતા તો તેમને પૂછી લીધા કરતો. (તારીખુલ ઈસ્લામ લિલ્લાહબી) (કમશઃ)

આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રગા (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ)નો કરેલ કુર્અર્નાન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા હજરત સૈયદ નઈમુદ્દીન મુરાદાબાદી (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ)ની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે.....

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::
સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)
C/o. ફય્યાને રગા મંજિલ, મુા.પો. દયાદરા,
તા. જિ. ભરુચ, ગુજરાત,
ફોન: ૦૨૬૪૨-૨૮૦૦૧૧, મો. ૮૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

કર્માનુલ ઈમાન પ ખારાઈનુલ ઈરફાન

(ગુજરાતી
તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી (પ્રાચીન અધ્યાત્મિક લિંગુલ્લાહ)
હંદિયો : ઝા. પરપ/- (ટપાલ ખર્ચ રૂ.૭૫ અલગ)

શ્રી લંકાની હાલની સ્થિતિ પરથી આપણે બોધ લેવો જોઈએ

અગ : મોલાના ઈમરાન રજા મિસબાહી

(મુદ્રિસ : દારુલ ઉલ્લંઘન બ્રકાતે ખ્વાજા-આમોદ)

શ્રી લંકા હાલમાં પોતાની આર્થિક કટોકટી અને રાજકીય તથા સામાજિક અશાંતિના કારણે હેડલાઈન્સમાં છે. ચારેવ તરફથી બેખ્સી અને નિરાશાના અવાજો ઉઠી રહ્યા છે. રાજકારણીઓ પરથી જનતાનો ભરોસો ઉઠી ગયો છે અને સમગ્ર દેશ એક ભયાનક દશ્ય રજૂ કરી રહ્યો છે. આમ લોકોની જિંદગી એટલી જટિલતાનો ભોગ બની ગઈ છે કે આ વમળમાંથી સલામતીની સાથે નીકળી આવવું તેમના માટે કોઈ ચ્યામતકારથી કમ નહીં હોય. સામાન્ય લોકો પાસે ન ભોજન પકાવવા માટે બળતણની વ્યવસ્થા થઈ રહી છે અને ન તો દવા ઈલાજ માટે મેડિકલ સુવિધાઓ ઉપલબ્ધ છે. લોકો સહકો પર નીકળી રાષ્ટ્રપતિ અને વડાપ્રધાનનાં ઘરો અને કચેરીઓ સુધી પહોંચી સખત પ્રદર્શનો કરી રહ્યા છે અને દરેક તરફ અરાજકતાનો માહોલ પેઢા થઈ ગયો છે.

ગોટાબયા રાજપક્ષે જે નો ચુનાવ શ્રીલંકાની
જનતાએ નવેમ્બર ૨૦૧૮માં કર્યો હતો. તેનું બેકગ્રાઉન્ડ
આપણને ઘણું બધું બતાવે છે કે આપણે પણ આવા
નેતાઓને ચુંટવાથી બચવું જોઈએ. ગોટાબયા રાજપક્ષેનું
જીવન હમેશાં વિવાદોના ધેરામાં રહ્યું છે. તે વડાપ્રધાન
ભનવાથી પહેલાં વ્યવસાયથી લેફ્ટનાંટ જનરલ તથા
હોદાની રૂએ ડિફેન્સ સેકેટરી રહી ચૂક્યા છે. શ્રીલંકાથી
L.T.T.E.ના ખાત્મામાં ગોટાબયાનો મહત્વનો ફાળો
રહ્યો છે. પરંતુ તેમનું દામન U.N.O.ની રિપોર્ટ મુજબ
ચાલીસ હજાર નિર્દોષ લોકોનાં ખૂનથી પણ રંગાએલુ
છે. ગોટાબયાએ કદ્દી તેને સ્વીકાર્યુતો નથી જેમ કે દરેક
નિરંકૃશની એ જ પ્રકૃતિ હોય છે, પરંતુ શ્રીલંકામાં
માનવાધિકારો માટે કાર્યરત લગભગ સર્વ સંસ્થાઓએ
તેમના ચુંટાવા પર ઉંડી ચિંતા વ્યક્ત કરી હતી. તેમનું

માનવું હતું કે શ્રીલંકાના અલગ અલગ વર્ગો વચ્ચે દૂરીમાં અધિક વધારો થશે અને માનવાધિકારોની પાયમાલી ખુલેઆમ થશે. આ ચિંતાઓ અકારણ ન હતી.

ગોટાબ્યા રાજપક્ષે એ બાબતે પણ બદનામ રહ્યા
છે કે તેમણે કેટલાય પત્રકારો અને માનવાધિકારો માટે
કાર્યરત લોકોને ગાયબ કરી દીધા જેમનો આજ સુધી
પતો ન લાયો. એક પત્રકાર જેને ગોટાબ્યાએ
૨૦૧૦માં કથિત રીતે ગુમ કરાવી દીધો હતો, તેની
પત્નીએ ૨૦૧૮માં ગોટાબ્યાના ચુંટાવા પર પોતાનો
ભય જાહેર કરતાં તે સમયે "અલ્જઝિરા" અંગ્રેજીના
સંવાદદાતાને જણાવ્યું હતું કે હવે તેને ઉમ્મીદ નથી કે
તેના પતિના ગુમ થવા બાબત ચાલતી તપાસને ચાલુ
રાખવામાં આવશે. જરા વિચાર કરો કે આટલા બધા
આંકોઢો અને ચિંતાઓના ઘેરાવમાં રહેનાર વ્યક્તિ પર
બાવન ટકા વોઠી સફળ થઈ ગયો હતો. કારણ કે
શ્રીલંકાના બૌધ્યમતને માનનાર સિનહાલી વર્ગ જે ત્યાં
બહુમિતમાં છે, તેણે અને વિશેષ રીતે બૌધ્ય લોકોના કહૃર
ધર્મગુરુઓએ ગોટાબ્યાનું ભારે સમર્થન કર્યું હતું, આ
વ્યક્તિ જેનો રેકોર્ડ માનવાધિકારો બાબતે અચ્યાંત કાળો છે
તેને ધાર્મિક કહૃરપંથીઓનું સમર્થન મળી ગયું હતું.

ગોટાબયાએ ચુંટણી ઝુંબેશ દરમિયાન પોતાને એક
મજબૂત આગેવાના રૂપમાં રજૂ કર્યો હતો અને સાથે
જ એ વાયદો પણ કર્યો હતો કે દેશની આર્થિક સ્થિતિને
બેહાતર કરશે. અજબ સંયોગ જુઓ કે એ બંને વાયદાને
પૂરા કરવામાં ગોટાબયા માત્ર બે વરસથી ઓછી મુદુતમાં
જ ભુરી રીતે નિષ્ણળ થઈ ગયા. જ્યાં સુધી દેશને સુરક્ષા
પ્રદાન કરવા અને મજબૂત કરવાની વાત છે તો તેનું દશ્ય
આજે સમગ્ર વિશ્વ સમક્ષ છે કે પોતાની જ જનતાના
આકોશને રોકવાના પ્રયાસમાં એપ્રિલ-૨૦૨૨માં
ઇમરજન્સી લાગુ કરી દીધી જેને ત્યાંની જનતા તથા
વિશેષજ્રૂપે આંતરરાષ્ટ્રીય સંસ્થાઓના ખાસ કરીને
U.N.O. ના દખાવમાં ૧૬ એપ્રિલે સમાપ્ત કરવી પડી.
વાંચકોને યાદ હશે કે આ સખત આર્થિક અને રાજનૈતિક
કટોકટીથી પહેલાં શ્રીલંકા લગભગ એ જ પદ્ધતિ પર
ચાલી રહ્યું હતું જેના પર હાલમાં હિંદુસ્તાનમાં અહિંયાની

બહુમતિએ પોતાને નાખી રાખેલ છે. ત્યાંના બૌધ્ધમતને માનનાર બહુમતિએ પણ હલાલ સર્ટિફિકેટ, હિજાબ તથા બુર્જ અને મુસલમાન તથા તામિલ લઘુમતિ વિરુદ્ધ જહેર ફેલાવવા અને તેમના જ્ઞાનમાલ પર હુમ્લાનો એક અવિરત કમ શરૂ કરી રાખ્યો હતો. તેઓ પણ જાણતા હતા કે ગોટાબ્યા રાજપક્ષ શ્રીલંકાની લઘુમતિને તેમની અસલ ઔકાતમાં રાખશે, પરંતુ તેનું પરિણામ આજે સૌના સમક્ષ છે.

શ્રી લંકાના લોકો આજે જીવન ગુજરવા માટેની આવશ્યક સામાન્ય અને જરૂરતની ખાનપાનની વસ્તુઓથી વચ્ચિય થઈ ગયા છે. પેટ્રોલનો પુરવઠો ન હોવાના કારણે વાહનો અને જહેર પરિવહન સંશાધનો સુધ્યાં થપ પડી ગયાં છે. સામાન્ય લોકો માટે પોતાના રોજગારના સ્થળોએ પહોંચવું તો દૂરની વાત, જીવન વીતાવવું કઠિન થઈ ગયું છે. જે લોકોએ કદી ગોટાબ્યા રાજપક્ષેની સફળતા પર જશ મનાવ્યું હતું, હવે એ જ લોકો સતત માગ કરી રહ્યા છે કે તેઓ પોતાના પદથી રાજીનામું આપી દે. આખી કેબિનેટે પોતાનું રાજીનામું રજૂ કરી દીધું છે અને સાથી રાજકીય પક્ષોના સાંસદ સભ્યોની મોટી સંખ્યા પણ આ દૂબતી નાવને છોરી ચૂક્યા છે, પરંતુ રાજપક્ષે કોઈ પણ સંજોગોમાં પોતાના પદથી રાજીનામું આપવા તૈયાર નથી. કેટલાક દિવસો સુધી રાજપક્ષે જનતાના આ દબાણને ઉઠાવી શકશે એ કહેવું તો મુશ્કેલ છે, જો કે એક વાત તો સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે એક બેલગામ વ્યક્તિને ચૂંટીને શ્રી લંકાના લોકોએ જે ભૂલ કરી હતી તેની બદ્દતરીન સજા તેમને મળી રહી છે.

જો આપણો હિંદુસ્તાનના રાજકારણ અને સામાજિક તણાવની સરખામણી શ્રી લંકાથી કરીએ તો જાણવા મળે છે કે અહીંયાની બહુમતિ પણ એ જ ભૂલો કરી રહી છે જેમાં આપણો પડોશી દેશ શ્રી લંકા સંડોવાયને સખત આજમાઈશનો ભોગ બની ગયો છે, હિંદુસ્તાનમાં પણ લઘુમતિઓ સાથે જે પ્રકારનો વર્તાવ કરવામાં આવી રહ્યો છે અને સતત તેમના સામે જે મુશ્કેલીઓ ઉભી કરવામાં આવી રહી છે તે એક ન એક

દિવસે આપણા દેશની સુરક્ષાને સખત ખતરામાં નાખવાનું કારણ બની જશે.

અહીંયાની બહુમતિએ જે રીતે મુસલમાનો અને અન્ય કમાઝેર વર્ગના લોકો સાથે જે ભેદભાવ બદલે દુશ્મનો જીવો જે વર્તાવ પાછલા કેટલાય વરસોથી રાખ્યો છે તેની કિંમત દેશને ચૂકવવી પડી શકે છે. હિંદુસ્તાનની આર્થિક વ્યવસ્થા પણ દિવસે દિવસે ખરાબ થતી જઈ રહી છે, જહેર સંપત્તિઓ અને કંપનીઓનું ખાનગીકરણ થઈ રહ્યું છે. ગરીબીના દરમાં વધારો થઈ રહ્યો છે, મોંઘવારીના મારથી સામાન્ય લોકોની હાલત કથળી છે. નોકરી અને રોજગારની ટકો રોજ બરોજ ઘટી રહી છે અને સર્વ બંધારાણી સંસ્થાઓ પોતાની મહત્વતા ગુમાવતી જઈ રહી છે. એક મજબૂત લીડર ચૂંટવાના ભર્મે અહીંયાની લોકશાહીને સખત નુકસાન પહોંચાડ્યું છે, સાંપ્રદિયકતાના જેરી વાતાવરણથી આખો દેશ દુષ્પિત થઈ રહ્યો છે.

દેશની સૌથી મોટી લઘુમતિ વિરુદ્ધ પ્રતિ દિન એક નવો મોરચો ખોલવામાં આવી રહ્યો છે. હિજાબ, અજાન, હલાલ સર્ટિફિકેટ અને બિરયાની તથા ફળ ફુટ દરેક ચીજના નામ પર મુસ્લિમ લઘુમતિનું જીવન મુશ્કેલ બનાવવામાં આવી રહ્યું છે. વારંવાર મુસલમાનોના કટ્લેઓામના એલાન કરવામાં આવી રહ્યાં છે, પબ્લિકને ભડકાવવા ધર્મગુરુઓ (!) થકી ખુલ્લેઆમ મુસ્લિમ સ્ત્રીઓ પર બળાત્કાર કરવાના એલાનો થાય છે ! છતાં દેશના જિમ્મેદારોના મોઢેથી તેના વિરદ્ધ એક શબ્દ પણ નથી નીકળતો ! વિપક્ષના નેતા માલિકર્જુન ખડ્ગે હેટ સ્પીચ વિશે ચર્ચાની માગ કરે છે તો જતાવાળા તેની અનુમતિ પણ આપવા માટે રાજી નથી થતા. આ સર્વ સ્થિતિઓ નિર્દેશ આપી રહી છે કે જો સમય રહેતાં હોશમાં ન આવ્યા અને અત્યાચારનો આ કમ બંધ ન કરવામાં આવ્યો તો આપણો આ દેશ સખત કટોકરીનો ભોગ બની જશે. શ્રીલંકાની અવદશામાં હિંદુસ્તાન માટે બોધ છે તેનાથી બોધગ્રહણ કરવો એ જ અકલમંહીનો તકાદો છે. (સદાએ ઈસ્લામ, અઝ : અખુલ માજિદ નિઝામી, sadaeislam.in)

મદ્રસા મગજાહેરુલ ઉત્તૂમ-દચાઈદરાનો ઈનામી જલસો ચોજાયો

તા. ૨૩-૩-૨૦૨૨ શાન્નિવારે ઈશા બાદ દચાઈદરા મોટા ચકલા પર મજફૂર મદ્રસાના તલબા તથા તાલિબાતનો ઈનામી જલસો શાનદાર રીતે હજરત સૈયદ ફરીદભાવા બડાસાહબ સાહબની સદારતમાં તથા મૌલાના તૌસીફ રજા હલદરવી, મૌલાના દસ્તગીર મિસ્બાહી, મૌલાના ઈમરાન રજા મિસ્બાહી તથા અન્ય ઉલમા, હૃફફાજની હાજરીમાં આયોજિત થયો હતો. મોટી સંખ્યામાં તલબા તાલિબાત ઉપરાંત ગ્રામ્યજનો સુન્ની ભાઈઓ બહેનોએ હાજરી આપી. જનાબ કારી મકસૂદ સાહબ કાવીવાળા (હાલ-સદર મુદર્દિસીન મદ્રસા હાજા)ની નિઝામત હેઠળ તલબાએ કિરાયત, નઅત શરીફ, મન્કબત તકરીરો તથા સવાલો જવાબના મુકાલમા પેશ કરી હાજરજનોને ખુશ કરી આપ્યાં હતાં. નમાજ, રોજા વગેરેના મસાઈલ તથા વિવિધ હુઅાઓ તથા વહાબી દેવબંદી વગેરે બાતિલ ફિકાઓની બદઅફીદગીની જલક વગેરે પેશ કરી તેમનાથી દૂર રહેવા અવામને તલબાને સમજાવ્યા હતા. છેવટમાં મદ્રસાના ટ્રસ્ટીઓ હાફિઝ સાદિક બાજુભાઈ, ફારૂક ભાા, આડીયા દાઉદભાઈ, શાખ્બીર પટેલ રજવી તથા અન્ય ગામના સુન્ની વડીલો થકી તલબા તાલિબાતમાં ૧ થી ૫ નંબર લાવનારાને ઈનામોનું વિતરણ કરાયું હતું. દરબાર લાંઘા તરફથી અલગથી ઈનામો આપાયાં હતાં. જલસો ખૂબ જ કામયાબી સાથે સલાતો સલામ હુઅ પર ખત્મ થયો હતો.

મુખ્તારુલ મસાજિદ-દચાઈદરામાં તફસીરે કુર્અનની મેહફિલ

રમજાન શરીફની શરૂઆતથી જ દર વરસની જેમ ચાલુ સાલે પણ દરરોજ અસરની નમાજ બાદ દુરુદ શરીફની મેહફિલ પછી તરત હજરત મૌલાના તૌસીફ રજા હલદરવી સાહબ થકી આખો મહીનો કુર્અને પાકની તફસીર કરવામાં આવી, જેમાં આપે ઈલ્મની રોશની વિખેરી હાજરજનોનાં દિલોને મુનવ્વર કરી દીધાં હતાં. તેમજ ત-રમજાન શરીફ વિસાલે હજરત ફાતિમા ઝરૂરા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ના દિવસે ખત્મે યાસીન બાદ આપની શાનમાં તેમજ ત-રમજાન શરીફ વિસાલે ખદીજતુલ કુબરા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ની શાનમાં બયાનો પણ કર્યા હતાં.

માસર : (તા. પાદરા, જિ. વડોદરા) ખાતે "મસ્જિદ આઈશા" નું નવું બાંધકામ થઈ જતાં ઈન્ફેટેટાહિયા જશન શાનો શૈકૃતથી હજરત મૌલાના મુફતી સૈયદ સરફરાજ (પાદરા) સાહબની સદારતમાં વિવિધ સાદાતે કિરામ, ઉલમાએ એજામ, હૃફફાજે કિરામ, અઈમ્મા હજરાત, મુખલિલગો તથા અવામે અહલે સુન્નતે હાજરી આપી હતી. જેમાં મુંબઈથી તશરીફ લાવેલ જનાબ મૌલાના સાદિક રજવી (રૂકન : મજલિસે શૂરા-સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી) એ હાજરી આપી મસ્જિદ બનાવનારા માસરવાસીઓને મુખારકબાદી સાથે હુઅાઓ આપી બાદમાં મસ્જિદની ફળીલત તથા મસ્જિદને કદ્દ રીતે આબાદ રાખવી એ સંબંધે પોતાની આગવી શૈલીમાં સચોટ અસરકારક બયાન કર્યું હતું. સલાતો સલામ હુઅ પર જશન સમાપ્ત થયો હતો.

ચનવાડા (તા. ડભોઈ) : ખાતે તા. ૨૪-૩-૨૦૨૨ના રોજ ઈશા બાદ નવાજવાન દિલોની ઘડકન, મુફતીરે જીશાન, આલે રસૂલ, ઔલાહે ગૌષે આ'ઝમ હજરત મૌલાના સૈયદ અમીન અલી કાદરી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ) તશરીફ લાવ્યા હતા. લાંબા ઈન્નેજાર પછી ચનવાડા (તા. ડભોઈ) ખાતે સાદાતે કિરામ તથા ઉલમાએ કિરામ, અઈમ્મા, મુખલિલગીન હજરાતથી સજવાયેલા સ્ટેજ પરથી "ઈસ્લાહે મુઆશરા કો-ઇન્સ" રૂપે યોજાયેલ જલસામાં સૈયદ સાહેબે પોતાની આગવી છટામાં ખૂબ જ ઈલ્મી ગુફતગૂ તથા બોધદાયક ગુફતગૂ કરીને ચાચા સૂરી કોણ તેના સંબંધે તથા અન્ય શરીઅતની પાબંદી સંબંધી વાતો પેશ કરી અવામની ઈસ્લાહની ભરપુર કોશિશ કરી હતી. પ્રોગ્રામ ખૂબ જ કામયાબી સાથે હુઅ સલાતો સલામ પર ખત્મ થયો હતો.

અંજુમને રજાએ મુસ્તફા-દયાદરાનાં આગામી લાજવાબ પ્રકાશનો !

મિર્યાતુલ મનાજુહ શરહે મિશકાતુલ મસાલીહ (ભાગ-૩) પેજસ-૫૫૨

અજ : હિન્દુ અધ્યક્ષ મુખ્યત્વી અહમદ યારખાં નઈમી અશરફી

અનુવાદક : પટેલ શાખ્બીર અલી રજવી દયાદરવી

અલહમુલિલ્હાહ ! મિશકાત શરીફની શરહના ભાગ-૧ તથા ભાગ-૨ બાદ, હવે ત્રીજો ભાગ ટૂંક સમયમાં આપના હાથોમાં આવી જશે, ઈન્શા અલ્હાહ ! જેમાં જ્કાત વિશે, રોજા વિશે, હુઆઓ વિશે, જિકુલ્હાહ વિશે, ઉશર, સદ્કા, ભીખ વિશે, સખાવત, કંજૂસી, અલ્હાહ તાલાનાં નામો, તેની ફળીલત, ઈસ્મે આ'જમ વિશે, તૌબા તથા બજ્ઞિશાશ વગેરે વિશે હદીષો તથા તેની વિગતવાર સમજૂતી દર્શાવી છે.

ઈસ્લામ અને અવાચીન બેંક કારોબાર (પેજસ : ૧૨૦ આશરે)

અજ : હિન્દુ મુખ્યત્વી નિઝામુદ્દીન રજવી (સદર મુખ્યત્વી : જામિઆ અશરફિયહ મુખારકપુર)

અનુવાદક : પટેલ શાખ્બીર અલી રજવી દયાદરવી

ટૂંક સમયમાં પ્રસિદ્ધ થશે જેમાં પોસ્ટ તથા બેંકના વ્યાજ વિશે ખુલાસો તથા LIC તથા શેરબજાર, ઈકોમર્સ, ફોરેક્સ ટ્રેડિંગ, નેટવર્ક માર્કેટિંગ, મ્યુચ્યુઅલ ફંડ, મેડિકલેમ વગેરે અનેક આધુનિક ઉઠના પ્રશ્નોના ખુલાસા છે.

અંજુમનના મેમ્બર ડોનરોને વરસાબર છપાતી કિતાબો ઘર બેઠાં ફીમાં મળશે.

(મેમ્બર, ફી રૂ. ૮૦૦/- રાખેલ છે) નીચેના સરનામે સંપર્ક કરો :-

સરનામું : C/o. ફયુઝાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦, તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૯૬૪૫૨૧૪૭૭

:: ઈન્ટેક્લાલ પુરમલાલ ::

- દયાદરા : (તા.જિ. ભરૂચ) તા. ૨૨-૩-૨૦૨૨, મુ. ચાંદ ૧૮ શાબાનુલ મુઅજ્જામ, હિ.સ. ૧૪૪૩ મંગળવારના રોજ નજમાખેણ યૂનુસ બાંગીસાહબનો ઈન્ટેક્લાલ થઈ ગયો છે. □ તથા હાજ વલી બોરીવાલાનો તા. ૨-૪-૨૦૨૨, મુ. ચાંદ ૨૮ શાબાનુલ મુઅજ્જામ, હિ.સ. ૧૪૪૩ શનિવારના રોજ ઈન્ટેક્લાલ થઈ ગયો છે. અલ્હાહ કરવટ કરવટ મગફિરત ફર્માવે.
- પારખેત : (તા.જિ. ભરૂચ) ખાતે "સુની દા'વતે ઈસ્લામી"ના કાર્યકર્તા, જુમા મસ્જિદ-પારખેતના ટ્રેસ્ટી જનાબ જાવિદભાઈ મોહી તા. ૬-૪-૨૦૨૨, મુ. ચાંદ ૭ રમાનુલ મુખારક, હિ.સ. ૧૪૪૩ શનિવારના રોજ અલ્હાહની રહમતમાં પહોંચી ગયા છે.
- ભરૂચ : (સોનેરી મહેલ-મહેલકવાડ) ખાતે ફાતિમાબીબી વજીરખાનનો તા. ૮-૪-૨૦૨૨ના રોજ ઈન્ટેક્લાલ થયો. રેખે કરીમ તેના પ્યારા મહિયુબ પ્રાર્થિત ના સદ્કામાં મર્દુમોની કરવટ કરવટ મગફિરત ફર્માવે, જન્તમાં આ'લા મકામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સનહીઓને, ચાહકોને સથે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્દુમોના માટે દારુલ ઉત્તમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ તથા દારુલ ઉત્તમ ગુલશને અજમેર-ભરૂચ ખાતે કુર્ભાન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફિરતની હુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

